

Liahona

Miksi me
tarvitsemme
Jeesusta
Kristusta,
s. 12

Sydämellistä
palvelemista
palvelutyötehtävässä,
s. 18

Kuinka Kristus osoitti
rakkautta niille, jotka tunsivat
itsensä hylätyiksi,
s. 24

Neljä tapaa
saada Jumalan
rakkauden lahja,
s. 28

KIRKKO
ON
TÄÄLLÄ

Rio de Janeiro **Brasilia**

Rio de Janeiro on vain yksi kirkon monista vahvoista keskuksista Brasiliassa. Pian Rioissa vihittään temppeli. Muutamia tietoja kirkosta Brasiliassa:

1,4 miljoonaa jäsentä (joka 151. brasilialainen on myöhempien aikojen pyhiä, eli 0,67 prosenttia kansasta)

vaarvoja 273

2 111 seurakuntia

sukututkimuskeskuksia 355

6 temppeleitä

lähetyskenttiä 35

1929 Ensimmäiset käännyttäiset Brasiliassa

1966 Ensimmäinen vaarna perustetaan – São Paulossa

1978 São Paulon temppeli, ensimmäinen temppeli Etelä-Amerikassa, vihittään

2001 Valtionhallinto antaa tunnustusta Apuyhdistykselle

Säteile jouluna
Vapahtajan
valoa
8

Kaikkien palveleminen
Vanhin Richard Neitzel Holzapfel
18

Miksi me tarvitsemme
Jeesusta Kristusta
Vanhin D. Todd Christofferson

12

Ota lahja vastaan
Jakob R. Jones

28

Evankeliumi: ankkuri muutosten aikana

Vuonna 2020 olemme kärsineet luonnonkatastrofeista ja maailmanlaajuisesta pandemiasta. Olemme tutkineet Mormonin kirjaa *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelman avulla yhdessä veljemme ja sisartemme kanssa lähellä ja kaukana. Olemme yhdistyneet ympäri maailman paastossa ja uskossa.

Muuttuvassa maailmassa voimme ankkuroida sielumme Vapahtajaamme Jeesuksen Kristukseen ja Hänen palautettuun evankeliumiinsa. Toivomme, että nämä ja muut artikkelit tässä numerossa auttavat sinua tuntemaan joulun henkeä, Herran Henkeä:

- Vanhin D. Todd Christofferson opettaa, miksi me tarvitsemme Vapahtajaa (ks. s. 12).
- Artikkelissa "Jaa jouluna Vapahtajan valoa" ehdotamme joulunajan palveluideoita (ks. s. 8).
- Jakob Jones kirjoittaa neljästä lahjasta, jotka voimme antaa Herralle kutsuaksemme Pyhän Hengen lahjan elämäämme (ks. s. 28).
- Aiemmin tänä vuonna ensimmäinen presidenttikunta hyväksyi ensi kuusta alkaen kolmen uuden kirkon lehden julkaisemisen: yksi aikuisille, yksi nuorille ja yksi lapsille. Nämä lehdet tulevat saataville kymmenillä kielillä, ja ne tuovat evankeliumin myöhempien aikojen pyhille kautta maailman. Näiden uusien lehtien avulla kuulemme edelleen Herran ääntä Hänen palvelijoidensa välityksellä ja olemme yhteydessä toisiimme maailmanlaajuisen kirkon jäseninä. (Lue lisää sivulta 6.)

Hyvää joulua toivottaa *Liahonan* henkilökunta

Sisällys

- 5 Sinä voit valaista maailmaa** 🕒
- 6 Odotamme innolla kolmea uutta lehteä**
Jännittäviä muutoksia *Liahona*-lehteen ensi vuonna!
- 8 Palvelutyön periaatteita**
Säteile jouluna Vapahtajan valoa
Joulunaika antaa meille ainutlaatuisia tapoja palvella.
- 12 Miksi me tarvitsemme Jeesusta Kristusta**
Vanhin D. Todd Christofferson
Vaimenna ympäröivää hälinää tänä joulunaikana ja pohdiskele Jumalan Poikaa.
- 18 Kaikkien palveleminen**
Vanhin Richard Neitzel Holzapfel
Kuinka palvella muita luontevasti ja jokapäiväisin keinoin.
- 24 Siirry lähemmäksi – rakasta Vapahtajan tavoin**
Becky ja Bennett Borden
Me voimme oppia paljon Vapahtajan antamasta esimerkistä, kuinka olla tekemisissä muiden kanssa.
- 28 Ota lahja vastaan**
Jakob R. Jones
Neljä tapaa tuntea Jumalan rakkautta, joka on joulun todellinen lahja.
- 32 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa** 🕒
Pakolaisten ja kodittomien auttamista Ranskassa, vastattujen rukousten muistaminen vankilassa, päätös maksaa kymmenykset, surullisen hengellisen vaikutelman saaminen.
- 36 Tule ja seuraa minua – Mormonin kirja** 📖 🕒
Nämä viikoittaiset artikkelit voivat tukea Mormonin kirjan tutkimistasi tässä kuussa.
- 40 Kuinka puhun lapsilleni evankeliumista jokapäiväisin keinoin?**
Evankeliumiaiheisten keskustelujen ei tarvitse olla tylsiä ja muodollisia.

🕒 Nopeaa luettavaa

📖 *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelmaa
tukevaa aineistoa

Kannessa
Jeesus-lapsen ylistys,
Matthias Stomer, Bridgeman Images.

Osastot

Nuorille aikuisille

42

Sosiaalinen media voi olla meille vahingollista, kun tuomitsemme muita väärämielisesti tai vertaamme itseämme muihin. Ota selvää, kuinka

teet sosiaalisesta mediasta myönteisen vaikutuksen.

Nuorille

50

Pettynyt, sitten **siunattu joulun-aikaan**; muutamat nuoret kertovat saamistaan **hengellisistä lahjoista**; keinotekoinen valo voi kääntää

huomiomme pois **Kristuksen valosta** ja **Mormonin kokemukset** ovat meille opetuksena omassa elämässämme.

Lapsille

Ystävä

Opi **lahjoista**, joita voimme sekä antaa että saada.

JOULUKUUN VAIN SÄHKÖISENÄ JULKAISTAVAT ARTIKKELIT

Kymmenysten hienovaraiset siunaukset

Kimberly Jensen

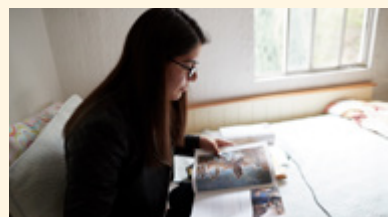
Kymmenysten siunaukset ovat monesti pieniä mutta voimallisia.

Taistelee yksinäisyyttä vastaan pitämällä yhteyttä Kristukseen

Kylie Parrish

Nuori aikuinen kertoo oivalluksiaan Vapahtajaan keskittymisestä tänä toisinaan yksinäisenä aikana.

Koetko vaikeaksi noudattaa *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelmaa itsekseksi? Tässä on vinkkejä uutta vuotta varten.

Annelise Gardiner

Nuori aikuinen kertoo ideoita siitä, kuinka saada enemmän irti *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelmasta silloin, kun sitä tutkii itsekseen.

LUE LISÄÄ

Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa ja sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org voit

- nähdä lehden uusimman numeron
- löytää sisältöä, joka julkaistaan vain sähköisenä
- hakea aiempia numeroita
- lähettää omia kertomuksia ja antaa palautetta
- tilata lehden tai tehdä lahjatilauksen
- tehostaa tutkimista sähköisin työkaluin
- jakaa mieluisia artikkeleita ja videoita
- ladata tai tulostaa artikkeleita
- kuunnella mieluisia artikkeleita.

OTA MEIHIN YHTEYTTÄ

Lähetä kysymyksesi ja palautteesi sähköpostitse osoitteeseen liahona@churchofjesuschrist.org.

Lähetä kertomuksiasi sivustolla

liahona.churchofjesuschrist.org

tai postitse osoitteeseen

Liahona, flr. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

JOULUKUU 2020, 72. VUOSIKERTA, NUMERO 12 LIAHONA 16727 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta:

Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja:

Randy D. Funk
Neuvojat: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Toiminnanjohtaja:

Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja:

Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja:

Garriff Cannon

Päätoimittaja:

Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja:

Ryan Carr

Julkaisuavustaja:

Enish C. Dávila

Toimittajat:

David Dickson, David A.

Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Taiteellinen johtaja:

Todd R. Peterson

Suunnittelu:

Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,

Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child,

Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinkley,

Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy,

Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole

Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden

koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö:

Ammon Harris

Tuotanto:

Ira Glen Adair, Julie Burdett,

José Chavez, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson,

Marrissa M. Smith

Painatuksen valmistelu:

Joshua Dennis,

Ammon Harris

Painatusjohtaja:

Steven T. Lewis

Levikkijohtaja:

Nelson Gonzalez

Kotimaansivut:

Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars

Heliga MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilastiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään

asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@

churchofjesuschrist.org

Verkkotilaukset: store.

churchofjesuschrist.org

Vuosittalaushinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja

tiedustelut verkossa osoitteessa

liahona.churchofjesuschrist.org

tai postitse osoitteella Liahona, Fl. 23,

50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0023, USA tai sähköpostitse

osoitteeseen liahona@

churchofjesuschrist.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana,

joka tarkoittaa 'kompassia'

tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian,

armenian, bulgarian, cebun, englannin,

espanjan, fidžin, hollannin, indonesian,

islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan

(sekä tavallisin että yksinkertaistetuin

kirjoitusmerkein), kiribatin, korean, kreikan,

kroatian, latvian, liettuan, malagasin,

marshallin, mongolin, norjan, portugalil,

puolan, ranskan, romanian, ruotsin,

saksan, samoan, sloveenin, suahilin,

suomen, tagalogin, tahitin, tanskan,

thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin,

urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä.

(Ilmestyskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc.
All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa Liahonasta henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office,

50 E. North Temple St., Flr. 5, Salt Lake City,

UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen

cor-intellectualproperty@

churchofjesuschrist.org.

For Readers in the United States

and Canada: December 2020 Vol. 72 No. 12.

LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN

1522-9181) is published monthly by The

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,

50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT

84150. USA subscription price is \$10.00

per year; Canada, \$12.00 plus applicable

taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake

City, Utah. Sixty days' notice required for

change of address. Include address label

from a recent issue; old and new address

must be included. Send USA and Canadian

subscriptions to Salt Lake Distribution Center

at address below. Subscription help line:

1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,

MasterCard, American Express) may be

taken by phone. (Canada Poste Information:

Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see

DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND

MILITARY FACILITIES: Send address changes

to Distribution Services, Church Magazines,

P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-

0368, USA.

SINÄ VOIT VALAISTA MAAILMAA

Juhlistaessasi tässä kuussa Jeesuksen Kristuksen syntymää ja elämää saat tässä muutamia ehdotuksia, jotka voivat auttaa sinua auttamaan muita ja jakamaan sitä valoa, jota Hän tuo elämääsi.

NÄYTÄ KRISTUS-LAPSI-VIDEO

- Jaa video sosiaalisessa mediassa.
- Näytä se kotona muihin uskontoihin kuuluville ystäville.
- Näytä se jollekulle tuntemattomalle linja-autossa.
- Käytä sitä perheillan oppiaiheessa.

VIERAILE SAIRAIDEN JA KÄRSIVIEN LUONA

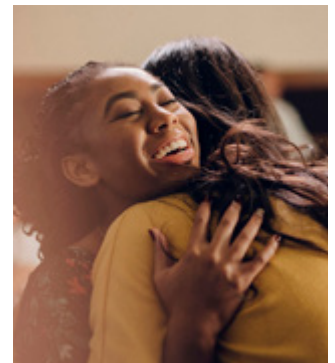
- Kokoa hygieniapakkauksia.
- Vietä aikaa sairastavien kanssa.
- Kysy, kuinka voit auttaa.
- Tee lahjoitus.

RUOKI NÄLKÄISIÄ

- Tee vapaaehtoistyötä vähävaraisille järjestetyssä ruokailussa.
- Osallistu ruokatempaukseen.
- Vie ateria jollekulle.
- Kutsu joku joulupäiväillalle.

LOHDUTA YKSINÄISIÄ

- Istu jonkun sellaisen viereen, joka istuu yksin.
- Käy jonkun sellaisen luona, joka asuu yksin.
- Kutsu yksinäisiä ihmisiä kylään.
- Tutustu uuteen ihmiseen.

KUTSU IHMISIÄ TULEMAAN KIRKKOON

- Rukoile tietääksesi, keitä voisit kutsua.
- Kutsu muita mukaan joulukirkkoon joulukuun 20. päivänä.
- Esitä kutsuja sekä henkilökohtaisesti että sosiaalisen median kautta.
- Kutsu ystäviä mukaan joulutoimintoihin.

Odotamme innolla kolmea uutta lehteä

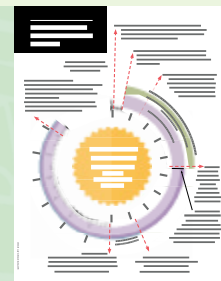
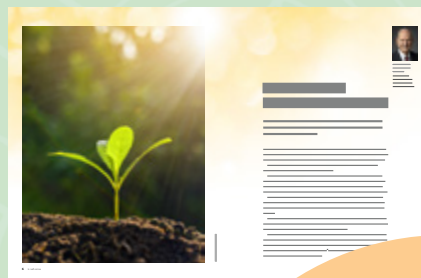
Muutokset kirkon lehdissä viestittävät kirkon maailmanlaajuisesta kasvusta.

Kuten jumalallinen kompassi, jonka mukaan *Liahona*-lehti on nimetty (ks. Alma 37:38–45), se pyrkii kääntämään lukijamme kohti Vapahtajamme Jeesusta Kristusta. Nyt lehdessä koittaa uusi aikakausi osana jännittäviä muutoksia kirkon julkaisuissa.

Ensi kuusta lähtien kirkko alkaa julkaista kolmea uutta kansainvälistä lehteä: *Liahonaa* aikuisille, *Nuorten voimaksi* -lehteä nuorille ja *Ystävä*-lehteä lapsille. Lehdet ilmestyvät kuukausittain tai joka toinen kuukausi kielestä riippuen.

Jos olet *Liahona*-lehden nykyinen tilaaja, tilauksesi jatkuu ensi vuonna automaattisesti tilauksen päättymiseen asti. Jos perheesi haluaa saada *Ystävä*-lehden tai *Nuorten voimaksi* -lehden, voit tehdä tilauksen paikallisesta jakelukeskuksesta tai osoitteessa store.churchofjesuschrist.org.

Seurakuntia kehoitetaan tilaamaan lehti vasta kastetuille jäsenille sekä lapsille ja nuorille, jotka osallistuvat kirkon toimintaan ilman vanhempiaan. Vilkaise näiden lehtien sisältöä ja mieti, kuinka ne voisivat olla siunaukseksi sinulle, perheellesi ja ystävillesi.

***Liahona:* Aikuisille**

Sanomia kirkon johtajilta

Uskollisten jäsenten kokemuksia

Artikkeleita avuksi Tule ja seuraa minua -opetusohjelman opiskeluun

Evankeliumin perusasioita uusille jäsenille

Osastoja, joissa on uutisia ja artikkeleita omalta alueeltasi

Tämän numeron sivulla
50 on lisää tietoa kirkon
uudesta nuorten lehdestä.

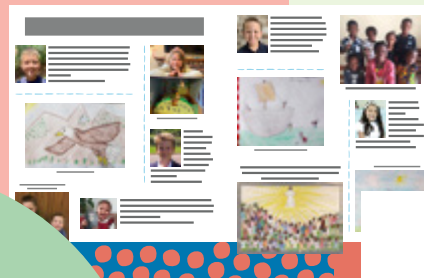
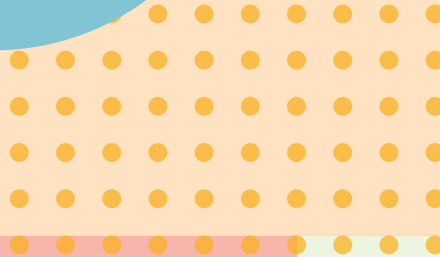
Nuorten voimaksi -lehti: Teini-ikäisille

Sanomia kirkon johtajilta

Havaintoesityksiä koti-iltaan

Vastauksia nuorten kysymyksiin

*Artikkeleita liittyen mediaan, taso-
vaatimuksiin, ystäviin ja muihin
merkityksellisiin aiheisiin*

Ystävä: Lapsille

Sanomia kirkon johtajilta

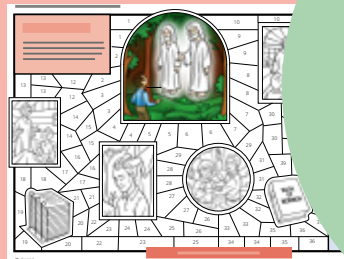
Tekemistä pienille lapsille

Lasten kirjoittamia kertomuksia

*Artikkeleita, jotka auttavat
ymmärtämään evankeliumia*

Lasten tekemää taidetta

Voit tilata painettuja lehtiä tai
antaa lahjatilauksen osoitteessa
store.churchofjesuschrist.org. Voit
lukea lehtiä digitaalisessa muodossa
Evankeliumiaiheinen kirjasto
-sovelluksessa tai osoitteessa
liahona.churchofjesuschrist.org.

Palvelutyön periaatteita

SÄTEILE JOULUNA VAPAHTAJAN VALOA

*Mieti niitä, joita
palvelet. Kuinka
voit auttaa heitä
pääsemään
lähemmäksi
Kristusta tänä
jouluna?*

Vaikka muistamme Vapahtajaa Jeesusta Kristusta ympäri vuoden, joulukuukauden, jolloin juhlimme kaikkien aikojen suurenmoisinta lahjaa: ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa” (Joh. 3:16). Palvellessamme joulunaikaan mekin voimme antaa lahjoja, jotka auttavat muita pääsemään lähemmäksi Vapahtajaa. On hienoa ajatella, että me annamme jonkin lahjan samoin kuin taivaallinen Isä antoi.

Sitä lahjaa arvostan vieläkin

Susan Hardy, Kalifornia, USA

Kun olin 11-vuotias, pyhäkoulunopettajani veli Deets kertoi luokallemme, että jos opettelisimme Uskonkappaleet ulkoa

ja selittäisimme hänelle, mitä ne tarkoittavat, hän ostaisi meille kullekin omat pyhät kirjoitukset.

Veli ja sisar Deets olivat nuori aviopari, vasta aloittamassa yhteistä elämäänsä. En ollut varma, olisiko veli Deetsillä varaa ostaa lahjaa kenellekään. Päätin kuitenkin, että jos hänen mielestään Uskonkappaleet olivat niin tärkeitä, että ne kannatti opetella ulkoa, ottaisin haasteen vastaan.

Opettelin kaikki 13, ja ajan myötä unohdin hänen lupauksensa.

Sitten jouluna sain paketin, jonka päällä oli minun nimeni. Avasin paketin ja näin ikiomat pyhät kirjoitukseni, ja mukana oli kortti, jossa kannustettiin minua lukemaan niitä säännöllisesti. Silloin elettiin vuotta 1972, ja minulla on vieläkin nuo pyhät

kirjoitukset. Arvostan niitä suuresti.

Se, mikä antoi minulle suuren halun tutkia Jumalan sanaa, ei ollut lahjan rahallinen arvo vaan ystävällisyys, jota veli Deets osoitti minua kohtaan, ja uhraus, jonka hän oli valmis tekemään puolestani. Yritän noudattaa veli Deetsin esimerkkiä ja palvella lähipiirisäni olevia antamalla heille merkityksellisiä lahjoja – toivoen, että voin siunata muiden elämää niin kuin hän on siunannut omaani.

Kutsu osallistua ohjelmaan

Richard M. Romney, Utah, USA

Kun seurakuntamme joulujuhlaa suunnittelevat henkilöt pyysivät, että kävisin erään vähemmän aktiivisen jäsenen luona ja pyytäisin häntä osallistumaan ohjelmaan, myönnän sen hermostuttaneen minua. Olin tavannut Darrenin vain kerran, kun hän oli osallistunut erääseen aiempaan seurakunnan tapahtumaan. Hänellä oli ollut otsallaan

moottoripyöräilijän huivi. Hänen pitkät valkoiset hiuksensa olivat poninhännällä, hänellä oli valkoinen täysparta, ja hänen käsivartensa olivat tatuointien peitossa.

Nyt seisoin erään komitean jäsenen kanssa Darrenin ovella miettien, mitä hän mahtaisi sanoa. Hän pyysi meitä astumaan sisään, ja kerroimme hänelle, miksi olimme tulleet. Hän sanoi: ”Voi, tekisin sen mielelläni!”

Hän suoriutui todella hienosti, mikä auttoi tekemään tilaisuudesta merkityksellisen monelle osallistujalle. Vähän myöhemmin minua ja palvelutyötoveriani pyydettiin käymään Darrenin luona säännöllisesti. Hän tuntui aina ilahtuvan nähdessään meidät, ja meillä oli miellyttäviä keskusteluhetkiä. Olen kiitollinen siitä, että innoitus kutsua hänet osallistumaan ohjelmaan seurakunnan tapahtumassa johti rakkaaseen ihmissuhteeseen.

KERRO KOKEMUKSISTASI

Lähetä meille kokemuksiasi siitä, kun sinä olet palvellut tai sinua on palveltu. Mene sivustolle liahona.churchofjesuschrist.org ja napsauta ”Submit an Article or Feedback” [Lähetä artikkeli tai palautetta].

Muiden palveleminen jouluna

Tässä on asioita, joita voit tehdä varmistuaksesi siitä, että ne, joita palvelet, tietävät sinun ajattelevan heitä, erityisesti tähän vuodenaikaan.

1. **Toisinaan puhelinsoitto tai tekstiviesti voi saada ihmeitä aikaan.** Sillä, että aloitat keskustelun kysäisemällä ”Hei, mitä sinulle kuuluu?”, voi olla suuri vaikutus.
2. **Osallistu heidän juhlatilaisuuksiinsa, kun se on sopivaa.** Joulua voi olla suurenmoista aikaa oppia yhteisistä uskonkäsityksistämme. Kun kerrot omista uskonkäsityksistäsi ja kuuntelet muiden omia, avaat uusia mahdollisuuksia suuremmalle ymmärrykselle.
3. **Rukoile heidän puolestaan mainiten heidät nimeltä.** Pyydä taivaalliselta Isältä apua, jotta keksisit tapoja tuoda heidät lähemmäksi Hänen Poikaansa.
4. **Yksinkertaiset lahjat muistetaan usein parhaiten.** Lahjojen ei tarvitse olla monimutkaisia ja taidokkaita ollakseen rakastettuja. Se, että annat ajastasi, kuuntelet, jaat valokuvan tai muiston – nämä kaikki voivat olla sydämellisiä lahjoja.
5. **Anna todistuksen lahja.** Pyydä heitä kertomaan rakkaudesta Vapahtajaan kohtaan, ja tarjoudu kertomaan heille rakkaudesta, jota sinä tunnet Häntä kohtaan.

Käytä palvelutyössäsi Valoa maailmaan -kampanjaa

Voit käyttää Valoa maailmaan -kampanjaa apunasi, kun palvelet. Tässä on ehdotuksia, joilla pääset alkuun. (Lisää ideoita on sivustolla tulkaakristuksenluokse.org.)

1. **Jaa Kristus-lapsi-video.** Voit julkaista sen jossakin, jakaa linkin tai pyytää muita katsomaan sen kanssasi.
2. **Kutsu muita mukaan joulukirkkoon.** Jotkut haluavat osallistua jumalanpalvelukseen, mutta eivät tiedä, minne mennä. Pyydä heitä tulemaan jumalanpalvelukseen sinun kanssasi.
3. **Kannusta heitä antamaan muille.** He voivat antaa lahjoituksia kirkon humanitaaristen palvelujen tai paikallisten hyväntekeväisyysjärjestöjen kautta. Jos asut kaupungissa, jossa on kirkon lahjoitusautomaatti, voit ottaa heidät mukaasi, kun menet tekemään omaa lahjoitustasi. Automaatit tarjoavat yksinkertaisen tavan lähettää lahjan, joka voi siunata ihmisiä kaikkialla maailmassa.
4. **Rekisteröidy saamaan päivittäisiä palvelukehoituksia.** Voit auttaa muitakin rekisteröitymään. Kehotukset voivat antaa sinulle tilaisuuksia palvella yhdessä muiden kanssa.
5. **Täytä heidän kotinsa rauhalla.** Kerro heille, että lähetyssaarnaajat voivat kertoa erityisen joulusanoman,

joka tuo toivoa ja rakkautta heidän sydämeensä.

6. **Esitle heille Valoa maailmaan -kampanja.** Näytä heille, kuinka he voivat oppia lisää osoitteessa tulkaakristuksenluokse.org.

Kaikkien palvelemista seurakuntana

Jokaisen seurakunnan tarpeet ovat ainutlaatuiset. Jotkut hyötyvät suuren toiminnan järjestämisestä. Toiset seurakunnat voivat hyötyä jostakin pienestä ja yksinkertaisesta. Suunnitteluun ja toimintojen järjestämiseen osallistuvat henkilöt miettivät rukoillen, kuinka vastata olemassa oleviin tarpeisiin.

- Kolmen vaarnan jäsenet Pariisissa Ranskassa tukivat osaltaan Valoa maailmaan -illanviettoa, johon kuului kykyjen esittelyä ja muotinäytös. He valmistivat tarvikkeita, jotka annettiin pakolaisille ja kodittomille. (Ks. "Valoa maailmaan Pariisissa", s. 32.)
- Charlotten keskinen vaarna Pohjois-Carolinassa Yhdysvalloissa järjesti paikkakuntalaisille "Joulu kautta maailman"

-tapahtuman, johon kuului tilaisuus, jossa Kristusta juhlistettiin ruoan, kansainvälisen jouluperinnenäyttelyn, musiikin, palveluprojektien ja lasten esittämän seimikuvaelman keinoin.

- Vero Beachin vaarnan jäsenet Floridassa Yhdysvalloissa osallistuivat paikkakunnalla järjestettyyn tilaisuuteen, jossa muistutettiin, miksi joulua vietetään. He lahjoittivat leluja paikkakunnan hyväntekeväisyysjärjestöille. Alkeisyhdistyksen lasten kuoro esiintyi, ja monilla kirkkoilla oli omat esittelynsä.
- Jacksonvillen eteläinen vaarna Floridasta Yhdysvalloista esitti *Maaailman Vapahtaja* -esityksen koko paikkakunnalle. ■

LÄHEMMÄKSI VAPAHTAJAA

"Siirtyessämme kuvaan-nollisesti Betlehemin talliin, jossa 'Jeesus lepäileepi pääll' olkivuotehen', me voimme ymmärtää paremmin Vapahtajan olevan lahja hyvältätoiselta, rakastavalta taivaalliselta Isältä."

Vanhin Dale G. Renlund kahdentoista apostolin koorumista, "Jotta -- voisin vetää kaikki ihmiset luokseni", *Liahona*, toukokuu 2016, s. 40–41.

MIKSI ME TARVITSEMME Jeesusta Kristusta

Vanhin D. Todd Christofferson

kahdentoista
apostolin
koorumista

Vaimenna ympäröivää hälinää tänä joulunaikana ja pohdiskele Jumalan Pojan ihmettä ja majesteettisuutta.

Olen kiitollinen siitä, että joulun lisäksi joulukuu tarjoaa tilaisuuden mietiskellä profeetta Joseph Smithin elämää ja aikaansaannoksia – hän kun syntyi joulukuun 23. päivänä. On vaikea arvostaa kyllin sitä, mitä hän väli-
neenä Herran käsissä sai aikaan olosuhteissa, joissa hän koki jatkuvaa vastustusta, vainoa ja vaikeuksia. Tulevana aikana näemme profeetta Josephia kunnioitettavan tämän viimeisen ja suurimman kaikista evankeliumin taloudenhoitokausista vanhurskaana johtajana – sen taloudenhoitokauden, jonka on määrä menestyä, vaikka kaikki aiemmat taloudenhoitokaudet ovat päättyneet luopumukseen.

Enpä usko, että tällä taloudenhoitokaudella kukaan on tuota profeettaa paremmin oppinut pelkäämään Jumalaa enemmän kuin ihmistä (ks. OL 3:7–8). Herra vaati Josephilta hyvin vaikeita asioita. Hän toteutti ne, ja me kaikki hyödyimme siitä.

Mormonin kirjan kääntäminen ja julkaiseminen oli huomattava saavutus, ja se on olennainen Herran asian menestymiselle tällä viimeisellä taloudenhoitokaudella. Mormonin kirjan sekä näkyjensä ja ilmoitustensa avulla Joseph paljasti nykyaikana Jeesuksen Kristuksen todellisen roolin Jumalan Ainosyntyisenä Poikana ja ihmiskunnan Lunastajana.

Erityisesti tähän vuodenaikaan muistamme profeetan henkilökohtaisen suhteen Vapahtajaan ja ”todistuksen, kaikista uusimman, [jonka Joseph antoi] hänestä, että hän elää!” (OL 76:22). Josephin todistus elävästä Kristuksesta tuo mieleeni presidentti Gordon B. Hinckleyn (1910–2008) sanat: ”Joulua ei olisi, ellei olisi ollut pääsiäistä. Betlehemin Jeesus-vauva olisi vain yksi vauva muiden joukossa ilman Getsemanen ja Golgatan lunastavaa Kristusta sekä ylösnousemuksen voittoisaa todellisuutta.”¹

*Rakkauden kannustamana
taivaallinen Isämme loi
armon uhraamalla Aino-
syntyisen Poikansa meidän
syntiemme hyvitykseksi.*

Miksi me tarvitsemme Jeesusta Kristusta?

Vähän aikaa sitten eräs henkilö, joka on ollut kirkon jäsen vuosien ajan, kysyi minulta: ”Miksi minä tarvitsen Jeesusta Kristusta? Minä pidän käskyt, olen hyvä ihminen. Miksi tarvitsen Vapahtajaa?” Täytyy myöntää, että henkeni salpautui sen johdosta, ettei tämä jäsen ymmärtänyt tätä oppimme tärkeintä kohtaa, tätä pelastussuunnitelman perustavanlaatuisia osia.

Minä vastasin: ”No, ensiksikin on sellainen pieni juttu kuin kuolema. Oletan, ettet halua kuoleman jäävän lopulliseksi tilaksesi, ja ilman Jeesusta Kristusta ei olisi ylösnousemusta.”

Puhuin muistakin asioista, kuten siitä, että ihmisistä parhaimmatkin tarvitsevat anteeksi-antoa ja puhdistumista, jotka ovat mahdollisia ainoastaan Vapahtajan sovittavan armon välityksellä.

Toisaalta kysymys voisi myös kuulua: ”Eikö Jumala voi tehdä ihan mitä haluaa ja pelastaa meidät vain siksi, että Hän rakastaa meitä, ilman että tarvitaan Vapahtaja?” Tällä tavoin ilmaistuna aika moni ihminen nykymaailmassa voisi esittää saman kysymyksen. He uskovat Jumalaan ja kuolemanjälkeiseen olemassaoloon, mutta olettavat, että koska Jumala rakastaa meitä, meidän tekemisillämme ja tekemättä jättämisillämme ei ole juurikaan väliä, koska Hän kyllä huolehtii asioista.

Tällä ajattelutavalla on muinaiset juuret. Esimerkiksi Nehor ”todisti kansalle, että koko ihmiskunta pelastuu viimeisenä päivänä ja ettei sen tarvinnut pelätä eikä vapista, vaan se voisi nostaa päänsä ja riemuita, sillä Herra oli luonut kaikki ihmiset ja oli myös lunastanut kaikki ihmiset; ja lopulta kaikilla ihmisillä on iankaikkinen elämä” (Alma 1:4).

Nehorin opin näkee toistavan Lusiferin esittämiä ajatuksia pelastuksesta. Hän, ”sarastuksen

poika”, on varmasti traagisista hahmoista kaikkein traagisin (Jes. 14:12; ks. myös OL 76:25–27). Kuten Jumala kerran selitti, Lusifer ”on sama, joka on ollut alusta asti, ja hän tuli minun eteeni ja sanoi: Katso, tässä olen, lähetä minut, minä olen poikasi ja lunastan koko ihmiskunnan, niin ettei yksikään sielu huku, ja totisesti minä teen sen; anna siis minulle kunniasi.

Mutta katso, rakas Poikani, joka on ollut Rakkaani ja Valittuni alusta asti, sanoi minulle: Isä, sinun tahtosi tapahtukoon, ja kunnia olkoon sinun ikuisesti.” (Moos. 4:1–2.)

Kyse ei ollut vain siitä, että Jeesus tuki Isän suunnitelmaa ja Lusifer ehdotti hienoista muutosta. Lusiferin ehdotus olisi tuhonnut suunnitelman poistamalla meidän mahdollisuutemme toimia itsenäisesti. Lusiferin suunnitelma perustui pakkoon, jonka johdosta kaikista muista Jumalan pojista ja tyttäristä – meistä kaikista – olisi käytännössä tullut hänen sätkynukkejaan. Kuten Isä tiivisti sen:

”Ja nyt, koska Saatana kapinoi minua vastaan ja pyrki hävittämään ihmisen tahdonvapauden, jonka minä, Herra Jumala, olin antanut hänelle, ja koska hän myös pyrki siihen, että antaisin hänelle oman voimani, Ainosyntyiseni voimalla minä käskin syöstä hänet alas;

ja hänestä tuli Saatana, niin, nimittäin Perkele, kaikkien valheiden isä, eksyttämään ja sokaisemaan ihmisiä ja johdattamaan heitä vankeina tahtonsa mukaan, vieläpä kaikkia, jotka eivät kuule *minun* ääntäni.” (Moos. 4:3–4, kursivointi lisätty.)

Sitä vastoin Isän tavalla toimiminen tarjoaa meille välttämättömän kuolevaisuuden kokemuksen. ”Kuolevaisuuden kokemuksella” tarkoitan sitä, että valitsemme suuntamme, ”[mais-tamme] karvaan, jotta [tietäisimme] antaa arvon hyvälle” (Moos. 6:55), opimme, teemme parannusta ja kehitymme, ja meistä tulee kykeneviä

toimimaan sen sijaan, että joutuisimme vain ”toiminnan kohteeksi” (2. Nefi 2:13). Ja lopulta voitamme pahan ja osoitamme halumme ja kykymme elää selestisen lain mukaan.

Tämä edellyttää meidän osaltamme tietoa hyvästä ja pahasta sekä kykyä ja mahdollisuutta valita niiden välillä. Ja se edellyttää vastuullisuutta tekemistämme valinnoista – muussa tapauksessa ne eivät oikeastaan olisi valintoja. Valitseminen puolestaan edellyttää lakia, eli odotettavissa olevia seurauksia. Meidän on voitava saada aikaan tietyllä toiminnalla tai valinnalla tietty lopputulos tai seuraus – ja vastakkaisella valinnalla vastakkainen lopputulos. Jos teoilla ei ole määrättyjä seurauksia, ihminen ei voi mitenkään vaikuttaa lopputuloksiin, ja valitseminen on merkityksetöntä.

Laki ja oikeudenmukaisuus

Käyttäen *oikeudenmukaisuutta lain* synonyminä Alma toteaa: ”Nyt oikeudenmukaisuuden työtä [eli lain toimeenpanoa] ei voida tehdä tyhjäksi; jos niin olisi, Jumala lakkaisi olemasta Jumala” (Alma 42:13). Juuri Jumalan täydellinen lain ymmärrys ja käyttö – eli toisin sanoen Hänen oikeudenmukaisuutensa – antaa Hänelle Hänen voimansa. Me tarvitsemme Jumalan oikeudenmukaisuutta, määrättyjen ja muuttumattomien lakien järjestelmää, jota Hän itse noudattaa ja käyttää, jotta meillä voi olla tahdonvapaus ja voimme käyttää sitä.² Tämä oikeudenmukaisuus on perustana vapaudellemme toimia, ja se on ainoa tiemme perimmäiseen onneen.

Herra sanoo meille: ”Sen, mitä laki hallitsee, sen laki suojelee ja tekee täydelliseksi ja pyhittää” (OL 88:34). Meidän on kuitenkin myönnettävä, ettei kukaan meistä ole aina ja erehtymättömästi ollut ”lain hallitsema”. Emmekä me oikein voi turvautua lakiin tai oikeudenmukaisuuteen tullaksemme varjeluiksi ja täydellisiksi, jos olemme rikkoneet lakia (ks. 2. Nefi 2:5). Niinpä taivaallinen Isä,

joka on oikeudenmukainen mutta jolla on kannustimenaan myös rakkaus, loi armon. Hän teki sen antamalla Ainosyntyisen Poikansa hyvitukseksi synneistämme, Olennon, joka voi sovituksensa välityksellä täyttää oikeudenmukaisuuden puolestamme ja järjestää asiamme lain edessä niin, että laki tukee ja suojelee meitä taas eikä tuomitse meitä. Alma selittää:

”Ja nyt, armonsuunnitelmaa ei voitaisi toteuttaa, ellei sovitusta suoritettaisi; sen tähden Jumala itse sovittaa maailman synnit toteuttaakseen armonsuunnitelman, tyydyttääkseen oikeudenmukaisuuden vaatimukset, jotta Jumala voisi olla täydellinen, oikeudenmukainen Jumala ja myös armollinen Jumala. –

Mutta laki on annettu ja rangaistus [eli seuraus] säädetty ja parannus suotu, minkä parannuksen armo vaatii; muuten oikeudenmukaisuus vaatii luodun ja panee täytäntöön lain, ja laki langettaa rangaistuksen – ellei niin olisi, oikeudenmukaisuuden työt tehtäisiin tyhjiksi ja Jumala lakkaisi olemasta Jumala.

Mutta Jumala ei lakkaa olemasta Jumala, ja armo vaatii katuvaan, ja armo tulee sovituksen tähden.” (Alma 42:15, 22–23.)

Katuvat ovat tietysti niitä, jotka ottavat vastuun ja ottavat Hänen armonsa vastaan tekemällä parannuksen.³ Eli toisin sanoen teemme parannuksen saadaksemme osaksemme anteeksiannon armollisen lahjan, jonka oikeudenmukainen Isä taivaassa voi antaa meille, koska Hänen rakas Poikansa kärsi syntiemme vuoksi.

Esikoinen hengessä oli halukas tulemaan Ainosyntyiseksi Pojaksi lihassa, kärsimään ja kuolemaan lunastaakseen meidät.

Jeesuksen Kristuksen sovitus

Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta me voimme toipua ennalleen huonoista valinnoista. Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta muiden ihmisten syntien ja virheiden vaikutus meihin ja kaikki muu epäoikeudenmukaisuus hyvitetään. Me tarvitsemme Vapahtajan tullaksemme eheiksi ja pyhiksi. Eli vastaus kysymykseen on: ”Ei, Jumala ei voi toimia ihan miten haluaa pelastaakseen jonkun henkilön. Hän ei voi olla mielivaltaisen ja samalla oikeudenmukainen. Ja jos Hän ei ole oikeudenmukainen, Hän ei ole Jumala. Siksi pelastus ja korotus on saavutettava tavalla, joka ylläpitää ja noudattaa

muuttumatonta lakia ja oikeudenmukaisuutta. Jumalalle kiitos, Hän on ylläpitänyt oikeudenmukaisuutta järjestämällä Vapahtajan.”

Huomautettakoon, ettei Lusifer suuressa kuolevaisuutta edeltävässä neuvostossa ollut ilmoittautumassa vapaaehtoiseksi tulemaan

pelastajaksemme. Häntä ei kiinnostanut kärsiminen eikä kuoleminen eikä verensä vuodattaminen meidän puolestamme. Hän ei pyrkinyt oikeudenmukaisuuden perikuvaksi vaan laiksi itselleen.⁴ Olen itse sitä mieltä, että Lusiferin sanoessa Isälle: ”Anna siis minulle kunniasi” (Moos. 4:1), hän tarkoitti: ”Anna minulle oikeus hallita”, ja hän aikoi käyttää valtaansa ailahtelevasti. Laki olisi sitä, mitä hän sanoisi sen sillä hetkellä olevan. Sillä tavoin kukaan ei voisi toimia itsenäisesti. Lusifer olisi kaikkein korkein, eikä kukaan muu voisi edetä.

Jeesus sen sijaan ymmärsi, että Hänen veljiensä ja sisartensa edistymisen edellyttäisi sekä muuttamatonta oikeudenmukaisuutta

että armoa. Isän lailla Hän ei ollut pyrkimässä pakottamaan ja hallitsemaan meitä vaan vapauttamaan meidät ja kohottamaan meitä niin, että olisimme ”kaiken yläpuolella” ja meillä olisi ”kaikki valta” Isän kanssa (OL 132:20).

Kuinka meidän tulisikaan riemuista siitä, että tämä Esikoinen hengessä oli halukas tulemaan Ainosyntyiseksi Pojaksi lihassa, kärsimään käsitteettömän paljon ja kuolemaan nöyryyttävästi lunastaakseen meidät. Hän yhdistää täydellisesti oikeudenmukaisuuden ja armon. Hän pelastaa meidät synneistämme – ei synneistämme

(ks. Hel. 5:10–11; ks. myös Matt. 1:21).

Ja Hän myös lunastaa meidät lankeemuksesta – hengellisestä ja fyysisestä kuolemasta. Hän avaa oven kuolemattoomuuteen ja iankaikkiseen elämään. Olisi mahdotonta luodata Hänen rakkautensa syvyyttä. ”Hän kantoi meidän kipumme, otti taakakseen meidän sairautemme. – –

Meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.” (Jes. 53:4–5.)

Kunnia Jumalalle

Joulun lähestyessä ymmärrän, että joillakin saattaa olla huolenaiheita ja ehkä ahdistuneisuuttakin tulevaisuuden suhteen. Elämäsänne saattaa olla paljon hälinää, enemmän tai vähemmän jatkuvaa oleilemista verkossa ilman lepoa, ilman aikaa olla hiljaa ja pohtia ja ajatella, ilman aikaa katsoa sisimpäännne ja huomata, missä te olette ja minne teidän pitäisi olla menossa. Teihin voivat vaikuttaa epärealistiset odotukset, kuten ”täydelliseksi pitäisi tulla välittömästi” tai ”elämän tulisi olla keskeytymätöntä onnea ja menestystä”.

Toivon, että jättätte nämä harhaluulot syrjään, vaimennatte hälinää ja vietätte tänä joulunaikana ainakin tunnin, ellette enemmänkin, pohdiskellen ”Hänen, Jumalan Pojan, ihmettä ja majesteettisuutta”⁵. Olkoon se tyyntymisen ja uudistumisen aikaa.

Kirjoitin kerran joulunaikaan tämän sanoman:

”Kun puhumme Jeesuksen Kristuksen syntymästä, pohdimme asiaankuuluvasti sitä, mitä sen jälkeen tapahtuisi. Hänen syntymänsä oli äärettömän merkityksellinen niiden asioiden vuoksi, joita Hän kokisi ja kärsisi, jotta Hän voisi paremmin auttaa meitä – kaiken huipentuessa Hänen ristiinnaulitsemiseensa ja ylösnousemukseensa (ks. Alma 7:11–12). –

Mielestäni on kuitenkin sopivaa tähän aikaan vuodesta vain ajatella seimen lasta. Älkää antako tulevaisuuden häkellyttää tai valata mieltänne. – Varatkaa hiljainen, rauhallinen hetki, jolloin pohditte Hänen elämänsä alkua, jossa huipentui taivaallinen profetia ja Hänen maanpäällinen alkunsa.

Varatkaa aikaa rentoutuaksenne, ollaksenne rauhassa ja nähdäksenne mielessänne tuon pienen lapsen. Älkää olko turhan huolissanne – siitä, mitä Hänen elämässään tai omassa elämässänne [saattaa tapahtua] tulevaisuudessa. Sen sijaan varatkaa rauhallinen hetki,

jolloin voitte mietiskellä ehkäpä levollisinta hetkeä maailman historiassa – kun kaikki taivaan joukot riemuitsivat sanomasta ’Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa’ (Luuk. 2:14).”⁶ ■

Brigham Youngin yliopistossa 12. joulukuuta 2017 pidetystä hartaustilaisuuden puheesta ”A Message at Christmas” [Sanoma joulunaikaan].

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, 2016, s. 341.
2. ”Jokaiselle valtakunnalle on annettu laki; ja jokaisella lailla on myös tietyt rajat ja ehdot. Mitkään olennot, jotka eivät pysy noissa ehdoissa, eivät ole syyttömiä.” (OL 88:38–39.) Jumala noudattaa korkeimman valtakunnan lakia ja toimii sen mukaisesti. Siten ”hän käsittää kaiken, ja kaikki on hänen edessään, ja kaikki on hänen ympärillään, ja hän on kaiken yläpuolella ja kaikessa ja on kaiken kautta ja on kaiken ympärillä; ja kaikki on hänen kauttaan ja hänestä, eli Jumalasta, aina ja ikuisesti” (OL 88:41).
3. ”Niin, ja niin usein kuin minun kansani tekee parannuksen, minä annan sille anteeksi sen rikkomukset minua vastaan” (Moosia 26:30).
4. Niillä, jotka seuraavat Saatanaa, on sama tavoite, mutta kuten Herra julistaa: ”Niitä, jotka rikkovat lakia eivätkä pysy laissa vaan pyrkivät tulemaan laiksi itselleen ja haluavat pysyä synnissä ja pysyvät kokonaan synnissä, ei laki voi pyhittää eikä armo, oikeudenmukaisuus eikä oikeus. Sen tähden heidän täytyy yhä jäädä saastaisiksi.” (OL 88:35.)
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, s. 341.
6. D. Todd Christofferson, ”Olkaa rauhassa”, *Liahona*, joulukuu 2015, s. 36.

**Vanhin Richard
Neitzel Holzapfel**

vyöhykeseitsen-
kymmen, Utahin
vyöhyke

KAIKKIEN palveleminen

Osana pyrkimystämme palvella pyhemmällä ja korkeammalla tavalla kirkon johtajat ovat alkaneet puhua jäsenten tekemästä lähetystyöstä kaikkien ihmisten palvelemisena, ”riippumatta siitä, onko heidän nimensä teidän palvelutyösisar- tai palvelutyöveliluettelossanne”¹. Tämä erinomaisempi tapa on muutos ajattelutavassa – paranneltu lähestymistapa, joka voi muuttaa kaiken liittyen siihen, kuinka ja miksi me palvelemme muita.

Vanhin Dieter F. Uchtdorf kahdentoista apostolin koorumista on huomauttanut: ”Kertokaa kaikin sellaisin tavoin, jotka tuntuvat teistä luontevilta ja tavallisilta, miksi Jeesus Kristus ja Hänen kirkkonsa ovat tärkeitä teille. Kutsukaa heitä *tulemaan ja näkemään*. Kannustakaa heitä sitten *tulemaan ja auttamaan*. Kirkkomme tarjoaa ihmisille lukuisia mahdollisuuksia auttaa.

Rukoilkaa paitsi sitä, että lähetysaarnajat löytävät valitut, myös päivittäin koko sydämestänne sitä, että löydätte niitä, jotka *tulevat ja näkevät, tulevat ja auttavat ja tulevat ja jäävät*.”²

Kuinka vanhin Uchtdorfin kutsu palvella luontevasti ja jokapäiväisin keinoin voi mielestäsikin muuttaa sitä, kuinka kerromme evankeliumista muille?

Palveleminen merkitsee sitä, että meistä tulee omistautuneempia ja täydellisemmin kääntyneitä Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia, joilla on samanlainen sydän ja myötätunto kuin Vapahtajalla. Herra on kehottanut meitä kehittymään muiden palvelemissa niin, että teemme sen luontevasti ja jokapäiväisin keinoin, rakkaudesta. Kyse ei ole palvelutyön *tekemisestä*. Kyse on Jeesuksen Kristuksen kaltaiseksi palvelijaksi *tulemisesta*.

Opimme palvelemaan yksittäistä (tässä yhteydessä toimeksiannossa nimettyä) henkilöä

Olemme edelleen opettelemassa palvelutyöveljiksi ja -sisariksi tulemista. Tällainen muutos voi viedä aikaa, ja mitä todennäköisimmin teemme virheitä. Luulen, että yksi noista virheistä on pitää palvelutyötoimeksiantoja pelkästään teeskenneltynä tai väkinäisenä ystävyys- tai tavalla, joka ei ole normaali tai luonteva. Mutta Herra antaa meille palvelutyöveljille ja -sisarille erityisiä toimeksiantoja. Tällä tavoin Hän varmistaa, ettei ketään jätetä ulkopuolelle.

Kun Yhdysvalloissa koetaan luonnonkatastrofeja, Punainen Risti ja kansalliskaarti kutsuvat vapaaehtoistyöntekijänsä töihin ja antavat heille toimeksiannon tietyille alueille, jotta toiminta olisi mahdollisimman kattavaa. Toimeksiannon saaminen ei tee vapaaehtoisten antamasta ajan ja rakkauden lahjasta yhtään vähemmän vapaaehtoista. Kukaan omassa elämässään katastrofin kokenut ei näytä asettavan näitä toimeksiantoja kyseenalaiseksi. Avunsaajat ovat kiitollisia siitä, että joku on tullut auttamaan!

Kaikkien palveleminen edellyttää altista sydäntä ja silmiä, joilla näemme ympärillämme olevat – ne ihmiset, jotka Herra on asettanut polullemme.

Aivan kuten kansalliskaartin tai Punaisen Ristin vapaaehtoiset, kun meistä tulee pyhiä liittoja tekemällä Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia, niin mekin ilmoit-taudumme vapaaehtoisiksi suo-rittamaan tiettyjä toimeksiantoja muita auttaaksemme.

Nämä toimeksiannot antavat meille mahdollisuuksia oppia ja kasvaa kyvyissämme palvella, usein epäonnistumistemme kautta. Pian kuitenkin palvelemi-sesta tulee meille ”toinen luonto” – aivan kuten olemme oppineet kävelemään, puhumaan, ajamaan pyörällä, soittamaan jotakin instru-menttia tai harrastamaan jotakin urheilulajia.

Mitä tarkoittaa kaikkien palveleminen luontevasti ja jokapäiväisin keinoin?

Meidän henkilökohtaiset palvelutyötoi-meksiantomme valmistavat meitä palvele-maan kaikkia luontevasti ja jokapäiväisin keinoin. Kaikkien palveleminen edellyttää altista sydäntä ja silmiä, joilla näemme ympä-rillämme olevat – ne ihmiset, jotka Herra on asettanut polullemme. ”Palveleminen” voi silloin olla niinkin yksinkertaista kuin se, että pyydämme heitä – luontevasti ja jokapäiväisin keinoin – tulemaan ja näkemään tai tulemaan ja auttamaan.

Vapahtaja antoi tästä esimerkin. Kun Jeesus ilmestyi kansalle temppelin luona Runsauden-maassa, Hän sanoi heille: ”Mutta nyt minä menen Isän luokse ja myös näyttäytymään Israelin kadonneille heimoille” (3. Nefi 17:4).

Meidän tavoin Vapahtajallakin oli muita menoja. Kertomus jatkuu:

”Ja tapahtui, että kun Jeesus oli näin puhunut, hän loi jälleen katseensa ympärilleen väkijouk-koon ja näki sen olevan kyynelissä ja katsovan herkeämättä häneen, ikään kuin pyytääkseen häntä viipymään vähän kauemmin heidän luonaan.

Ja hän sanoi heille: Katso, *minun sisimpäni on täynnä myötätuntoa teitä kohtaan.*” (3. Nefi 17:5–6, kursivointi lisätty.)³

Vaikka Vapahtaja oli suunnitellut menevänsä muualle, Hänellä oli silmät, joilla nähdä, ja tun-teva sydän, joten Hän pysähtyi palvelemaan ihmisiä:

”Onko teillä keskuudessanne sairaita? Tuokaa heidät tänne. Onko teillä rampoja tai sokeita tai ontuvia tai raajarikkoja tai spitaalisia tai surkastu-neita tai kuuroja tai millään tavalla vaivaisia? Tuo-kaa heidät tänne, niin minä parannan heidät, sillä tunnen myötätuntoa teitä kohtaan; sisimpäni on täynnä armoa.” (3. Nefi 17:7.)

Vapahtajan tuntien oli luonnollista, että Hän käytti aikaa parantaakseen sairait ennen kuin Hän lähti seuraavaan tapaamiseensa. Meille kaik-kien palveleminen luontevasti ja jokapäiväisin keinoin voisi olla sitä, että yksinkertaisesti kut-summe jonkun mukaan tekemään jotakin, mitä olimme muutenkin aikoneet tehdä, tai lähtemään kanssamme tapahtumaan, johon olimme muu-tenkin aikoneet mennä.

Jos osallistut omavaraisuuskurssille, pyydä naapuriasi tulemaan mukaan. Jos olet menossa seurakunnan tapahtumaan, pyydä työtoveriasi lähtemään sinne kanssasi. Jos jo tutkitte pyhiä kirjoituksia perheenä tai vietätte koti-iltaa, pyydä ystävääsi mukaan. Sitähän ”tulkaa ja nähkää” tar-koittaa. Se ei vaadi ainoankaan uuden toiminnan lisäämistä kiireiseen aikataulumme. Ja sellaisina aikoina, kun tapaaminen henkilökohtaisesti ei ole mahdollista, palvelutyötä voidaan tehdä teksti-viestein, sähköpostiviestein tai puhelinsoitoin.

Meihin luotetaan palvelijoina

Kun presidentti M. Russell Ballard erotti minut tehtävääni uutena vaarnanjohtajana nuorten naimattomien aikuisten ensimmäisessä vaarnassa Provossa Utahissa, hän antoi minulle yksinkertaisen ja täsmällisen tehtävän: ”Mene tapaamaan vaarnasi johtohenkilöitä ja jäseniä heidän koteihinsa ja asuntoihinsa!” Se oli siinä; mitään muuta koulutusta tai toimeksiantoa hän ei antanut.

Koordinoimme ponnistelumme piispojemme kanssa ja aloitimme tiistaina, kaksi päivää vaarnakonferenssimme jälkeen. Kun palvelimme vaarnassamme, teimme virheitä ja jätimme tilaisuuksia käyttämättä. Ajattelin usein, että ”olisoin voinut sanoa sen asian paremmin” tai ”olisimmepa esittäneet paremman kysymyksen”.

Brigham Youngin yliopiston rehtori Kevin J. Worthen on huomauttanut, että ”epäonnistuminen on erittäin tärkeä osa iankaikista edistymistämme – pyrkimystämme kohti täydellisyyttä. Sovituksen ansiosta me voimme – jos suhtaudumme epäonnistumisiin oikealla tavalla – tulla siunatuiksi uudenlaisella oppimisella, joka tekee epäonnistumisistamme osan täydelliseksi tulemisen tapahtumasarjaa.”⁴

Tämä oli omakin kokemuksemme, kun opimme palvelemaan vaarnan johtohenkilöitä ja jäseniä sekä muita tapaamiamme ihmisiä. Kun jatkoimme palvelemista, Herra alkoi asettaa yhä enemmän ihmisiä polullemme.

Kerran toinen neuvonantajistani J. B. Haws ja minä kävelimme kerrostalojen välissä, kun kohtasimme parkkipaikalla olevan nuoren miehen. Pysähdyimme tervehtimään ja kuulimme, että hän oli muuttamassa pois vaarnastamme. Keskustelimme hetken ja meille selvisi, että hän oli kotiin palannut

lähetyssaarnaaja, jolla oli uskoa koskevia kysymyksiä. Neuvonantajani on mestariopettaja, joka saa helposti yhteyden ihmisiin. J. B:lle sellaisiin kysymyksiin vastaaminen oli luontevaa ja tavallista. Heidän jutellessaan näin tämän nuorukaisen silmiin syttyvän sellaisen valon, joka oli saattanut olla poissa jo jonkin aikaa.

Oli ilmiselvää, että J. B. oli kiinnostunut hänestä sekä hänen kysymyksistään ja huolenaiheistaan. Nuorukainen avautui J. B:lle, koska tämä osoitti myötätuntoa. Neuvonantajani sisin oli täynnä rakkautta, ja hän halusi ymmärtää tätä nuorta miestä tuomitsematta häntä. J. B. kysyi, voisimmeko käydä hänen luonaan sitten, kun hän oli asettunut uuteen asuntoonsa. Nuorukainen nyökkäsi, vaihdoimme puhelinnumeroita ja lupasimme palata asiaan.

Ennen lähtöämme kysyimme, voisimmeko olla jotenkin avuksi. Hän sanoi: ”Se, että pysähdytte tervehtimään, on tärkeimpiä asioita, mitä olisitte voineet tehdä tänään hyväkseni.” Myöhemmin sinä iltana ajattelin itseni: ”Jos J. B. ja minä emme olisi olleet palvelemassa, emme ehkä olisi koskaan tavanneet tätä nuorta miestä.”

Vaikuttaa siltä, että Herra tiesi meidän olevan palvelutyössä sinä iltana, joten Hän asetti tuon nuorukaisen polullemme – luottaen siihen, että huomaisimme hänet ja palvelisimme häntä.

Kun haluamme palvella kaikkia ihmisiä päivittäisen elämämme varrella, Herra asettaa ihmisiä polullemme, koska Hän luottaa siihen, että nostamme katseemme mobiililaitteestamme, väläytämme hymyn ventovieraalle tai

Kun haluamme palvelulla kaikkia ihmisiä päivittäisen elämämme varrella, Herra asettaa ihmisiä polullemme, koska Hän luottaa meihin.

kysymme jotakin henkilöltä, jonka olemme tavanneet kaupassa tai missä sitten olemmekin – koulussa, työpaikalla tai kirkossa.

Palvelutyön ihmeellisiä seurauksia

Ajatellessani Vapahtajan esimerkkiä 3. Nefin kirjassa huomasin erään tärkeän periaatteen palvelemisesta. Muistattehan: ”Ja tapahtui, että kun hän oli näin puhunut, koko väkijoukko meni sinne yhdessä sairaidensa ja vaivaistensa ja rampojensa ja sokeidensa ja mykkiensä ja kaikkien niiden kanssa, jotka olivat jollakin tavalla vaivaisia, ja hän paransi heidät joka ainoan, kun heidät tuotiin hänen luoksensa.

Ja he kaikki, sekä parannetut että terveet, kumartuivat hänen jalkoihinsa ja palvelivat häntä; ja kaikki, jotka väkijoukolta pääsivät tulemaan, suutelivat hänen jalkojaan, niin että he kastelivat hänen jalkansa kyynelillään.” (3. Nefi 17:9–10, kursivointi lisätty.)

Huomatkaa, että kaikki nuo palvelevat veljet ja sisaret, jotka auttoivat tuomaan tuntemiaan ja rakastamiaan ihmisiä lähemmäksi Jeesusta Kristusta, huomasivat itsekin päässeensä Vapahtajan jalkojen juureen kumartamaan ja palvelemaan – sekä suutelemaan Hänen jalkojaan ja pesemään niitä kyynelillään.

Kun palvelemme kaikkia, näemme Kristuksen parantavan emotionaalisia, hengellisiä ja fyysisiä haavoja. Ja kun kutsumme muita tulemaan ja näkemään sekä tulemaan ja auttamaan, luontevasti ja jokapäiväisin keinoin, huomaamme omien haavojemmekin parantuvan. ■

VIITTEET

1. Dieter F. Uchtdorf, ”Lähetystyö: kertokaa siitä, mitä on sydämessänne”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 16.
2. ”Lähetystyö: kertokaa siitä, mitä on sydämessänne”, s. 17.
3. Ks. myös, kuinka Jeesus Kristus palveli samalla tavalla Nainin leskeä jakeissa Luuk. 7:11–16.
4. Kevin J. Worthen, ”Successfully Failing: Pursuing Our Quest for Perfection” [Menestyksekkäs epäonnistuminen: pyrkimyksemme kohti täydellisyyttä], Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 6. tammikuuta 2015, s. 3, speeches.byu.edu.

SIIRRY LÄHEMMÄKSI – rakasta Vapahtajan tavoin

Me voimme oppia paljon Vapahtajan antamasta esimerkistä, kuinka olla tekemisissä muiden kanssa.

Becky ja Bennett Borden

Kirkon homoseksuaalisina jäseninä olemme usein kääntyneet Vapahtajan esimerkin puoleen ymmärtääksemme, kuinka voimme parhaiten tulla toimeen ihmissuhteissamme kirkon jäsenten ja muiden kanssa. Eräänä päivänä mietimme sitä, kun Vapahtaja pyysi: ”Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toistanne” (Joh. 13:34). Meistä oli mielenkiintoista, ettei Hän sanonut ”*koska* minä olen rakastanut teitä” vaan ”*niin kuin* minä olen rakastanut teitä”. Se sai meidät miettimään, *kuinka* Vapahtaja rakasti ihmisiä. Millä tavoin Hän osoitti rakkautta?

Päätimme viettää jonkin verran aikaa Uutta testamenttia tutkien ja etsiä erityisesti kertomuksia siitä, kuinka Vapahtaja oli tekemisissä muiden ihmisten kanssa kuolevaisen palvelutyönsä aikana. Aviomiehenä ja vaimona, jotka kumpikin kokevat omaan sukupuoleensa kohdistuvaa viehtymystä, halusimme erityisesti ymmärtää paremmin, kuinka Jeesus koh-teli niitä, jotka vaikuttivat jäävän yhteiskunnan asettamien normien ulkopuolelle. Tässä on muutamia huomaamiamme malleja.

Jeesus suhtautui kulttuurillisiin eroihin hyväntahtoisesti

Me elämme suurten sosiaalisten ja poliittisten erimielisyyksien aikaa, paljolti kuten Vapahtajakin oman elämänsä aikana. Jotkin Hänen aikansa ongelmista olivat jatkuneet pitkään ja juurtuneet syvälle historiaan ja kulttuurillisiin uskonkäsityksiin.

Esimerkiksi Herra matkasi tarkoituksella halki Samarian, alueen, jota juutalaiset välttelivät satoja vuosia jatkuneen vihanpidon vuoksi. Kun Jeesus tapasi erään naisen ja pyysi häntä nostamaan kaivosta vettä, nainen näytti käyttäytyvän poliittisen ja uskonnollisen ’toiseuden’ värittämästi – korostaen sitä, että Jeesus oli juutalainen ja hän itse samarialainen. (Ks. Joh. 4.) Sitä vastoin Jeesus koh-teli tätä naista Jumalan tyttärenä. Se, kuinka Hän keskusteli naisen kanssa rakastavasti ja rehellisesti, on hieno esimerkki meille jokaiselle. Vastustajan yleisenä strategiana on yrittää erottaa meidät eri leireihin ja saada meidät taistelemaan keskenämme. ”Mutta Herra näkee sydämeen” (1. Sam. 16:7).

Tämän kertomuksen opetus on helppo soveltaa omaan yhteiskuntaamme nykyaikana. Kun elämme päivittäistä elämäämme, mukaan lukien kirkon kokoukset ja toiminnat, tapaamme ihmisiä monista erilaisista taustoista. Maailma saattaisi lokeroida jotkut heistä jopa poliittisiksi tai kulttuurillisiksi vihollisiksi. Sen sijaan, että keskittyisimme siihen, mikä meitä mahdollisesti erottaa, voimme päättää keskittyä siihen, mitä meillä on yhteistä taivaallisten vanhempien lapsina, ja oppia keskustelemaan toistemme kanssa rakastavasti, kuten Vapahtaja teki.

Kun Vapahtaja ylösnousemuksensa jälkeen vieraili Amerikan

mantereella elävien ihmisten luona, Hän opetti, että "[Perkele] – on kiistelyn isä, ja hän yllyttää ihmisten sydämet kiistelemään vihaisina keskenään" (3. Nefi 11:29). Ihmiset kuuntelivat Vapahtajaa, ja seuraavan sukupolven aikana he muodostivat yhteisön, jossa "ei ollut rikkaita eikä köyhiä, ei orjia eikä vapaita, vaan heidät kaikki oli tehty vapaiksi ja osallisiksi taivaallisesta lahjasta" (4. Nefi 1:3).

Jeesus siirtyi lähemmäksi eikä pois päin

Jeesus pyrki aktiivisesti tulemaan lähemmäksi muita, emotionaalisesti ja toisinaan jopa fyysisesti, sen sijaan että olisi tekosyitä käyttämällä mennyt loitommalle niistä, joita muut usein halveksivat ja hyljeksivät.

Esimerkiksi kerran Jeesus tapasi miehen, jonka käsi oli surkastunut. Koska oli sapatinpäivä, uskonnolliset kiellot rajoittivat sinä päivänä tehtäviä töitä. Sen sijaan, että Jeesus olisi vältellyt apua tarvitsevaa miestä, kunnes koittaisi yhteisön mielestä sopivampi hetki auttaa, Hän päätti "tehdä hyvää" välittömästi (Matt. 12:12). Hän kehotti miestä ojentamaan kätensä. "Mies ojensi kätensä, ja se tuli ennalleen, yhtä terveeksi kuin toinenkin käsi" (Matt. 12:13).

Samanlaiset kertomukset toistuvat kaikkialla pyhissä kirjoituksissa. Jeesus suhtautui myötätuntoisesti naiseen, jota pidettiin epäpuhtaana

(ks. Luuk. 8), tervehti ystävällisesti miestä, joka kuuli ääniä ja runteli itseään, ja paransi tämän (ks. Mark. 5) sekä paransi miehen, jonka muut olivat tuominneet väärin (ks. Joh. 9:1–7). Yksi malli, joka toistuu kaikkialla pyhissä kirjoituksissa, on se, että kun "Jeesus ojensi kätensä" (Matt. 8:3), Hän teki sen tavallisesti rohkaistakseen ja rakastaakseen muita sekä tarjotakseen parantumista ja rauhaa.

Ehkäpä yksi näiden kertomusten kehotuksista on se, että me voimme lähestyä niitä, jotka näyttävät olevan erilaisia kuin me itse olemme. Istuudummeko esimerkiksi kirkossa vierailevan henkilön viereen, vaikka hän ei ole pukeutunut muiden tapaan? Otammeko hänet mukaan käytävällä tapahtuvaan keskusteluun? Hymyilemmekö me ja tervehdimme häntä ja esitämme ystävällisen kysymyksen tutustuaksemme häneen paremmin ja auttaaksemme häntä tuntemaan, että hän kuuluu joukkoomme?

Ja mikä kenties vielä tärkeämpää, kuinka me voimme luoda läheisempiä emotionaalisia ja hengellisiä ihmissuhteita muiden kanssa jakaen rauhaa ja rakkautta Vapahtajan tavoin? Tiedämme, että Jumala siunaa meitä, kun yritämme lähestyä muita – etenkin niitä, jotka saattavat olla erilaisia kuin me olemme.

Jeesus kutsui ihmisiä aterioimaan kanssaan

Uutta testamenttia tutkiessamme meitä liikutti, kuinka usein Vapahtaja aterioi muiden kanssa. Monissa tapauksissa Häntä arvosteltiin sen johdosta, keiden kanssa Hän päätti viettää aikaa.

Esimerkiksi Jeesus kutsui yhdeksi opetuslapsekseen miehen nimeltä Matteus, joka oli "publikaani" eli henkilö, joka edusti sen aikaisia valtaapitäviä (ks. Luuk. 5:27; PKO, "Publikaani"). Juutalaiset yleisesti ottaen vihasivat publikaaneja. Niinpä Matteuksen järjestäessä suuren juhlapäivällisen Jeesukselle ja Hänen opetuslapsilleen lainopettajat ja fariseukset – jotka olivat seuraavinaan Jumalan käskyjä – valittivat siitä. "Kuinka te syötte ja juotte yhdessä publikaanien ja muiden syntisten kanssa!" he sanoivat. Jeesus vastasi: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat." (Luuk. 5:30–31.)

Tämä on voimallinen esimerkki siitä, kuinka Vapahtaja päätti olla katsomatta ulkokuoreen tai maailmalliseen maineeseen. Sen sijaan Hän keskittyi kunkin henkilön tarpeisiin, arvoon ja mahdollisuuksiin. Meille valkeni mielenkiintoinen asia, kun luimme siitä, kuinka Jeesus aterioi yhdessä Matteuksen ja muiden kanssa. Me emme milloinkaan voi vaikuttaa johonkuhun ihmiseen, jos emme voi millään

TUTKI LISÄÄ

Kirkolla on aineistoa, joka voi auttaa sinua ymmärtämään paremmin samaan sukupuoleen kohdistuvan viehtymyksen kaltaisia arkoja aiheita evankeliumin näkökulmasta. Englanninkielistä aineistoa on osoitteessa **churchofjesuschrist.org**; valitse "Living Life" ja sen jälkeen "Life Help".

tavoin lähestyä häntä. Jos emme vaivaudu tutustumaan häneen ja rakastamaan häntä ja hyväksymään hänet kohdassa, jossa hän on omalla taipaleellaan, meillä on todennäköisesti hyvin vähän vaikutusta hänen elämäänsä.

Olet mahdollisesti kuullut sanonnan ”Rakasta syntistä, vihaa syntiä”. Käytämmekö tarpeeksi aikaa tuon kehotuksen ensimmäiseen puoliskoon? Jeesus kääntää meitä rakastamaan toisiamme (ks. Joh. 13:34) ja antamaan anteeksi ”seitsemänkymmentäseitsemän kertaa” (ks. Matt. 18:22). Sen sijaan, että käyttäisimme aikaa muiden ihmisten syntien etsimiseen ja vihaamiseen, voimme käyttää sen energian ravitaksemme ihmissuhteita kanssaveljiimme ja -sisariimme.

Käytämme mielellämme sanontaa ”Rakasta syntistä, kutsu hänet syömään päivällistä”. Koska me *kaikki* olemme tehneet syntiä ja olemme ”vailla Jumalan kirkkautta” (Room. 3:23), tämän tulisi antaa meille paljon tilaisuuksia palvella toisiamme rakkaudella valmistettujen aterioiden välityksellä, jotka tarjoillaan paikassa, jossa Jumalan Henki on läsnä.

Olkoon pöytiemme ääressä vilpitöntä ystävällisyyttä huokuvia keskusteluja, aitoa ystävyyttä ja tarkoituksellisia pyrkimyksiä nähdä toisemme niin kuin Jeesus näkee meidät.

Rakennamme Siionia

Tänä juhlavuonna tuli täyteen 200 vuotta ensimmäisestä näystä, jossa Jeesus Kristus ilmoitti, että Hänen evankeliuminsa palautettaisiin. Ensi vuonna opimme niiden varhaisten pyhien esimerkeistä, jotka auttoivat Herran valtakunnan rakentamisessa maan päällä tällä taloudenhoitokaudella. Näiden varhaisten pyhien oli löydettävä keino työskennellä yhdessä ja olla yhtä, vaikka he olivat peräisin erilaisista maista, aiemmista uskonkäsityksistä ja sosio-ekonomisista taustoista.

Tänä päivänä meillä on vastaava tilaisuus. Meidän on jollakin tavalla selvitettävä, kuinka olla yhtä uskossamme, huolimatta niistä kulttuurisista ja poliittisista eroista, jotka pyrkivät repimään meitä erilleen. Niin tapahtuu vain, jos annamme Vapahtajan olla oppaamme. Hän ymmärtää heikkouksiamme täydellisesti ja voi tehdä vahvaksi sen, mikä on heikkoa (ks. Et. 12:27). Hän ymmärtää tuskiamme täydellisesti ja voi auttaa meitä parantumaan (ks. Alma 7:11–12). Hän ymmärtää erilaisuuksiamme täydellisesti ja lupaa silti, että me voimme – kuten jakeessa OL 49:25 sanotaan – kukoistaa ja riemuilla Siionissa. Yhdessä. ■

Kirjoittajat asuvat Utahissa Yhdysvalloissa.

Ota lahja vastaan

*Jumalan sanan tutkiminen, palveleminen,
parannuksenteko ja temppelissä käyminen
auttavat meitä tuntemaan Jumalan
rakkautta tänä jouluna.*

Jakob R. Jones

Eräänä marraskuun iltana saavuin kotiin ja huomasin, että lapseni olivat muuttaneet huoneensa joulun ihmemaaksi. Joulukuuset, välkkyvät köynnökset, valosarjat ja paperiset lumihuutaleet koristivat nurkkia, sängynpäätystä, seiniä ja kattoa. Näytteillepanoa täydensi itse tehty takka halkoineen, valoineen ja joulusukkineen. Tuo loistava jouluinen näkymä lämmitti niin kotiamme kuin sydäntämmekin.

Jouluisiin lempinäkömiini kuuluu myös se, mitä on profeetta Nefin kertomuksessa. Nefin isä Lehi kertoi unesta, jossa hän näki kauniin puun, jonka hedelmät täyttivät hänen sielunsa ilolla (ks. 1. Nefi 8:12). Nefikin halusi saada nähdä isänsä kuvaileman puun. Vastauksena rukoukseensa Nefi sai näyn. Minusta Nefin kertomus tästä kokemuksesta on kaunis joulukertomus. Hän kirjoitti:

”Ja tapahtui, että kun olin nähnyt puun, sanoin Hengelle: Minä näen, että olet näyttänyt minulle puun, joka on kaikkia muita kallisarvoisempi.

Ja hän sanoi minulle: Mitä haluat?

Ja minä sanoin hänelle: Tietää sen tulkinnan – –.

Ja minä näin Nasaretin kaupungin; ja Nasaretin kaupungissa minä näin neitsyen – –.

Ja hän sanoi minulle: Katso, neitsyt, jonka näet, on Jumalan Pojan äiti lihan tavan mukaan. – –

Ja minä katsoin ja näin jälleen neitsyen, joka kantoi lasta sylissään.

Ja enkeli sanoi minulle: Katso, Jumalan Karitsa, aivan niin, iankaikkisen Isän Poika!” (1. Nefi 11:9–11, 13, 18, 20–21.)

Mielestäni on merkittävää, että kun Nefi pyysi saada tietää puun merkityksen, hänelle näytettiin ensimmäinen joulu. Sen jälkeen Henki kysyi, ymmärsikö Nefi puun tarkoituksen. Nefi antoi tämän innoitetun vastauksen:

”Kyllä, se on Jumalan rakkaus, joka leviää kaikkialle ihmislasten sydämiin; sen vuoksi se on kaikkein haluttavinta.”

Ja Henki lisäsi: ”Niin, ja riemullisinta sielulle.” (1. Nefi 11:22–23.)

Tästä kokemuksestaan Nefi sai tietää, että kaikkein haluttavinta ja riemullisinta sielullemme on tuntea Jumalan rakkautta Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen välityksellä. Se on joulun todellinen lahja. Monilla meistä on kuitenkin vaikeuksia tuntea Jumalan rakkautta elämässämme – jopa näin juhlapyhien aikaan. Oheisena on neljä ehdotusta asioista, jotka voimme tehdä ottaaksemme vastaan Jumalan rakkauden lahjan tänä joulunaikana.

1. Tutki Jumalan sanaa

Voit alkaa tutkia säännöllisesti pyhiä kirjoituksia ja elävien profeettojen sanoja tai aloittaa sen uudelleen. Lehi näki näyssään ”rautakaiteen” (1. Nefi 8:19), joka johti puun luo. Ne, jotka kokivat Jumalan rakkauden, tarttuivat rautakaiteeseen ja pitivät siitä lujasti kiinni ja jatkoivat

eteenpäin, kunnes he nauttivat puun hedelmää (ks. 1. Nefi 8:30). Nefi sai tietää, että tämä rautakaide kuvaa Jumalan sanaa (ks. 1. Nefi 11:25).

Me voimme kutsua Herran elämäämme tutkimalla Hänen sanojaan. Sitoutumisemme ei tarvitse olla ylivoimaisen suurta. Kun ystäväni kysyvät, kuinka kauan heidän tulisi tutkia pyhiä kirjoituksia, vastaan usein: ”Lue siihen asti, kunnes tunnet Hengen; sen jälkeen saatat haluta jatkaa lukemista.” Tärkeintä ei ole minuuttien eikä lukemiemme jakeiden tai lukujen määrä. Tärkeämpää on se kokemus, jonka pyrimme tutkiessamme saamaan Hengen kanssa. Herra siunaa meitä jokaisesta pienestäkin ponnistelusta.

Tule ja seuraa minua -opetusohjelmassa tutkitaan joulukuussa Moronin kirjaa ja opetusohjelman erityistä lukua, jonka otsikkona on ”Joulu”. Miten mahtava tilaisuus onkaan uppoutua pyhiin kirjoituksiin ja tutkia sakramenttirikouksia ja Moronin kaltaisten profeettojen sanoja heidän todistaessaan Jeesuksesta Kristuksesta voimallisesti ja henkilökohtaisesti.

Voimme myös tutkia elävien profeettojen sanoja lukemalla *Liahonan* yleiskonferenssinumeroita tai kuuntelemalla heidän puheitaan

evankeliumiaiheisen kirjaston välityksellä. Kuten rautakaide Lehin unessa, uudistunut Kristuksen sanojen tutkimisemme voi johdattaa meidät kokemaan Jumalan rakkautta tänä jouluna.

2. Palvele

Kenties kaikkein rakkain nuoruuteni joulu oli sinä vuonna, kun perheemme lahjoitti yhdessä tätien, setien ja serkkujen kanssa vaatteita, ruokaa, leluja, silmlaseja ja kodinkoneita paikalliselle apua tarvitsevalle perheelle. En koskaan unohda sitä, että sain olla mukana siinä suuressa kulkueessa, joka toi joulun heidän kotiinsa. Tuo tunne jatkui pitkään joulun jälkeenkin, ja perheen äidin ja hänen neljän lapsensa kiitolliset ilmeet pysyvät muistoissani. Tuon perheen palveleminen sai Jumalan rakkauden ”[leviämään] kaik-kialle” (1. Nefi 11:22) sydämeeni.

Muiden ihmisten palvelemisen ei tarvitse olla suureellista tai monimutkaista. Palvellesani piispana opin, että seurakunnissamme ja paikkakunnillamme on monia, jotka ovat joka päivä yksinäisiä, ahdistuneita tai lannistuneita. Puhelinsoitto, huomaavainen tekstiviesti, ystävällinen viestilappu, itse tehty herkku, yhteinen kävely naapurustossa tai tarjous toimia lapsenvahtina voi olla taivaasta tullut ihme ja vastaus rukoukseen.

Jos kysymme taivaalliselta Isältämme ”Onko joku, jota voisin auttaa tänään?”, mieleemme voi ilmaantua nimi tai kasvot, ja Pyhän Hengen kuiskaukset auttavat meitä ymmärtämään, kuinka voimme olla siunaukseksi tuolle henkilölle. Kun toimimme noiden kehotusten mukaan, saamme kokea Jumalan rakkautta tuota henkilöä ja myös itseämme kohtaan.

Kirkon ”Valoa maailmaan” -kampanjassa ehdotetaan yksinkertaisia palvelutöitä, joilla

voimme auttaa muita tuntemaan Jumalan rakkautta. Jos Henki kehottaa sinua ottamaan vastaan Jumalan rakkauden lahjan palvele-malla tänä jouluna, Valoa maailmaan voi aut-taa sinua pääsemään alkuun (mene sivustolle tulkaakristuksenluokse.org).

3. Tee parannus

Kolmas kehotus on ottaa vastaan Vapahtajan suoma parannuksenteon lahja. Vanhin Lynn G. Robbins seitsemänkymmenen koorumista on opettanut: ”Parannus on aina saatavilla oleva Jumalan lahja, jonka ansiosta me voimme kulkea epäonnistumisesta toiseen menettämättä lainkaan innostusta. Parannus ei ole Hänen varasuunnitelmansa, jos sattuisimme epäonnistumaan. Parannus on Hänen suunnitelmansa Hänen tietäessään meidän epäonnistuvan.”¹

Tämä elämä on vaikeaa. Kun pyrimme kohti päämääränämme olevaa iankaikkista elämää, me kaikki epäonnistumme ja tarvitsemme Kristuksen sovituksen lunastavaa voimaa. Yksi syistä, miksi Vapahtaja auliisti päätti kokea rangaistuksen synneistämme, oli se, että Hän voisi tarjota meille parannuksen-teon lahjan. Hän on jo maksanut sen hinnan. Meidän on vain päätettävä, otammeko vastaan Hänen kutsunsa:

”Sen tähden minä otan vastaan jokaisen, joka tekee parannuksen ja tulee minun luokseni niin kuin pieni lapsi, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta. Katso, sellaisten puolesta minä olen antanut henkeni ja ottanut sen jälleen; sen tähden tehkää parannus ja tulkaa minun luokseni, te maan ääret, ja pelastukaa.” (3. Nefi 9:22.)

Luulenpa, että jokaisella meistä on jonkin verran synnin taakkaa, suurta tai pientä, jota Henki on yrittänyt saada meitä laskemaan har-teiltamme. Piisparamme ja vaarnanjohtajamme

voivat auttaa. Vapahtajalla on ystävällinen ja anteeksiantava luonteen-laatu, ja Hän välittää vastaavia tunteita palvelijoilleen. He rakastavat meitä ja voivat auttaa meitä parantumaan Vapahtajan sovituksen avulla. Me kaikki voimme tänä jouluna ottaa vastaan Vapahtajan kutsun tulla Hänen luokseen ja tulla terveiksi.

4. Käy Herran huoneessa

Jotkut hetkistä, jolloin olen eniten tuntenut Jumalan rakkautta, olen kokenut Hänen pyhissä temppeleissään. Siellä minut sinetöitiin suloi-sen vaimoni kanssa yhteen ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Olen mennyt sinne etsimään johdatusta päätöksiin ja löytääkseni rauhaa kuormittavina aikoina. Temppeleissä taivas tuntuu olevan lähempänä, ja ilmoitusta tuntuu tulevan helpommin.

Mitä tulee Melkisedekin pappeuden toimituksiin, joihin temppeli-toimitukset kuuluvat, Herra on sanonut: ”Sen toimituksissa ilmenee jumalisuuden voima” (OL 84:20).

Kun osallistumme temppelitoimituksiin, opimme tuntemaan Juma-lan, ja jumalallisen elämän rauha ja voima tulevat ilmi elämässämme.

Presidentti Thomas S. Monson (1927–2018) on luvannut: ”Kun käymme temppelissä, me voimme kokea sellaista hengellisyyden ulot-tuvuutta ja rauhan tunnetta, joka kohoo kaikkien muiden tuntemusten yläpuolelle, joita ihmissyden voi tuntea.”²

Jos et ole vähään aikaan tuntenut rauhaa, mikset tänä jouluna sitou-tuisi uudelleen käymään temppelissä, kun se avataan jälleen? Ellet ole vielä saanut endaumenttiasi, seurakuntasi johtohenkilöt voivat auttaa sinua valmistautumaan siihen. Voimme myös tuntea Jumalan rakkau-den, kun löydämme esivanhempiemme nimiä ja lähetämme ne temp-peliin, jotta he saisivat temppelin siunaukset.

Todellinen lahja

Jumalan sana, sydämellinen palveleminen, parannuksenteko ja temppelitoimituksiin osallistuminen ovat kaikki tilaisuuksia ottaa vas-taan joulun todellinen lahja. Apostoli Johannes on kirjoittanut: ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa” (Joh. 3:16). Tänä jouluna rukoulen, että jokainen meistä saisi Hengen johda-tusta valita asioita, jotka auttavat meitä kokemaan Jumalan mahtavan rakkauden lahjan Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen välityksellä. ■

VIITTEET

1. Lynn G. Robbins, ”Seitsemänkymmentä kertaa seitsemän”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 22.
2. Thomas S. Monson, ”Temppeleiden siunauksia”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 92.

Valoa maailmaan Pariisissa

Georgette Lalaus, Île de France, Ranska

Olen huomannut, että palveleminen tuo sanoinkuvaamatonta iloa ja että pienet teot voivat kehittää ihmisiä merkittävän tavoin.

Pariisissa, jonka kaduilla on kodittomia ja puistoissa nukkuu pakolaisia, avun tarve on silmiemme edessä päivittäin, jopa joulunaikaan. Päätin kahden ystäväni kanssa muodostaa paikkakuntalaisista koostuvan solidaarisuusryhmän auttaaksemme siinä, missä voimme.

Saimme tukea monilta vapaaehtoisilta kaikkialta yhteisöstä samoin kuin myöhempien aikojen pyhiltä Pariisin kolmesta vaarnasta, ja järjestimme Valoa maailmaan -toimintoja auttaaksemme hädänalaisia veljiämme ja sisariamme.

Kolmena peräkkäisenä vuotena olemme vuoden lopussa pitäneet

Valoa maailmaan -tilaisuuden, jossa esiintyjät, vapaaehtoiset ja vierailijat Pariisin eri kirkkoista ja järjestöistä esiintyvät ja lahjoittavat tarvikkeita avun tarpeessa oleville. Järjestelyt vievät kuukausia, mutta vapaaehtoiset ja esiintyjät ovat kokeneet valtavan suurta iloa tapahtumaan osallistumisesta. Yksikään heistä ei halua jättää sitä väliin. Kolmanteen Valoa maailmaan -tilaisuuteemme tuli 82 osallistujaa, vaikka käynnissä oli liikennelakko!

Ennen tilaisuutta valmistelimme ja keräsimme reppuja, jotka olivat täynnä hygieniatuotteita jaettavaksi

Pariisin pakolaisille ja kodittomille. Keräsimme myös huopia, lakanoita, tyynyjä, urheiluvälineitä, suihkusan-
daaleja ja jopa polkupyörän, jotka annoimme pakolaisille.

Viime vuonna järjestimme tapahtuman yhteydessä myös muotinäytöksen. Siihen osallistunut 22-vuotias muotisuunnittelija sanoi, että hänen saamansa kannustus auttoi häntä uskomaan kykyihinsä. Kun tämä mies puhui kanssani, sain muistutuksen siitä, että jokainen haluaa tuntea, että häntä tarvitaan, ja että jokainen meistä on jollakin tavoin avun tarpeessa.

Odotamme innolla ensi vuotta. Odotamme vieläkin enemmän osallistujia ja toimintoja. Jotkut ovat jopa tarjonneet avuksemme varastotiloja ja kylmäkuljetusautoja, kun työskentelemme yhteisön järjestöjen ja kumppanimme toimivan suuren kansainvälisen ateriapalveluyrityksen kanssa tarjotaksemme tarvitseville monipuolisia aterioita. Olemme myös järjestämässä keinoja tarjota maksuttomia ranskan kielen tunteja niille, jotka opettelevat ranskaa toisena kielenään.

Olen huomannut, että palveleminen jalon aatteen puolesta tuo sanoinkuvaamatonta iloa. Pienet teot voivat kehittää ihmisiä merkittävän tavoin. Näkemämme hymyt ja meitä kohtaan osoitettu kiitollisuus kannustavat meitä tekemään vielä enemmän. ■

Rukouksen voima vankilassa

Portia Louder, Utah, USA

Tulen aina muistamaan tietyn jouluaaton.

Olin vankilassa neljä ja puoli vuotta kiinteistöpetoksesta. Useimmat siellä olevista naisista olivat hiljaisia ja kunnioittavia. Sitten vastapäiseen selliin muutti kymmenen naista.

Heillä oli tapana valvoa pitkälle yöhön ja nauraa ja kuunnella kovaäänistä musiikkia. He eivät näyttäneet välittävän, kuinka heidän käytöksensä vaikutti muihin. Sellikumppanini pyysivät minua puhumaan heidän kanssaan, mutta vankilassa sellaiset keskustelut eivät tavallisesti pääty hyvin. Rukoilin sen sijaan, että nämä naiset muuttaisivat käytöstään ja että rauha palautuisi, mutta tilanne vain paheni.

Eräänä iltana rukoillessani tajusin, etten ollut edes yrittänyt tutustua naapureihini. Menin seuraavana päivänä heidän selliinsä juttelemaan heidän kanssaan. He näyttivät minulle kuvia perheestään ja rakkaistaan. He pyysivät anteeksi kovaäänisyyttään. Siitä lähtien he heilauttivat kättä ja näyttivät iloisilta nähdessään minut.

Muutama viikko ennen joulua he kutsuivat minut nauttimaan jouluaaton aterian kanssa. Suunnitelmanamme oli myös kertoa toisillemme

hengellisistä kokemuksista, joita meillä oli ollut. Jouluaattona kokoonnuimme yhteen ja ripustimme paperikoristeita. Meillä ei ollut joulukuusta, mutta me kaikki tunsimme rauhallisen hengen. Yksinkertaisen tonnikalasta ja perunalastuista koostuneen aterian jälkeen kerroimme kokemuksistamme. Meillä kaikilla oli erilainen uskonnollinen tausta, ja jokaisen kertomukset olivat ainutlaatuisia, mutta tunsimme yhteyden sydämessämme ja Henki oli läsnä.

April kertoi äitinsä kuolleen huumaiden yliannostukseen, kun April oli 14-vuotias. April eli kadulla ja sai vauvan, jonka hän antoi adoptoitavaksi ollessaan itse 15-vuotias. Hän kamppaili oman huumeriippuvuutensa kanssa, alkoi myydä huumeita ja joutui lopulta vankilaan.

”Eräänä päivänä mietin, miksi ylipäänsä olin elossa”, April sanoi. ”Ei olisi mitään väliä, vaikka kuolisin.

Kukaan ei tiennyt, että olin vankilassa. Kukaan ei edes tietäisi, jos minua ei enää olisi.” Sitten hän oli rukoillut ja kysynyt Jumalalta, tiesikö Hän, kuka hän on.

Seuraavalla viikolla vankilan neuvoja antoi hänelle kirjeen työltä, jonka hän oli antanut adoptoitavaksi.

”Jumala näköjään huolehtii sinusta”, neuvoja oli sanonut.

”Nykyään kirjoitan tyttärelleni, ja hän on kerran vieraillut luonani”, April sanoi. ”En tiedä paljonkaan uskonnosta, mutta tiedän, että Jumala huolehtii minusta, koska Hän vastasi rukoukseeni.”

Aprilin kertomuksen jälkeen istuimme kaikki hiljaa silmät kyynelissä.

Vankilassaoloajanani vuodatin sydämeni rukouksessa ja pyysin taivaallista Isäämme huolehtimaan perheestäni ja suojelemaan heitä. Mutta kun rukoilin muiden vankien puolesta, aloin ymmärtää heidän jumalallisia mahdollisuuksiaan ja tunsin täydellisemmin Vapahtajamme rakkauden ja armon.

Tuo jouluaatto vankilassa oli kaunis. ■

Joululahjoja vai kymmenykset?

Anna Williams, Alabama, USA

Uskoin, että evankeliumi on totta, mutta olisiko minulla varaa maksaa kymmenykset?

Etsin jotakin kirkkoa, kunnes lähetyssaarnaajasisaret tutustuttivat minut Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon. Puolitoista kuukautta myöhemmin minut kastettiin ja konfirmoitiin. Yksi lähetyssaarnaajien opettamista asioista oli kymmenysten periaate.

"Jos maksat kymmenykset, saat siunauksia", he sanoivat minulle.

Olin yksinhuoltaja. Minulla oli hädin tuskin tarpeeksi rahaa ruokaan ja lasten maksamiseen. Usein vastakkain oli kymmenysten maksaminen tai ruokalaskun, sähkö- ja vesimaksujen tai autolainan maksaminen.

Vuosien ajan kävin läpi eri vaiheita yrittäessäni maksaa kymmenykset. Lopulta sanoin: "Jos uskot, että evankeliumi on totta, niin sinun on toimittava. Kun teet sen, Jumala voi siunata sinua."

Minulla oli maksettavana kymmenyksiä 500 dollarin edestä, mutta tarvitsin myös 503 dollaria laskuihin. En käsittänyt, kuinka se voisi toimia, mutta sanoin: "Aion kuitenkin yrittää." Maksoin kymmenykset. Kukaan ei tiennyt, että tarvitsin 503 dollaria, mutta joku lähetti minulle kirjeessä viisi sadan dollarin seteliä nimeään ilmoittamatta.

Se oli minulle käännekohta. Se muutti minua hengellisesti. Tajusin, että Jumala rakastaa minua, että Hän huolehtii minusta ja haluaa minun menestyvän. Siitä hetkestä lähtien olen maksanut kymmenykseni. Mutta aina se ei ole ollut helppoa.

Eräänä jouluna vuosia sitten vanhin tyttärenti muistaa kuulleen minun sanoneen, ettei minulla ollut varaa sekä kymmenysten maksamiseen *että* joululahjoihin hänelle ja hänen sisaruksilleen.

"Tiesimme, ettemme saisi mitään, mutta sillä ei ollut väliä", tyttärenti kertoi minulle myöhemmin. "Päätimme, että halusimme sinun maksavan kymmenyksesi."

Kuten aina, Herra järjesti asian, eikä heidän tarvinnut jäädä ilman joululahjoja.

Se, että yksinhuoltajaäiti kykenee elättämään lapsensa ja maksamaan kymmenykset, on merkittävä asia. Siitä lähtien, kun päätin maksaa kymmenykset, minua on siunattu. En ole rikas, mutta Herra aina valmistaa minulle tien.

Minua on siunattu muillakin tavoin. Kirkon jäsenten ja perheen hyvä esimerkki on auttanut lapsiani ja minua pysymään aktiivisina kirkossa. Olen kertonut heille, että se kaikki on osa siunausta, jonka Herra on luvannut – että taivaan ikkunat avautuisivat meille. ■

Ensi vuonna joku puuttuu

Rebecca Clarkson, Kalifornia, USA

Jouluaattona mietin sitä, kuinka paljon rakastankaan perhettämme. Sitten minulle tuli selvä tunne.

Oli jouluaatto. Olimme juuri saaneet uudet yöpukumme, mikä on perheessämme perinteenä. Lapset soittivat joululauluja ja kaikki tanssahtelivat. Kukaan ei äksyillyt – kaikki olivat iloisia, hymyilivät ja pitivät hauskaa. Koska tiesin odottavani taas lasta, mietin sitä, kuinka paljon rakastinkaan perhettämme ja kuinka innoissani olin tulevasta lapsesta.

Sitten minulle tuli selvä tunne. Henki kuiskasi minulle, ettei joku perheemme jäsenistä olisi enää kanssamme ensi vuonna.

Myöhemmin sinä iltana, kun mieheni Tim ja minä asettelimme lahjoja joulukuusen alle, hän sanoi minulle tunteneensa aiemmin sinä iltana, ettei joku perheestämme olisi enää

kanssamme ensi jouluaattona. Sain Timille, että minulla oli ollut sama tunne.

Ennen kuin lähdimme joulun jälkeen tapaamaan toisessa osavaltiossa asuvia sukulaisia, Tim puhui lapsille turvallisuudesta matkan aikana. Meitä huolestutti ajatus jonkun perheenjäsenen menettämisestä matkamme aikana, mutta vakuutuimme siitä, että kaikki sujuisi hyvin. Lähdimme matkaan, meillä oli mukava vierailu sukulaisten luona, ja palasimme kotiin turvallisesti.

Pian oli neuvolassa käynnin aika.

Lääkärillä oli surullisia uutisia.

Ultraäänitutkimuksen mukaan vauva oli kuollut kaksi viikkoa ennen neuvolakäyntiä.

Kun Tim ja minä ajoimme järkyttyneinä kotiin, tajusimme, että kaksi viikkoa aikaisemmin oli ollut jouluaatto. Emme tiedä tarkkaan, milloin henki tulee ruumiiseen, mutta Timistä ja minusta tuntuu, että vauvamme sai olla perheemme kanssa edes hetken ajan sinä jouluaattona, kun kaikki tanssahtelivat ja olivat onnellisia. Olimme silloin todella iloisia ja tunnemme vauvan olleen osa sitä. Kun vauvamme lähti luotamme, uskomme, että hänestä tuli se perheenjäsen, joka ei olisi kanssamme seuraavana jouluaattona. Uskon, että jonakin päivänä saamme jälleen nähdä pienokaisemme. Olen kiitollinen rauhasta, jonka se suo minulle. ■

Moroni 1–6

(30. MARRASKUUTA – 6. JOULUKUUTA)

Moroni eli myrskyisinä aikoina. Hän oli todistamassa nefiläisten lopullista tuhoa, hänen isänsä kuoli taistelussa (ks. Morm. 8:3), ja ne nefiläiset, jotka eivät halunneet kieltää Jeesusta Kristusta, surmattiin (ks. Moroni 1:2). Moronikaan ei halunnut ”kieltää Kristusta” (Moroni 1:3). Hän pakeni turvaan ja eli piilossa monta vuotta.

Mitä me voimme oppia Moronin kirjasta?

”Minä kirjoitan vielä muutamia asioita” (Moroni 1:4)

Tuolloin Moroni ajatteli, ettei hän enää kirjoittaisi levyille, mutta oli Herran tahto, että hän kirjoitti ”vielä muutamia asioita, jotta niillä kenties olisi arvoa veljilleni – jonakin tulevana aikana” (Moroni 1:4).

Miksi hän kirjoitti sen?

Tietäen Mormonin kirjan jumalalliset tarkoitukset Moronin täytyi valita kirjoittamansa asiat huolella. Luettuasi Moronin kirjan voisit kysyä, miksi Moroni päätti kirjoittaa muistiin sen, mitä hän kirjoitti. Mitä hän piti olennaisen tärkeänä? Kuinka Moronin viimeinen todistus vaikuttaa siihen, mitä tunnet Mormonin kirjaa kohtaan?

Mitä hän kirjoitti?

Moroni lisäsi Mormonin kirjaan luvut 8 ja 9, liitti mukaan lyhennelmänsä Eterin kirjasta ja lisäsi Mormonin levyihin oman kirjansa (Moronin kirjan).

Moronin kirjoitukset sisältävät monia meille arvokkaita asioita. Hän kirjoitti kirkon työstä (ks. Moroni 1–6), liitti mukaan isänsä Mormonin opetuksia (ks. Moroni 7–9) ja merkitsi muistiin viimeisen todistuksensa (ks. Moroni 10).

Moroni 7–9

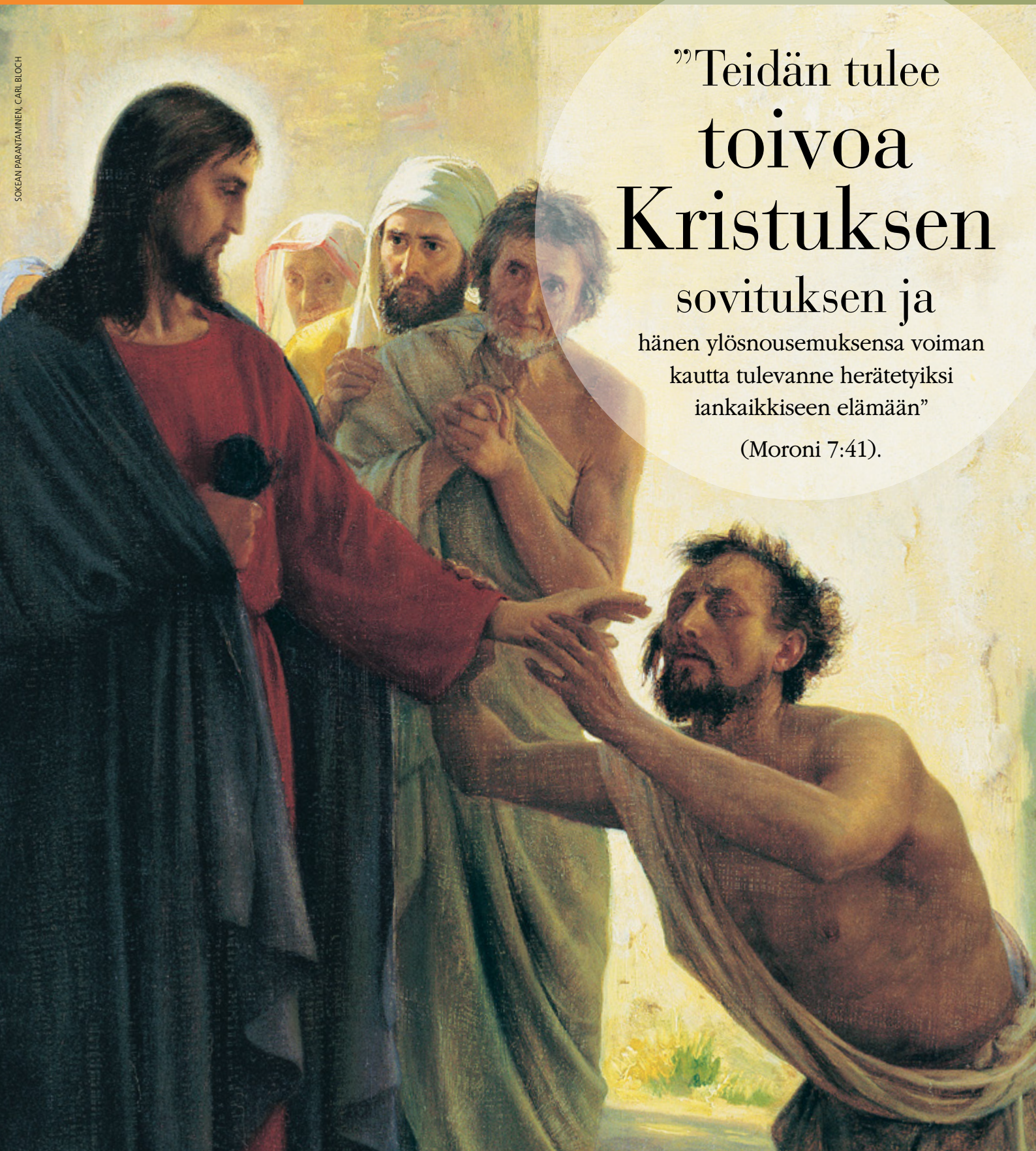
(7.–13. JOULUKUUTA)

**”Mitä teidän on toivottava?”
(Moroni 7:41)**

”Teidän tulee
toivoa
Kristuksen
sovituksen ja

hänen ylösnousemuksensa voiman
kautta tulevanne herätetyiksi
iankaikkiseen elämään”

(Moroni 7:41).

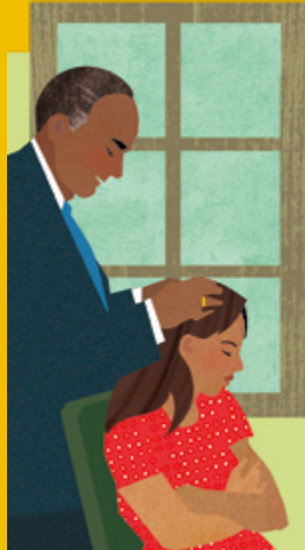
Moroni 10

(14.–20. JOULUKUUTA)

Jumala antaa hengellisiä lahjoja hyödyksemme Pyhän Hengen välityksellä (ks. Moroni 10:8). Meitä jokaista on siunattu Jumalan antamilla hengellisillä lahjoilla, ja on monia lahjoja, joita voimme saada.

Joitakin hengellisiä lahjoja mainitaan pyhissä kirjoituksissa (ks. Moroni 10:9–16; OL 46:13–25); on myös monia, joita ei mainita. Kuinka voit tunnistaa Jumalalta saamasi hengelliset lahjat ja kehittää niitä? Kuinka voit kehittää muita lahjoja? Tässä on muutamia ideoita avuksesi:

Kuinka voin tavoitella hengellisiä lahjoja?

Kysy

Rukoile ja kysy Jumalalta, millä hengellisillä lahjoilla Hän on sinua siunannut tai mitä lahjoja sinun tulisi pyrkiä saamaan. Hän auttaa sinua. Patriarkallisessa siunauksessasikin saatetaan kertoa hengellisistä lahjoistasi. Jos et ole saanut patriarkallista siunaustasi, voit keskustella sen saamisesta piispasi tai seurakunnanjohtajasi kanssa.

Tutki

Hengellisten lahjojen saaminen edellyttää ponnistelua. Pyrkiessäsi saamaan tietyn lahjan voisit opetella siitä lisää pyhistä kirjoituksista, patriarkallisesta siunauksestasi tai yleiskokouksien puheista. Voit myös kysyä muilta heidän kokemuksistaan.

Toimi

Se, että ottaa selvää hengellisistä lahjoista, on hyödyllistä, mutta sinun on myös käytettävä saamaasi tietoa. Kun harjoitat uskoa Jeesukseen Kristukseen, teet parannusta ja pidät liittosi, olet oikeutettu saamaan hengellisiä lahjoja. Etsi myös tilaisuuksia, joissa voit käyttää hengellisiä lahjojasi. Muista, etteivät nämä lahjat hyödytä pelkästään sinua, vaan ne voivat hyödyttää myös muita (ks. OL 46:26). Kuinka voit käyttää hengellisiä lahjojasi auttaaksesi muita?

Joulu

(21.–27. JOULUKUUTA)

Mitä Mormonin kirjan profeetat opettavat meille joulusta?

Kun luet seuraavat pyhien kirjoitusten kohdat, mitä kukin profeetta opettaa meille Vapahtajan syntymästä? Voisit kirjoittaa ajatuksiasi muistiin tai kertoa niistä perheellesi.

Nefi, Helamanin poika (noin 1 jKr.)

”Herran ääni tuli hänelle sanoen: – – huomispäivänä minä tulen maailmaan” (ks. 3. Nefi 1:4–22).

600 eKr.

500

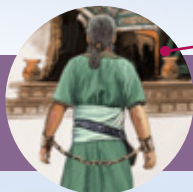
400

300

200

100

0

Nefi (noin 600 eKr.)

”[Minä näin] neitsyen, joka kantoi lasta sylissään. Ja enkeli sanoi minulle: Katso, Jumalan Karitsa, aivan niin, iankaikkisen Isän Poika!” (Ks. 1. Nefi 11:13–33.)

Abinadi (noin 148 eKr.)

”Kaikki profeetat – – maailman alusta asti – eivätkö he ole – – sanoneet, että Jumala itse tulisi alas ihmislasten keskuuteen?” (Ks. Moosia 13:33–35.)

Kuningas Benjamin (noin 124 eKr.)

”Herra – – tulee – – ihmislasten keskuuteen – – ja hänen nimensä on oleva Jeesus Kristus – – ja hänen äitinsä nimi on oleva Maria” (ks. Moosia 3:5–11).

Alma nuorempi (noin 83 eKr.)

”Jumalan Poika – – hän syntyy – – Mariasta” (ks. Alma 7:7–13).

Samuel Lamanilainen (noin 6 eKr.)

”Tulee vielä viisi vuotta, ja katso, sitten tulee Jumalan Poika” (ks. Hel. 14:1–13).

Kuinka puhun lapsilleni evankeliumista **joka- päiväisin keinoin?**

LISÄÄ HYÖDYLLISTÄ AINEISTOA

- ”Hyvät vanhemmat” (*Ystävää*-liitteen takakansi)
- ”Gekkoja, sirkkoja ja aikaa lasten parissa” (kesäkuun 2019 *Liahona*)
- ”Lasten suojeleminen” (lokakuun 2019 *Liahona*)
- ”Kuinka puhua vaikeista aiheista” (maaliskuun 2015 *Liahona*)

Kun aterioitte yhdessä tai olette menossa nukkumaan

Kun lapsella on menossa vaikea vaihe

7
arkista
juttuluhetkeä

Mitä ajattelet niistä yleiskonferenssi-puheista, joita seurasimme?

KUVITUS JOSIE PORTILLO

7
tapaa aloittaa
keskustelu

Onko kukaan ystävästäsi kysellyt uskonnollisista asioista?

Meidän vanhempien tehtävä on opettaa lapsillemme evankeliumia. Mutta evankeliumiaiheisten keskustelujen ei tarvitse olla tylsiä ja muodollisia! Tässä on ideoita siihen, kuinka nivoa evankeliumiaiheisiä keskusteluja päivittäiseen elämään:

Milloin tahansa
– jos suhtaudut
keskusteluun avoimesti
rakkaus sydämessäsi
ja haluat kuunnella ja
ymmärtää

Aina kun huomaat jotakin, mihin
liittyy hengellinen sanoma

Kun kerrotte perheen
tarinoita tai puhutte
esivanhemmista

Kun osallistutte
palvelutehtävään
tai autatte muita

Ennen kirkon kokouksia tai
toimintoja ja niiden jälkeen

Mietitkö vielä jotakin
sellaista, mitä luimme
äskettäin *Tule ja
seuraa minua*
-aineistosta?

Oliko kirkossa tänään jotakin,
mistä haluaisit kysyä?

Olen viime aikoina
ajatellut tätä pyhien
kirjoitusten kohtaa.
Mitä sinä ajattelet
siitä?

Mitä olet lukenut
äskettäin pyhistä
kirjoituksista?
Onko sinulla siitä
kysymyksiä?

Miten sinulla sujuu kirkon
tehtävässäsi? Mikä sinua
auttaisi?

Ajatuksia ja vinkkejä

- **Opeta lapsellesi, että evankeliumiin liittyvät kysymykset ovat hyvä asia,** sillä juuri kysymys sai Joseph Smithin rukoilemaan apua – ja se johti ensimmäiseen näkyyn! Auta häntä ymmärtämään, että hän voi silti ravita todistustaan, vaikkei hänellä olekaan kaikkia vastauksia.
- **Kerro, milloin tunnet Hengen vaikutusta,** oli se sitten koti-illassa, kirkossa tai nähdessänne kauniin auringonlaskun. Se voi auttaa niin että he alkavat huomata, miten Henki puhuu meille. Selitä, että Henki voi puhua meille monilla eri tavoilla, kuten lämmön tai valon tunteina, selkeinä ajatuksina, rauhan tuntemuksena jne.
- **Tuo evankeliumin sanomia helposti saataville.** Teini-ikäisesi ei ehkä etsi puhelimestaan kirkon lehtien artikkeleita, mutta hän saattaisi selailla pöydällä olevaa *Liahonaa*. Hän ei ehkä kuuntele vapaa-aikanaan yleiskonsferenssipuheita, mutta hän saattaa panna merkkeille muutaman sanan puheesta, jota kuuntelet valmistaessasi päivällistä.
- **Mikä tärkeintä, jatka yrittämistä silloinkin, kun se ei näytä toimivan!** Pyhät kirjoitukset ovat täynnä kertomuksia lapsista, jotka eivät alkuun kuunnelleet – kuten Alma nuorempi. Luota siihen, että jonakin päivänä hengelliset totuudet painuvat heidän sydämeensä. ■

Nuorille aikuisille

Tässä osastossa

44 Vanhurskaasta tuomitsemisesta (myös sosiaalisessa mediassa)

Nuorten Naisten pääneuvottelukunnan jäsenet ja *Liahonan* henkilökunta

48 Todellisuus kuvankauniiden valokuvien takana

Bárbara Rodríguez

Julkaistaan vain sähköisenä

Kivien heittäminen ei ole meidän tehtävämme

Julkaistaan nimettömänä

Kuinka olla sosiaalisessa mediassa mutta kohtuudella

Faith Ferguson

Löydät nämä artikkelit ja muutakin

- sivustolta liahona.churchofjesuschrist.org
- kohdasta **NA-viikkojulkaisu** (Evankeliumiaihaisen kirjaston nuorten aikuisten osiossa).

Kerro kokemuksistasi

Onko sinulla jokin kokemus, josta haluaisit kertoa? Tai haluatko nähdä artikkeleja joistakin tietyistä aiheista? Jos näin on, haluamme kuulla niistä sinulta! Voit lähettää artikkelisi tai palautteesi sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org.

Tee sosiaalisesta mediasta myönteinen paikka

Viisi vuotta sitten mieheni ja minä päätimme perustaa YouTube-kanavan, jossa aloimme kertoa aidosti elämästämme Jeesuksen Kristuksen kirkon jäseninä. Ideana oli kertoa uskonkäsityksistämme elämäntapamme välityksellä.

Meillä on ollut suuri siunaus saada monilta seuraajiltamme innoittavia viestejä, joissa he kertovat siitä, kuinka he menivät kirkkoon ensimmäisen kerran tai että heidät jopa kastettiin! Nämä viestit ovat täyttäneet meidät suurella ilolla.

Olemme hyvin kiitollisia rikastuttavista kokemuksista, joita sosiaaliset verkot ovat tarjonneet meille levittäessämme palautetun evankeliumin sanomaa yksinkertaisesti kertomalla muille elämästämme. Mutta vaikka sosiaalinen media voi tarjota uskomattomia kokemuksia, auttaa meitä kehittämään merkityksellisiä ihmissuhteita ja antaa tilaisuuksia todistaa muille evankeliumista, se voi antaa meille myös kokemuksia, jotka heikentävät meitä hengellisesti, johdattavat meitä tuomitsemaan muita epävanhurskailla tavoilla ja menettämään näkemyksemme siitä, keitä me todella olemme.

Tämän kuukauden nuorten aikuisten osastossa käsitellään muun muassa näitä aiheita. On helppo verrata itseämme tai elämäämme siihen, mitä näemme sosiaalisessa mediassa. Voimme kuitenkin oppia käyttämään sosiaalista mediaa siihen, että luomme myönteisen paikan, jossa emme tuomitse itseämme emmekä muita, saamme luottamusta omaan jumalalliseen luonteeseemme, ja mikä tärkeintä, välitämme esimerkillämme muille sitä onnea, jota Jeesuksen Kristuksen evankeliumi tuo mukanaan.

Bárbara Rodríguez

Vanhurskaasta tuomitsemisesta (myös sosiaalisessa mediassa)

Vapahtajan avulla voimme oppia tuomitsemaan
niin kuin Hän haluaisi meidän tekevän.

**Nuorten Naisten pääneuvottelukunnan jäsenet ja
Liahonan henkilökunta**

”Älä tuomitse.”

Tämän päivän maailmassa tätä kuulee usein, samoin kuin viestejä siitä, ettei meillä ole oikeutta tuomita muita. Jo sana *tuomio* kuulostaa hyvin kielteiseltä. Mutta me Vapahtajan kirkon jäsenet tiedämme, että Hän on neuvonut meitä tuomitsemaan – kunhan vain teemme sen Hänen tavallaan.

Kun Jeesus paransi miehen sapatinpäivänä, Hänet tuomittiin ankarasti, koska Mooseksen laki asetti rajoituksia sille, mitä sapattina sai tehdä – eikä Hän ihmisten mielestä noudattanut näitä ohjeita. Mutta Vapahtaja moitti heitä siitä, että he olivat kärkkäitä löytämään virheitä muista. Sen jälkeen Hän neuvoi heitä: ”Älkää tuomitko sen mukaan, miltä asia päältä katsoen näyttää, vaan tuomitkaa oikein” (Joh. 7:24; ks. myös JSR Matt. 7:1–2).

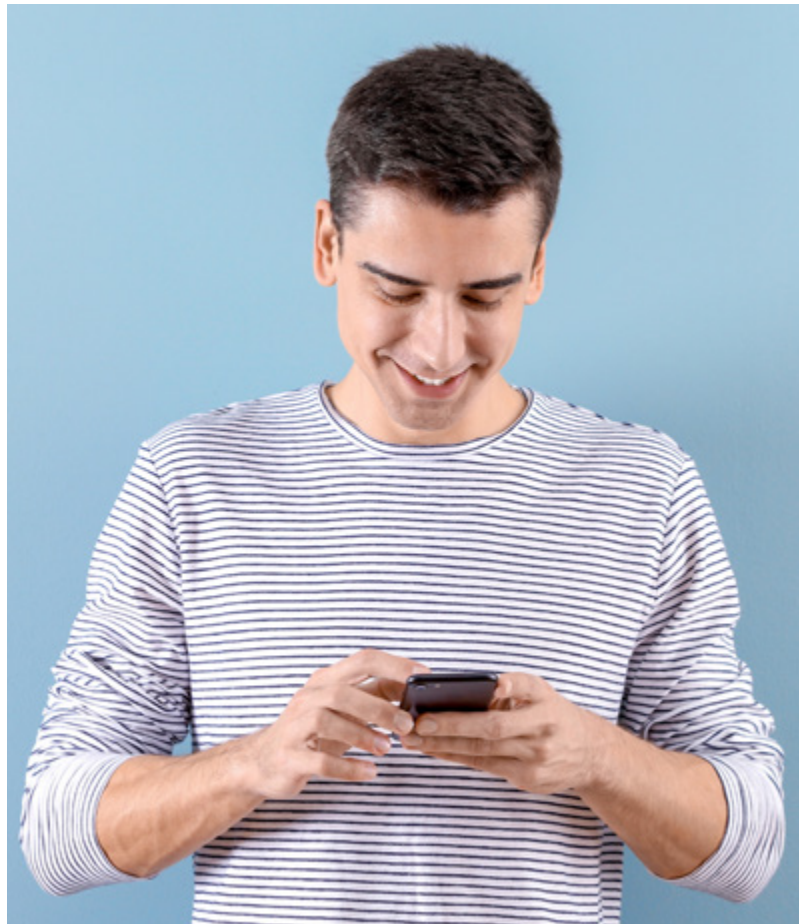
Kuinka usein me Vapahtajan tuominneiden lailla tuomitsemme muita epävanhurskaasti? Ehkä useammin kuin luulemmekaan! Koska muiden tuomitseminen on niin helppoa, etenkin sosiaalisen median maailmassa, meidän on ehkä tarpeen oppia soveltamaan Vapahtajan neuvoa tuomita vanhurskaasti nykymaailmassa.

Vanhurskaan ja epävanhurskaan tuomitsemisen erottaminen

Tuomitseminen on osa tahdonvapauttamme. Elämässä on monia asioita, joissa meidän on harjoitettava tuomitsemista tai harkintaa, kuten työuran valitseminen, sen päättäminen, kenen kanssa haluamme viettää aikaa ja *kuinka* me vietämme aikaamme, sen päättäminen, mil-laista mediaa käytämme ja niin edelleen. Mutta kuinka voimme harjoittaa tätä tuomitsemista – ja viime kädessä *kaikkea* tuomitsemista tai harkintaa – vanhurskaasti?

Presidentti Dallin H. Oaks, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on antanut kuusi ohjetta siitä, kuinka tuomita oikein. Voimme tietää tuomioidemme olevan vanhurskaita, jos

1. ne pidättyvät julistamasta, että joku on saanut varmuuden korotuksesta tai on peruuttamattomasti päätymässä helvetin tuleen
2. niitä ohjaa Herran Henki, ei viha, kosto, kateus tai oman edun tavoittelu
3. ne kuuluvat taloudenhoitomme piiriin
4. niissä on riittävästi tietoa tosiasioista

5. niissä ei ole kyse ihmisistä vaan tilanteista
6. ne toteuttavat vanhurskaita mittapuita.¹

Myös profeetta Moroni antoi ohjeet vanhurskaalle tuomitsemiselle: ”Kaikki, mikä on hyvää, tulee Jumalasta, ja se, mikä on pahaa, tulee Perkeleestä, sillä Perkele – – kutsuu ja houkuttelee syntiin ja tekemään sitä, mikä on pahaa, jatkuvasti” (Moroni 7:12).

Kun liikumme sosiaalisessa mediassa, mietimme ystävyys-suhteita tai päätämme, kuinka käyttää aikaamme, voimme ennen tuomitsemista kysyä itseltämme: Onko tämä julkaisu tai henkilö tai toiminta sellainen, joka

- saa minut tuntemaan oloni rauhalliseksi ja hyväksi?
- kehottaa minua tekemään hyvää?
- auttaa minua rakastamaan Jumalaa ja palvelemaan Häntä?

Kun ymmärrämme, että kaikki hyvä tulee Jumalalta, voimme käyttää tahdonvapauttamme ja tehdä viisaita ja vanhurskaita tuomioita ja arviointeja muista, itsestämme ja siitä, millä täytämme elämämme.

Epävanhurskaan tuomitsemisen kierteen katkaisemisesta

Nyt kun olemme määritelleet, mitä vanhurskas tuomitsemisen on, mitä voimme tehdä, kun huomaamme juuttuneemme kielteisen tuomitsemisen kierteeseen? Tässä on muutamia ideoita:

- Pidä sosiaalisen median paasto. Se voi antaa sinulle tilaisuuden hiljentää tahtia, koota itsesi ja ottaa muihin yhteyttä aidoilla tavoilla. Kun tapaat ihmisiä enemmän sosiaalisen median ulkopuolella, huomaat, että he ovat todellisia ihmisiä todellisine vaikeuksineen ja koet vähemmän tarvetta tuomita heitä.
- Sen sijaan, että julkaisisit jotakin itsestäsi, julkaise jotakin rakastamastasi henkilöstä, joka on innoittanut sinua. Kerro muille, miksi ihaillet häntä. Se antaa sinulle tilaisuuden suuntautua pois päin itsestäsi ja siunata muita sen sijaan, että pyrkisit tekemään vaikutuksen muihin.
- Päätä antaa päivittäin yksi aito, sydämestä tuleva vastaus sosiaalisessa mediassa, olipa sitten kyseessä onnittelut syntymäpäivänä tai muu onnittelu, tai vain ystävällinen viesti.
- Sosiaalisessa mediassa tulee aina olemaan ihmisiä, jotka kertovat liikaa asioistaan, esittelevät ainoastaan

uskomattomia lomiaan, vaikuttavat perheineen täydellisesti tai haastavat usein riitaa. Ennen kuin tuomitsemme, voimme kysyä itseltämme: ”Mitä Herra tietää tästä henkilöstä ja mitä minä voin hänestä oppia?” Rukoile apua, jotta näkisit hänet sellaisena kuin Herra hänet näkee. Ja jos hänen julkaisunsa aiheuttavat sinussa jatkuvasti kielteisiä tunteita, voit aina lakata seuraamasta häntä.

Se, että näemme kaikki sellaisina kuin he todellisuudessa ovat – taivaallisten vanhempien lapsina, muuttaa pinnallisen vaikutelmamme heistä iankaikkiseksi näkökulmaksi. Jokaisen ihmisen todellisen identiteetin ja tarkoituksen ymmärtämisessä on voimaa. Kuten sisar Michelle Craig, ensimmäinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa, on muistutanut meitä:

”Teillä on jumalallinen luonne ja päämäärä, jotka ovat ainutlaatuisen sopivia *teidä* varten. – –

On helppoa verrata itseämme muihin. Tulee aina olemaan niitä, joka näyttävät siltä, että heillä menee aina hienosti tai että he ovat meitä tärkeämpiä. Mutta unohdamme usein, että heidän tarkoituksensa on erilainen kuin meidän tarkoituksemme. Kun yritämme elää uskollisina sille, keitä me todella olemme – kun ymmärrämme ja arvostamme Jumalan lahjoja ja kykyjä, jotka ovat ainutlaatuisia meille yksilöinä – silloin voimme kokea todellista iloa.”²

Perimmiltään se, että pääsemme eroon tuomitsemisen kierteestä sosiaalisessa mediassa, vaatii meiltä toimintaa. Se vaatii sitä, että suuntaudumme pois päin itsestämme ja kosketamme jonkun toisen elämää. Se vaatii sitä, että kohotamme muita ja jaamme Kristuksen valoa. Kun teemme niin, emme ainoastaan palvele muita, vaan voimme myös tuntea oman olomme paremmaksi.

Itsemme tuomitsemisen ja myrkkylisten vertailujen voittaminen

Yksi Saatanan voimallisista keinoista on yrittää estää meitä saamasta oikeaa ymmärrystä todellisesta identiteetistämme. Kun kadotamme käsityksen todellisesta identiteetistämme, itsemyötätunnon ja rakkauden tunteet voivat korvautua tuomitsevilla ajatuksilla ja itsekritiikillä. Eristäydymme muista, itsestämme ja jopa Pyhästä Hengestä.

Tosiasiassa vertailemisessa ei aina ole kyse niistä, keihin vertaamme itseämme; kyse on usein itsestämme ja omista epävarmuuden tunteistamme. Vertaileminen voi itse asiassa olla itsemme epävanhurskasta tuomitsemista.

Siinä missä vertaileminen voi *varastaa* ilon,³ eräänä *avaimena* iloon on se, että tiedämme oman arvomme, vahvuutemme, kykymme ja taivaallisen Isän tarkoituksen meitä varten sekä sen, keitä meistä voi tulla.

Vapahtaja eli koko elämänsä tehden hyvää (ks. Ap. t. 10:38). Hän eli elämänsä muita varten, ilman pienintäkään virhettä. Silti Häntä nuhdeltiin ja Hänet tuomittiin. Mutta koska Hän tiesi, kuka Hän todella oli ja mikä Hänen tarkoituksensa oli, Hän kesti ihmisten tuomion tyynesti eikä antanut sen häiritä sitä, mitä Hänen oli määrä tehdä.

Kun noudatamme Hänen esimerkkiään, me voimme tehdä samoin! Maailma aiheuttaa helposti sen, että kadotamme itsemme vertailuun ja tuomitsemiseen ja unohtamme, keitä me olemme, mutta me voimme ottaa oppia Alkeisyhdistyksen ylijohtajan, sisar Joy D. Jonesin sanoista: ”Jos rakkaus, jota tunnemme Vapahtajaa ja sitä kohtaan, mitä Hän on tehnyt meidän hyväksemme, on suurempaa kuin se aika ja huomio, jota annamme heikkouksille, itseluottamuksen puutteelle tai huonoille tottuuksille, niin Hän auttaa meitä voittamaan ne asiat, jotka aiheuttavat kärsimystä elämässämme. Hän pelastaa meidät itseltämme.”⁴

Kuten tiedämme, ”sielujen arvo on suuri Jumalan silmissä” (OL 18:10). Korvaa nyt sana *sielujen* omalla nimelläsi. Mieti sitä vähän aikaa. Taivaallinen Isä tietää sinun nimesi, Hän tietää sinun arvosi, ja Hänen Ainosyntyinen Poikansa kuoli sinun vuoksesi, koska sinä olet *niin* arvokas Hänelle.

Joten kun maailma tuntuu raskaalta ja alat vertailla itseäsi muihin, lähesty Heitä, niin tunnet, kuinka itseluottamuksen puute ja itsesi tuomitseminen sulavat pois ja tunnet todellista luottamusta, joka tulee oman mittaamattoman arvosi tietämisestä.

Katso Vapahtajaan

Voimme aina katsoa Vapahtajaan saadaksemme johdattua kaikkeen, mitä teemme. Osana sitä, mitä Hän tarjoaa meille sovituksensa avulla, on kaiken mahdollistava voima muuttua ja ymmärtää, kuinka tehdä kaikki se, mitä Hän on pyytänyt meitä tekemään. Ja kun päätämme seurata ja lähestyä Häntä, Hän auttaa meitä oppimaan eroon epävanhurskaasta tuomitsemisesta ja näkemään muut – ja itsemme – Kristuksen silmin. ■

VIITTEET

1. Ks. Dallin H. Oaks, ”’Judge Not’ and Judging”, *Ensign*, elokuu 1999, s. 9–12.
2. Michelle Craig, ”How Do You Feel Joy in the Lord?”, 22. marraskuuta 2019, blog.churchofjesuschrist.org.
3. ”Vertaileminen varastaa ilon”, pidetään Theodore Rooseveltin sanomana.
4. Joy D. Jones, ”Mittaamattoman arvokkaita”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 15.

Todellisuus kuvankauniiden valokuvien takana

Kun vertailemme itseämme sosiaalisessa mediassa, emme näe laajempaa kokonaisuutta.

Barbara Rodríguez

Vähän aikaa sitten yksi seuraajistani Instagramissa kommentoi erästä valokuvaa sanoen: ”Kuinka voit kahden lapsen äitinä näyttää niin säteilevältä, kun minä hädin tuskin pärjään yhden kanssa?” Aloin heti nauraa, ja halusin vastata hänelle kuvan kera, jossa näkyisi, miltä juuri sillä hetkellä näytin.

Vastasin: ”Olen aina ajatellut, että olen aika huoleton ulkonäköni suhteen verrattuna muihin äiteihin. Se johtuu juurikin sosiaalisesta mediasta – meillä on taipumus vertailla itseämme johonkuhun toiseen, joka puolestaan vertailee itseään johonkuhun muuhun. Mutta totuus on, etten juuri nyt näytä säteilevältä, enkä kehtaa ladata kuvaa siitä, miltä näytän. Tavallisesti puen ylleni paremmat vaatteet ja näytän ’säälliseltä’ vain perjantaisin ja sunnuntaisin.”

Olen kertonut elämästämme sosiaalisessa mediassa muutaman vuoden ajan. Enimmäkseen yritän näyttää, millaista ”tosielämä” Jeesuksen Kristuksen kirkon jäsenenä

on. Sitä tehdessäni minulla on ollut kokemuksia, jotka ovat saaneet minut miettimään sosiaalisen median etuja ja riskejä.

Sosiaalinen media ei näytä kaikkea

Se ei ollut ensimmäinen kerta, kun joku kysyi minulta jotakin sellaista. Sosiaalisessa mediassa kun näkyy vain hyvin pieni osa ihmisten elämästä. Minun tapauksessani, vaikka yritänkin olla aito, minun on mahdotonta näyttää kaikkea. Eikä meidän tulisi vertailla itseämme yhteen kauniiseen valokuvaan tai perustaa omaa arvoamme sellaisen varaan. Vertaileminen, etenkin sosiaalisessa mediassa, voi vaikeuttaa Jumalan antamien vahvuuksiemme tunnistamista.

Me myöhempien aikojen pyhät yritämme parhaamme mukaan olla Jeesuksen Kristuksen kaltaisia. Mutta totuus on, ettei kukaan meistä ole täydellinen. Ja sosiaalisessa mediassa meidän tulisi pyrkiä siihen, ettemme tuomitse väärin itseämme emmekä myöskään muita. Meidän on muistettava, että vaikka luulemme jonkun toisen elämän olevan täydellistä, emme näe niitä henkilökohtaisia haasteita, joita hänellä mahdollisesti on. Emme voi koskaan todella tietää, mitä ihmisten elämässä tapahtuun sen ulkopuolella, mitä he päättävät kertoa huolellisesti suodatetuissa viesteissään.

Perhekuvan todellisuus

Jokaisen sosiaalisessa mediassa näkemäsi perhekuvan taustalla on tapahtunut vaikka mitä. Joku saattaa katsoa

näitä valokuvia ja kysyä itseltään: ”Mikseivät minun perhekuvani ole koskaan näin onnistuneita?” Emme kuitenkaan tiedä, mitä noiden ”täydellisten” kuvien ottaminen on vaatinut.

Me esimerkiksi yritimme kerran ottaa perhekuvan kirkon jälkeen. Se voi olla monimutkaista kahden pienen lapsen kanssa, mutta rakastan näiden hetkien tallentamista ja sitä, kun katselen kuvista myöhemmin, kuinka lapsemme ovat kasvaneet.

Kun yritimme saada lapsia asettumaan paikoilleen valokuvaa varten, minun oli juteltava hetki kaksivuotiaan poikani Alvinin kanssa, joka itki sen vuoksi, että hän halusi päästä syliini. Kumarruin alemmaksi, pyyhin hänen kyyneleensä ja anelin, että myös hän seisoisi, jotta voisin esitellä asumme (jotka olin aamulla tarkoituksella valinnut niin, että ne sopisivat hyvin yhteen). Myös kolmevuotias tyttäreni Avril pyysi isäänsä ottamaan hänet syliin, koska hänkään ei halunnut seistä. He eivät todellakaan halunneet poseerata valokuvissa.

Se kuvaushetki ei onnistunut, joten annoimme olla. Mutta kotiin päästyäni löysin jotakin parempaa. Veljeni (joka oli valokuvaajana), sai ikuistettua hetken, jolloin koko se kaaos oli käynnissä. Kyseisessä kuvassa sekä mieheni että minä lohduttelimme lapsiamme. Asumme eivät näkyneet kunnolla, mutta se oli herkkä – ja aito – hetki. Pidin siitä kovasti.

Kun jaoin tuon valokuvan sosiaalisessa mediassa, laitoin tekstiksi ”Todenmukainen perhekuva”. En olisi ikinä uskonut, kuinka monet ihmiset kokivat samastuvansa siihen, mutta se sai minut oivaltamaan, ettei asioiden aina tarvitse näyttää täydellisiltä. On ihan OK vain antaa virran viedä ja olla aito. Mutta sain siitä suuremmankin opetuksen – kun uskomme jonkun olevan täydellinen, emme vain ole nähneet kaikkia yksityiskohtia.

Älä anna sosiaalisen median verhota todellista identiteettiäsi

Sosiaalisen median verkostot ovat voimallisia välineitä, joita me voimme käyttää moneen hyvään tarkoitukseen. Meidän on kuitenkin oltava varovaisia, ettemme lannistu tai vertaile itseämme siihen, mitä näemme sosiaalisessa mediassa. Kuten vanhin Gary E. Stevenson kahdentoista

apostolin koorumista on sanonut: ”Toivon mukaan voimme oppia olemaan aidompia, löytämään enemmän huumoria ja kokemaan vähemmän lannistumista, kun eteemme tulee kuvia, joissa saatetaan kuvata idealisoitua todellisuutta ja jotka liian usein johtavat heikentävään vertailuun.”¹

Tiedän, että kun muistamme jumalallisen luonteemme Jumalan lapsina, emme jätä tilaa tuskallisille vertailuille tai henkilökohtaiselle tuomitsemiselle. Ja jos lakkaamme kuuntelemasta niitä vertailuja, jotka yrittävät horjuttaa mahdollisuuksiamme, voimme elää täydemmin ja olla huolehtimatta kaikista noista näennäisen kuvankauniista viesteistä. ■

Bárbara Rodríguez on 25-vuotias, ja hän syntyi Anzoáteguissa Venezuelassa, jossa hän myös tapasi aviomiehensä. Pariskunta asuu nykyään Limassa Perussa. Bárbara omistautuu kohottavan sisällön tuottamiseen heidän sosiaalisissa verkostoissaan.

VIITE

1. Gary E. Stevenson, ”Hengellinen pimennys”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 46.

LISÄÄ SIVUJA, LISÄÄ KERTOMUKSIA,

LISÄÄ SINU

Tammikuussa 2021 ilmestyy uusi nuorten lehti, – *Nuorten voimaksi* – jonka tarkoituksena on yhdistää teini-ikäisiä kaikkialla maailmassa.

**VOIT ODOTTAA
INNOLLA SEURAAVAA:**

- innoittavia sanomia kirkon johtohenkilöiltä
- enemmän nuorten kirjoittamia kertomuksia

NUORILLE

TÄSSÄ OSASTOSSA

52 Jouluperinteen tuoma siunaus
Isabel Toa

54 Mitä sinun luettelossasi on?
Annelise Gardiner ja Sam Lofgran

56 Kysymys ja vastaus: Pidätkö ystäväsi? Loistavia kiviä?

58 Hän on valo
Laura Fuchs

60 Kolme elämän opetusta Moronilta
David Dickson ja Chakell Wardleigh Herbert

64 Viimeinen sana: Täydellisiä Kristuksessa
Vanhin Gerrit W. Gong

65 Ihmisiä Mormonin kirjasta: Mormon ja Moroni

LLE!

- tukea siihen, mitä opiskelet seminaarissa ja *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelmassa
- uusia julisteita seinällesi tai verkossa jaettavaksi
- vastauksia evankeliumiaiheisiin kysymyksiisi.

Saat edelleen innoitusta ja rohkaisua, kun tutkit Jeesuksen Kristuksen evankeliumia ja luet, kuinka muut elävät rohkeasti sen mukaan.

JOULUPERINTEEN tuoma siunaus

*Uudessa kodissa vietetyssä joulussa ei ollut mitään erityistä,
mutta yksi pappeuden siunaus muutti kaiken.*

Isabel Toa

Olin 14-vuotias, kun koin ensimmäisen lumettoman jouluni. Perheeni oli juuri muuttanut Yhdysvalloissa Utahin vuorilta Teksasiin. Teksas tuntui minusta liian tasaiselta ja kuumalta. Oli vaikea tunkea joulun henkeä, kun minulla ei uudessa koulussani ollut ystäviä, ja etenkin siksi, ettei maassa ollut lainkaan lunta. Minusta tuntui, etten kuulunut joukkoon missään, joten olin usein yksinäinen ja surullinen.

Alakulostani huolimatta jouluun oli vain viikko aikaa, ja luotin siihen, että perheeni jouluperinteet kohottaisivat mielialaani. Hauskat toiminnot, joita perheemme oli aiempina vuosina tehnyt yhdessä, saivat minut aina todella iloiseksi. Perinteet olivat suuri osa joulunviettoamme, joten luulin, ettei minun tarvitsisi olla huolissani. Niistä oli tullut perinteitä hyvästä syystä, joten tiesin, että niistä pidettäisiin kiinni.

JOULUN HENGEN YLLÄPITÄMINEN

Joulua kohti aika tuntui matelevan. Perheemme ei ollut tehnyt mitään jouluisia yhdessä, joten olin melko lannistunut.

Kun jouluaatto vihdoinkin koitti, odotin koko päivän jotakin tapahtuvaksi – mitä tahansa, mikä osoittaisi minulle, että voisimme uudessa kodissamme yhä jatkaa rakkaita perheen perinteitä. Olen varma, että olisin voinut noudattaa näitä rakkaita perinteitä itseskenikin, mutten halunnut tehdä sitä. Eräässä mielessä odotin merkkiä, joka osoittaisi minulle, että joulun henki eli yhä.

Päivä kääntyi iltaan, ja oloni kävi yhä harmistuneemmaksi. Silmäni täyttyivät kyynelistä, kun perheemme kokoontui yhteen iltarukousta varten. Koko koti tuntui kylmältä ja tyhjältä, vaikka olimme kaikki kotona. Yhtäkkiä isä rikkoi hiljaisuuden yhdellä kysymyksellä.

”Haluaisiko joku saada pappeuden siunauksen?”

Sydämeni jätti yhden löynnin väliin. Olin huolehtinut niin paljon siitä, laittaisimmeko jouluvalot paikoilleen tai leipoisimmeko joulupipareita, että olin unohtanut yhden erityisen perinteen, jota noudatimme joka jouluaattoilta – me kaikki saimme pappeuden siunauksen. Siunauksen saaminen isältä oli aina tuonut minulle rauhan,

mutta kaikki perheestäni eivät olleet yhtä mielissään siunauksen saamisesta. Joskus sisaruskeni ja äitikin sanoivat, etteivät he tunteneet tarvitsevansa sitä. En halunnut jälleen herätellä turhia toiveita, jos kerran kukaan muu ei haluaisi siunausta.

Mutta tällä kertaa tilanne oli toinen. Äiti nousi ylös ja istuutui tuoliin, jonka isä oli tuonut meitä varten.

”Minä haluaisin”, hän sanoi hiljaa.

Yllätyimme kaikki kovasti, mutta isä ei lainkaan epäroinyt. Hän pani kätensä äidin päälle ja alkoi puhua. Aistin, kuinka hyvin isä ymmärsi äidin tunteita ja henkilökohtaisia kamppailuja. Hän puhui äidille lohdun ja rauhan sanoja tänä muutosten aikana.

Yhtäkkiä tunsin palavan tunteen rinnassani – ihan kuin joku olisi sytyttänyt tulitikut sisälläni. Tiesin tuntevani Pyhän Hengen läsnäolon, vaikka palava tunne rinnassani ei ollut sitä, kuinka olin aina ennen tuntenut Hengen. Oli kuin taivaallinen Isä olisi puhunut suoraan minulle, eikä se edes ollut minun pappeuden siunaukseni!

Kun isäni sanoi hiljaa ”aamen” ja avasin kyyneliäni kostuttamat silmäni, huomasin

koko perheeni itkevän. Olimme kaikki kuulleet Hengen puhuvan meille hellästi ja rakastavasti, että kaikki kyllä järjestyisi. Äiti ja isä halusivat, ja minusta tuntui ikään kuin pääni päällä pitkään pysytellyt sadepilvi olisi viimeinkin väistynyt auringonpaisteen tieltä.

Me kaikki saimme siunauksemme, minäkin. Omassa siunauksessani Herra vakuutti minulle, että Hän välittää minusta aina ja haluaa minun olevan onnellinen. Koin sellaista rauhaa ja lämpöä, mitä en ollut kokenut Teksasiin muuton jälkeen.

PAPPEUDEN VOIMA ON TODELLINEN

Emme ehkä noudattaneet jokaista perinnettä sinä vuonna, mutta muistamme aina, miltä tuntui todistaa Jumalan voiman virtaavan isän antaman pappeuden siunauksen välityksellä. Tulen aina muistamaan, kuinka se muutti surullisen oloni rauhalliseksi ja iloiseksi. Sain myös arvokkaan opetuksen pappeuden voimasta. Kun kaikki ympärillämme tuntuu menevän väärin, pappeuden siunaus voi muistuttaa meitä Herran valvovasta ja rakastavasta läsnäolosta elämässämme. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

MITÄ SINUN LUETTELOSSASI ON?

*Lakkaa luetteloimasta asioita, joita
haluat, ja ala saada sitä, mitä tarvitset.*

Annelise Gardiner ja Sam Lofgran

kirkon lehdet

Mitä sinä todella haluat joululahjaksi tänä vuonna? Nyt puhutaan enemmän kuin lahjoista – mitä sinä todella *tarvitset*?

Tarve tarkoittaa sellaista, mitä sinulla on oltava, jotta selviät. Joulunaikaan voi olla helppo keskittyä vain fyysisiin haluihimme, mutta entä meidän hengelliset tarpeemme?

TARPEELLISIA LAHJOJA

Tiedämme, että hengellämme on jatkuvia tarpeita, joita lahjat kuten pyhien kirjoitusten tutkiminen ja rukous osaltaan täyttävät, mutta hengellämme on olosuhteistamme riippuen myös muita tarpeita. Keräsimme joitakin kertomuksia sellaisilta nuorilta kautta maailman, jotka ovat saaneet selville, mitä muita hengellisiä "lahjoja" he tarvitsivat. Voit lukiessasi miettiä, mitkä lahjat voisivat olla sinulle hengellisesti tarpeellisia.

Seminaarin lahja

Juan R., 16, Chilestä huomasi tarvitsevänsä seminaaria. "Seminaarissa opin totuutta, ja Henki antaa minulle viisautta. Aina kun tunnen Hengen vaikutuksen, tiedän olevani paikassa, jossa Jumala haluaa minun olevan sillä hetkellä. Siltä minusta tuntuu, kun olen seminaarissa, joten tiedän, että minun on tärkeää olla siellä. Tiedän aina, että sinne meneminen antaa minulle vastauksia kysymyksiini tai epäilyksiini."

Ystävien lahja

Rhoeta M., 15, Idahosta Yhdysvalloista, huomasi tarvitsevänsä hyviä ystäviä, kun hän tutki kirkon opetuksia. "Kun aloin käydä sakramenttikouksissa, luokissa ja Nuorissa Naisissa, vastassani olivat heti monet ystävälliset kasvot ja rakastava yhteisö. Minut otettiin mukaan kaikkiin toimintoihin, ja saamani uudet ystävät kannustivat minua noudattamaan Jumalan suunnitelmaa.

He auttoivat minua asettamaan hengellisiä tavoitteita ja saavuttamaan ne." Opittuaan lisää lähetyssaarnaajilta ja tunnettuaan yhteenkuuluvuutta kirkon ystäviensä kanssa Rhoeta päätti mennä kasteelle. "Olen todella kiitollinen, että olen löytänyt niin hyviä ihmisiä", hän sanoo, "ja olen siunattu, kun saatoin niin hienosti siirtyä kirkon piiriin!"

Palvelun lahja

Julie S., 16, Teksasista Yhdysvalloista, huomasi tarvitsevasa tehtävän. "Minut kutsuttiin vastikään seurakuntani laulunjohtajaksi, ja se tarkoittaa sitä, että minun on ehdottomasti mentävä kirkkoon ajoissa! Se on aina ollut haasteellista perheelleni, ja paitsi että tämä tehtävä tuo minulle paljon iloa, koska rakastan musiikkia, se tekee myös perheeni sunnuntaipäivistä rauhallisempia ja auttaa meitä pysymään paremmin aikataulussa."

Evangeliumin lahja

Sam D., 19, Turkista huomasi tarvitsevasa elämässään kirkkoa. "Minut kastettiin 16-vuotiaana, ja oikeastaan aloin elää vasta sen jälkeen. Kaikki oli selkeämpää. Elämälläni oli tarkoitus."

EHDOTUKSIA

Tarvitsetko ystävän?

Etsi muita ihmisiä, jotka tarvitsevat ystäviä, ja ystäväysty heidän kanssaan. Lähesty muita seurakuntasi tai koulu-luokkasi nuoria.

Tarvitsetko tehtävän?

Käänny piispasi puoleen ja pyydä tehtävää. Voit myös etsiä tapoja palvella paikkakunnallasi.

Tarvitsetko hengellistä ravintoa? Osallistu seminaariin. Lue pyhiä kirjoituksiasi. Kuuntele jokin konferenssi puhe.

MITÄ LAHJOJA SINÄ TARVITSET?

Nämä nuoret kykenivät saamaan selville, mitä he tarvitsivat vastaakseen todistustaan, tullakseen onnellisemmiksi ja päästäkseen lähemmäksi Jumalaa. Kun olet lukenut heidän kokemuksistaan, mitä hengellisiä tarpeita huomaat itselläsi olevan? Laadi luettelo, joka auttaa sinua pitämään niistä lukua.

ANTAMISTA JA SAAMISTA

Nyt kun olet tunnistanut hengellisiä tarpeitasi, kuinka voit täyttää ne?

Aloita asettamalla tavoitteita saavuttaaksesi sen, mitä tarvitset. Tavoitteiden asettaminen on suurenmoinen keino saavuttaa uusia asioita, ja Lasten ja nuorten ohjelma voi auttaa sinua pääsemään alkuun.

Perheesi voi olla toinen suurenmoinen avun lähde tarpeidesi täyttämiseen – sekä oma perheesi että seurakuntaperhe. Moronin aikoinakin eräs tärkeä syy kirkon kokouksille oli kokoontua yhteen "puhumaan keskenään sielujensa parhaasta" (Moroni 6:5).

Tietysti myös taivaallinen Isä haluaa auttaa sinua täyttämään hengellisiä tarpeitasi ja kasvattamaan uskoasi Häneen. Jos rukoilet Häntä, Hän voi auttaa

sinua huomaamaan, mitä tarvitset ja mitä tavoitteita voit asettaa.

Älä tänä jouluna odota, että joku muu arvaisi, mitä hengellisten lahjojen toiveluettelossasi on – aseta tavoitteita ja anna nuo tarvitsemasi lahjat itsellesi. Älä kuitenkaan epäröi pyytää apua saavuttaaksesi tavoitteesi. Ja koska joulun on antamisen aikaa, etsi myös tapoja auttaa muita täyttämään heidän omia hengellisiä tarpeitaan.

Älä unohda maailman Rhoetoja ja Sameja. Ympärilläsi olevat ihmiset eivät ehkä koskaan saa tietää, mitä heiltä puuttuu – mitä he tarvitsevat tullakseen onnellisiksi ja löytääkseen tarkoituksensa – ellet kerro heille evankeliumin sanomasta. Se on paras lahja, minkä kukaan voisi saada jouluna! ■

Jotkut ystäväni eivät ole hyviä esimerkkejä. Voimmeko silti olla ystäviä?

”Olkaa mittapuuna muulle maailmalle! Hyväksykää se, että olette erilaisia! Kirjasen Nuorten voimaksi tulee olla teidän mittapuunne. Se on mittapuu, jota Herra haluaa kaikkien nuortensa pitävän yllä.”

Presidentti Russell M. Nelson,
”Toivo Israelin”, maailmanlaajuisen nuorten hartaustilaisuus,
3. kesäkuuta 2018, s. 16,
hopeofisrael.churchofjesuschrist.org.

Jaa hyviä asioita

Jos he ovat ystäviäni, minulla on velvollisuus auttaa heitä tulemaan paremmiksi, kertoa evankeliumista ja kaikista siunauksista, joita olen saanut

elämällä sen mukaan. Jos nuo asiat eivät kiinnosta heitä, he saattavat vähitellen poistua elämästäni. Vaikka se on vaikeaa, joskus niin on parasta.

Matheus T., 16, Minas Gerais, Brasilia

Puhu ilman pelkoa

Ystäväni tietävät minun kuuluvan kirkkoon.

Olemme puhuneet siitä, mikä on oikein ja mikä väärin. Nyt kun olen jonkun ystäväni kanssa, hän käyttäytyy esimerkillisesti, ja se tekee minut iloiseksi. Se on opettanut minulle, että minun täytyy puhua ilman pelkoa.

Diego R., 16, México, Meksiko

Ole parempi esimerkki

Minulla on ystäviä, jotka eivät ole hyviä esimerkkejä, mutta se ei tarkoita sitä, ettenkö voisi puhua heille. Kohtelen heitä kunnioittavasti ja ystävällisesti. En tuomitse enkä arvostele heitä.

Tiedän, että ystävät voivat vaikuttaa siihen, kuinka ajattelemme ja toimimme, ja he voivat jopa määrittää sen, millainen henkilö meistä tulee. Aina kun se on mahdollista, kerron heille evankeliumista ja pyydän heitä mukaan kirkon toimintoihin.

Saireth V., 18, Morelos, Meksiko

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi. Julkaistut vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

Aseta Jumala etusijalle

Älä lannistu, jos ystäväsi eivät hyväksy hyvää esimerkkiäsi.

Itsekkyiden ja itsestään

huolehtimisen välinen raja on ohut. Sinun ei pidä madaltaa

tasovaatimuksiasi tai panna syrjään uskonkäsitteksiäsi muiden vuoksi; me elämme miellyttääksemme taivaallista Isää, emme ketään muuta. Rukoile ja etsi pyhistä kirjoituksista johdatusta, kuuntele Pyhän Hengen kuiskauksia, ja mikä tärkeintä, älä anna maailmallisten asioiden johtaa sinua harhaan kaidalta ja kapealta polulta.

Riley E., 15, Manila, Filippiinit

Seiso pyhissä paikoissa

Olen oppinut kirkon johtajiltani, että meidän täytyy seisoa pyhissä paikoissa, vaikka olisimme ainoita. Elä edelleen niiden taasovaatimusten mukaan, joita olet asettanut elämäsi ja sydämesi. Yritä kutsua heitä johonkin luokkaan tai sakramenttikokoukseen. Voit viedä evankeliumin valoa minne tahansa menetkin! Ja ennen kaikkea osoita heille jokaiselle Vapahtajan rakkautta.

Allanis O., 18, Setúbal, Portugali

Eikö Jeredin veljeltä ollut vähän outoa pyytää Herraa saamaan kivet loistamaan?

Ensiksikin Jeredin veli rukoili uskossa, uskoen saavansa toiveidensa mukaan (ks. Et. 3:2). Tämä tarkoittaa hänen luottaneen siihen, että ”Jumalalle ei mikään ole mahdotonta” (Luuk. 1:37). Ja Herra kunnioitti hänen uskollista pyyntöään.

Toiseksi, Jeredin veli on saattanut noudattaa erästä varhaisempaa esimerkkiä, Nooan arkia. Herra sanoi Jeredin veljelle, ettei hänen aluksissaan saanut olla tulta eikä ikkunoita (ks. Et. 2:23–24), mutta Raamatun mukaan Nooan arkissa oli ”ikkuna” (ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös, Genesis 6:16). Sana, joka on käännetty ikkunaksi, ei kuitenkaan välttämättä ole tarkoittanut ikkunaa. Jotkut rabbit ja muut oppineet ovat sanoneet, että arkin ”ikkuna” oli kallisarvoinen kivi, joka loisti arkissa (ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös, Genesis 6:16, alaviite a). Jeredin veli on todennäköisesti tuntenut kertomuksen Nooan arkista. (Jerediläisten aikakirjoihin kuului kertomus, joka kattoi ajan luomisesta Babylonin torniin [ks. Et. 1:3–4].) Joten Jeredin veljen pyyntö ei ehkä ollutkaan aivan niin epätavallinen.

Mitä sinä ajattelet?

Kuinka saan rohkeutta toteuttaa saamiani Hengen kehotuksia?

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkearesoluutioinen valokuva 15. tammikuuta 2021 mennessä sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org (napsauta ”Submit an Article or Feedback” [Lähetä artikkeli tai palautetta]).

Hän on VALO

*Ollessani tuhansien kilometrien päässä
kotoa sain opetuksen biljoonien kilomet-
rien päässä olevilta pieniltä pisteiltä.*

Laura Fuchs

Voi kuulostaa oudolta, mutta olin aina odottanut innolla joulua lähetystyöaikani, satojen tai jopa tuhansien kilometrien päässä tyypillisestä perhedraamasta ja kaupallista häiriötekijöistä. Joulussa on kyse Kristuksesta, ja mikä olisikaan parempi tapa juhlia kuin auttaa muita tulemaan Hänen luokseen?

Eräänä joulukuun iltana toverini ja minä olimme palaamassa asunnollemme tehtyämme koko päivän lähetystyötä La Pazissa, taianomaisessa paikassa Laoang Cityn reunamilla Filippiineillä. Istuin ahtautuneena kolmipyöräisen ajoneuvon sivuvaunuun 183-senttisen toverini kanssa, ja rakastin elämää. Tunsin kasvoilani viileän ilmapirran, mikä (melkein) muistutti minua lumisista

jouluista kotona – mutta ei silti ollut läheskään niin kylmää kuin mihin olin joulukuussa tottunut.

Ajellessamme maaseudun läpi silmäni kohdistuivat taivaaseen. Yläpuolellani, kaukana kaupungin valoista ja metelistä, näkyi tuhansittain tähtiä. Mutta lähestyessämme kaupungin keskustaa tähtiä näkyi yhä vähemmän, kunnes nähtävissä olivat enää vain kaikkein kirkkaimmat.

Ajattelin tähtien ja Jeesuksen Kristuksen valoa. Ajattelin sitä, kuinka tähti ilmoitti Kristuksen syntymästä, ja ajattelin Häntä itseään, joka on ”kirkas aamutähti” (Ilm. 22:16). Hän on kirkkain tähti, loistava esimerkki meille kaikille. Silti noiden tähtien lailla, jotka näin

katsellessani ulos ajoneuvostamme, Hänkin voi joutua valosaasteen häivyttämäksi. Mitä enemmän on häiriötekijöitä, mitä enemmän keinovaloa, sitä heikommin luonnonvalo näkyy. Filippiiniläisessä maakunnassa voi nähdä joitakin tähtiä jopa kaupungin keskustassa ollessaan, mutta Manilan kaltaisissa suurkaupungeissa öisin ei ole näkyvissä ainuttakaan tähteä. Mainoksista, liikeyrityksistä ja kodeista tuleva valo estää näkemästä kaukaisten tähtien valon.

Samoin tapahtuu, kun ympäröimme itsemme häiriötekijöillä ja keinovaloilla. Tulee vaikeammaksi nähdä Kristuksen valoa.

Tämä pätee etenkin joulunaikaan. On helppo kasata joulunaika täyteen menoja ja olla yhtä kiireinen kuin Manila ruuhka-aikaan.

Pitää löytää lahjoja, suunnitella juhlia, kirjoittaa kortteja ja käydä lukuisissa esityksissä ja tapahtumissa. Kun meistä tuntuu, ettei meillä ole hetkeäkään aikaa katsoa ylöspäin, emme ehkä edes tajua, kuinka himmeäksi Kristuksen valo on hiipunut elämässämme.

Kun valaisemme kotejamme ja puitamme, emme saa unohtaa päästää Kristuksen valoa sydämeemme. Voisimme pysähtyä juhla-lisuuksien keskellä hetkeksi muistamaan, mitä oikeastaan juhlimme. Joulussa on kyse Kristuksesta. Hän on valo, ja jos vähennämme häiriötekijät minimiin ja katsomme ylöspäin, voimme nähdä Hänet, alati pysyvänä ja alati loistavana, koko maailman nähtävänä. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

KOLME ELÄMÄN OPETUSTA MORONILTA

David Dickson ja Chakell Wardleigh Herbert
kirkon lehdet

Mormonin kirja on alusta loppuun tauoton matka täynnä voimallisia iankaikkisia totuuksia, mahtavia lupauksia ja opetuksia sekä innoittavia esimerkkejä uskosta Jeesukseen Kristukseen. Ja parasta siinä on se, että se kaikki on totta!

Mutta lähestyessämme kirjan loppua ja päästesämme Moronin lukuihin hän varsinkin esittää meille mitä voimallisimpia totuuksia ja elämää muuttavia opetuksia! Moroni päättää Mormonin kirjan upealla todistuksellaan ja henkilökohtaisella kehotuksellaan tulla Kristuksen luokse ja pyrkiä tietämään totuus henkilökohtaisesti. Noiden voimallisten lausuntojen joukossa on myös kolme muuta elämää muuttavaa opetusta, jotka voimme oppia hänen viimeisistä luvuistaan tässä mahtavassa kirjassa.

1. Kurkista maaliviivan taa

On tyydyttävää päästä vaikean mutta palkitsevan projektin loppuun: sijoittaa viimeinenkin palapelin paloista paikoilleen tai ojentaa koulussa opettajalle loppuun saatettu ja ensiluokkainen työ.

Moroni luuli päättäneensä oman osuutensa Mormonin kirjassa, kun hän oli kirjannut muistiin jerediläisten tuhon sellaisena kuin se on Eterin kirjassa. Hän aloittaa: "Nyt minä, Moroni, otaksuin, että saatuani lyhennetyksi kertomuksen Jeredin kansasta en kirjoittaisi enempää, mutta minä en ole vielä kuollut" (Moroni 1:1).

Se, että hän oli ylipäättään elossa, oli varmaankin suurempi yllätys kuin voisi luulla. Hän nimittäin vaelsi yksikseen vihollisten ympäröidessä häntä joka puolella.

Hänellä oli ylimääräistä aikaa. Ja kirjoittaessaan kymmenen lukuaan Moroni käytti sen mitä parhaiten. Hänen sisällyttämiinsä totuuksiin kuuluvat tapa, jolla opettajat ja

papit asetetaan, ohjeet sakramenttia varten (mukaan lukien rukoukset), opetuksia kirkon kokousten johtamisesta, hänen isänsä voimallinen puhe uskosta, toivosta ja rakkaudesta sekä kohdassa Moroni 10:3–5 oleva pyhä lupaus, joka opettaa kutakin meistä ottamaan vastaan henkilökohtaista ilmoitusta Mormonin kirjan totuudesta. Vau!

Noihin kymmeneen lukuun, joita hän ei edes ollut suunnitellut kirjoittavansa, Moroni lisäsi äärimmäisen tärkeitä totuuksia Mormonin kirjan tuleville lukijoille.

Me kaikki voimme oppia hänen esimerkistään. Seuraavan kerran kun huomaat, että sinulla on vähän ylimääräistä aikaa tai kun sinusta tuntuu, että olet tehnyt lujasti töitä ja kaiken pitäisi varmasti jo olla valmista, kannattaisiko ehkä rukoilla ja miettiä, voisitko kenties tehdä vähän enemmän?

Sillä loppujen lopuksi koko maailmaa siunattiin, kun Moroni teki niin.

2 Muista kivilokero

Jos päättäisit istuttaa lempihedelmäpuusi kasvamaan takapihallas, sinulla täytyisi olla melkoisesti kärsivällisyyttä. Vaikka vuodenaika olisi sopiva ja kasvuolosuhteet olisivat parhaat mahdolliset, joutuisit mitä todennäköisimmin odottamaan joitakin vuosia, ennen kuin voisit poimia ponnistelujesi ensimmäisen hedelmän.

Mutta tämä on kuitenkin tehtävissä, eikö niin? Hyviä asioitahan lopulta koituu niille, jotka odottavat. Ja vaikka istuttaisit toisentyypisen puun, joka kasvaa täyteen mittaansa vasta vuosikymmenten kuluttua (kuten esimerkiksi oliivipuu), voisit ainakin kokea tyydytystä siitä, että lapsesi ja lastenlapsesi tulevat hyötymään siitä.

Mikään tällainen ei kuitenkaan vedä vertoja Moronille. Moronin isän elämäntyö, josta tämän kuoltua tuli Moronin työ,

ei tuottaisi hedelmää pitkiin aikoihin. Ei seuraavan kymmenen vuoden aikana. Eikä tuhannen. Mormon kirjoitti: "Nämä asiat on kirjoitettu Jaakobin huoneen jäännökselle, – ja ne on määrä kätkeä Herran huomaa, jotta ne tulisivat julki *hänen itse hyväksi näkemäänään aikana*" (Morm. 5:12, kursivointi lisätty).

Moroni ei tiennyt tarkalleen, milloin hänen työnsä tulisi esiin, mutta hänellä oli luultavasti jonkinlainen ajatus siitä, että siihen menisi kauan aikaa. Hän näki näyssä meidän aikamme ja profetoi tietyistä oloista, jotka silloin vallitsivat (ks. Morm. 8:35).

Tämän verran tiedämme varmasti: Moroni ei tehnyt sitä sukulaistensa, ystäviensä tai edes tuttaviensa hyväksi. Mitä sydäntä särkevimpiin milloinkaan

kirjoitettuihin sanoihin lukeutuvat Moronin sanat: "Minä olen yksin. Minun isäni on surmattu taistelussa, ja kaikki minun sukulaiseni, eikä minulla ole ystäviä eikä minne mennä; ja kuinka kauan Herra sallii minun elää, en tiedä." (Morm. 8:5.)

Hän oli menettänyt *koko* perheensä. *Kaikki* ystävänsä. Hänen *koko* sivilisaationsa! Päätettyään aikakirjansa hän rakensi kivilokeron, johon hän sinetöi pyhän aikakirjan, joka ei näkisi päivänvaloa moniin vuosisatoihin.

Vanhurskaasti eläminen saa aikaan myönteisiä muutoksia maailmassa. Toisinaan nuo vaikutukset näkyvät kunnolla vasta useiden sukupolvien jälkeen. Mutta Moroni opettaa meille, että voimme aina luottaa Jumalan ajoitukseen. Meidän täytyy vain tehdä oma osamme.

3. Tarkastele asioita iankaikkisesta näkökulmasta

Jos totta puhutaan, koettelemuksia tulee, elämä on epäreilua ja joskus kaikki vain satuttaa. Elämä on erityisen vaikeaa, kun luulemme, että olemme juuri päässeet jonkin koettelemuksen yli, ja toinen haasteiden meteoriparvi paiskaakin meidät jälleen maahan.

Olipa kyseessä ahdistus tai masennus, rakkaan ihmisen menettäminen tai jokin muu haaste, joskus uskosta ja toivosta kiinni pitäminen voi tuntua kovin pelottavalta. Näinä vaikeina hetkinä on helppo ajatella: ”Kuinka asiat voisivat mitenkään olla enää huonommin?”

No, Moronille tuo oli täyttä totta. Hänen elämänsä loppuvaiheissa hänen tilanteensa ei todennäköisesti olisi voinut käydä yhtään pahemmaksi. Vaikeina aikoina, kun tuntuu siltä, ettei ole mitään syytä jatkaa eteenpäin tai pitää kiinni toivosta, voimme katsoa hänen esimerkkiään järkkymättömästä uskosta niin valtavan tuhon keskellä.

Joku saattaisi sanoa, että Moronin elämä oli traagista. Vaikka hän oli uskollinen, hän menetti *jokaisen* rakastamansa henkilön. Hän oli koko sivilisaationsa viimeinen eloon jäänyt. Hänen oli kirjoitettava loppuun isänsä aikakirja, koska Mormon sai surmansa ennen kuin sai tilaisuuden päättää sen itse. Lamanilaiset jahtasivat Moronia, joka joutui pakenemaan henkensä edestä kirjoittaessaan pyhää kirjaansa.

Voitko kuvitellakaan, kuinka pelottava ja toivoton sellainen tilanne olisi? Jos joku muu olisi joutunut kokemaan Moronin koettelemukset, hän olisi ehkä tuntenut

houkutusta luopua uskostaan, kieltää Kristuksen ja syyttää taivaallista Isää hirtävistä olosuhteistaan. Mutta Moroni ei tehnyt niin.

Sen sijaan Moroni sinnitteli aivan loppuun asti (ks. Moroni 1:3). Hän tarkasteli asioita iankaikkisesta näkökulmasta, mikä auttoi häntä kohtaamaan haasteensa. Hän tiesi, mikä oli totta, ja hän tiesi, että tapahtuipa hänelle mitä hyvänsä, niin kauan kuin hän uskoi Vapahtajaan ja luotti taivaalliseen Isään, kaikki siunaukset, joita hänelle oli luvattu, toteutuisivat jonakin päivänä ja Jeesuksen Kristuksen voima ja Hänen sovituksensa siunaukset pelastaisivat hänet (ks. Moroni 10).

Siinäpä vasta voimallinen todistus.

Kun vaikuttaa siltä, etteivät asiat voisi mitenkään mennä huonommin, voimme

saada lohtua tarkastelemalla asioita iankaikkisesta näkökulmasta ja vaalimalla Moronin kaltaista uskoa. Jos teemme niin, meille luvataan, että me voimme ”tehdä kaiken, mikä [Kristuksesta] on tarpeen” (Moroni 10:23). Voimme tietää, että taivaallinen Isä on meidän kanssamme. Voimme luottaa siihen, että Hänen onnensuunnitelmansa tarjoaa meille tavan voittaa joka ikisen murhenäytelmän, jonka kohtaamme kuolevaisuudessa. Voimme myös ympäröidä itsemme Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin valolla, ilolla ja siunauksilla.

Kun meillä on iankaikkinen näkökulma, meillä on *aina* syytä toivoon. Ja voimme luottaa siihen, että jonakin päivänä voimme sanoa: ”Kuinka asiat voisivat mitenkään olla paremmin?” ■

Täydellisiä Kristuksessa

Vanhin Gerrit W. Gong

kahdentoista apostolin koorumista

Säännöllinen uskonnon harjoittaminen lähentää meitä taivaalliseen Isäämme ja Vapahtajaamme Jeesukseen Kristukseen tuoden hengellistä valoa ja elämää. Päivittäinen kuuliaisuus tuo meille vastauksia, uskoa ja voimaa kohdata jokapäiväiset haasteet ja mahdollisuudet evankeliumin suomalla kärsivällisyydellä, näkemyksellä ja ilolla.

Kun etsimme uusia ja pyhempää tapoja rakastaa Jumalaa ja auttaa meitä ja muita valmistautumaan kohtaamaan Hänet, muistamme, että täydellisyys on Kristuksessa, ei meissä itsessämme eikä maailman täydellisyydentavoittelussa.

Jumalan kutsut ovat täynnä rakkautta ja mahdollisuuksia, koska Jeesus Kristus on ”tie, totuus ja elämä” (Joh. 14:6). Niitä, jotka tuntevat olevansa kuormien uuvuttamia, Hän kutsuu: ”Tulkaa minun luokseni”, ja niille, jotka tulevat Hänen luokseen, Hän lupaa: ”Minä annan teille levon” (Matt. 11:28). ”Tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydellisiksi hänessä – – [rakastakaa] Jumalaa koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, silloin hänen armonsa riittää teille, niin että te hänen armostaan voitte olla täydellisiä Kristuksessa” (Moroni 10:32).

Tähän vakuutukseen ”hänen armostaan voitte olla täydellisiä Kristuksessa” sisältyy myös lohtua, rauhaa ja lupaus siitä, että voimme jatkaa eteenpäin uskoen ja luottaen Herraan silloinkin, kun asiat eivät suju toivomustemme, odotustemme tai kenties ansiomme mukaan, ilman omaa syytämme, senkään jälkeen kun olemme tehneet parhaamme.

Eri aikoina ja eri tavoin me kaikki tunnemme riittämättömyyttä, epävarmuutta, kenties keltavuutta. Kuitenkin kun uskollisesti pyrimme rakastamaan Jumalaa ja palvelemaan lähimmäistämme, me voimme tuntea Jumalan rakkautta ja saada tarvitsemaamme innoitusta heidän elämäänsä ja omaa elämäämme varten.

Myötätuntoa tuntien meidän Vapahtajamme kannustaa ja lupaa, että voimme ”ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että [meillä] on täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan” (2. Nefi 31:20). Kristuksen oppi, Vapahtajamme sovitus ja se, että seuraamme Hänen liittopolkuaan koko sydämeistämme, voivat auttaa meitä tuntemaan Hänen totuutensa ja tehdä meistä vapaita (ks. Joh. 8:32).

Todistan, että Hänen liittopolkunsa johtaa rakastavan taivaallisen Isämme lupaamaan suurimpaan lahjaan: ”Te saatte iankaikkisen elämän” (2. Nefi 31:20). ■

Lokakuun 2018 yleiskonferenssipuheesta.

Mormon ja Moroni

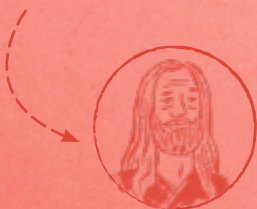
Mormon **lyhensi ja kokosi** suurimman osan Mormonin kirjasta (ks. Morm. s. 1:3–5).

Hänestä tuli **nefiläisten sotajoukkojen johtaja**, kun hän oli vasta 15-vuotias (ks. Morm. 2:1).

Moronin isä

(ks. Morm. 8:13) ja Kristuksen opetuslapsi (ks. 3. Nefi 5:13).

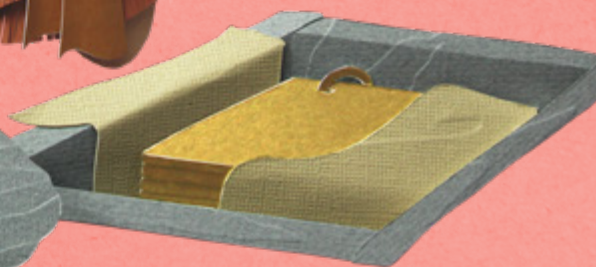

Moroni taisteli **nefiläisten sotajoukossa** yhdessä Mormonin kanssa (ks. Morm. 6:11–12).

Hän päätti levyjen kokoamisen ja **kätki ne Kumorankukkulaan** (ks. Morm. 8:3–5, 14).

Vieraili Joseph Smithin luona ylösnousseena olentona (ks. JS–H 1:33).

Kolme uutta kirkon
lehteä ensi vuonna!
Ota esiin sivu 6 ja
tutustu jännittäviin
ja tärkeisiin
muutoksiin.

NUORILLE AIKUISILLE
**TEE SOSIAALISESTA
MEDIASTA
MYÖNTEISTÄ**

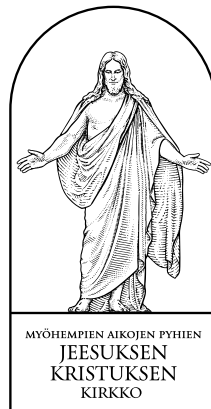
42

NUORILLE
**ELÄMÄN OPETUKSIA
MORONILTA**

60

VANHEMMILLE
**7 YKSINKERTAISTA
JOULUTOIMINTA-
EHDOTUSTA**

Y15

Ystävä

Joulussa
on kyse
JEESUKSESTA

**Presidentti
Henry B. Eyring**

toinen neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Rakkauden lahjoja Jeesukselle

Taivaallinen Isä antoi meille Poikansa Jeesuksen Kristuksen. Ja Jeesus antoi henkensä meidän puolestamme, jotta voimme jälleen elää Hänen luonaan. Se on suurin kaikista lahjoista. Jeesus antoi tämän lahjan meille vapaaehtoisesti.

Haluaisit ehkä itse antaa lahjan Jeesukselle. Mitä lahjoja voisit antaa Hänelle?

On vielä muitakin, mitä voit antaa Hänelle. Kaikkialla ympärilläsi on ihmisiä, joita Hän rakastaa ja joita sinä voit auttaa.

Rukoilen, että me antaisimme apuamme vapaaehtoisesti, kuten Jeesus antoi. ●

Muokattu puheesta "Gifts of Love", joka pidettiin Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa joulukuussa 1980.

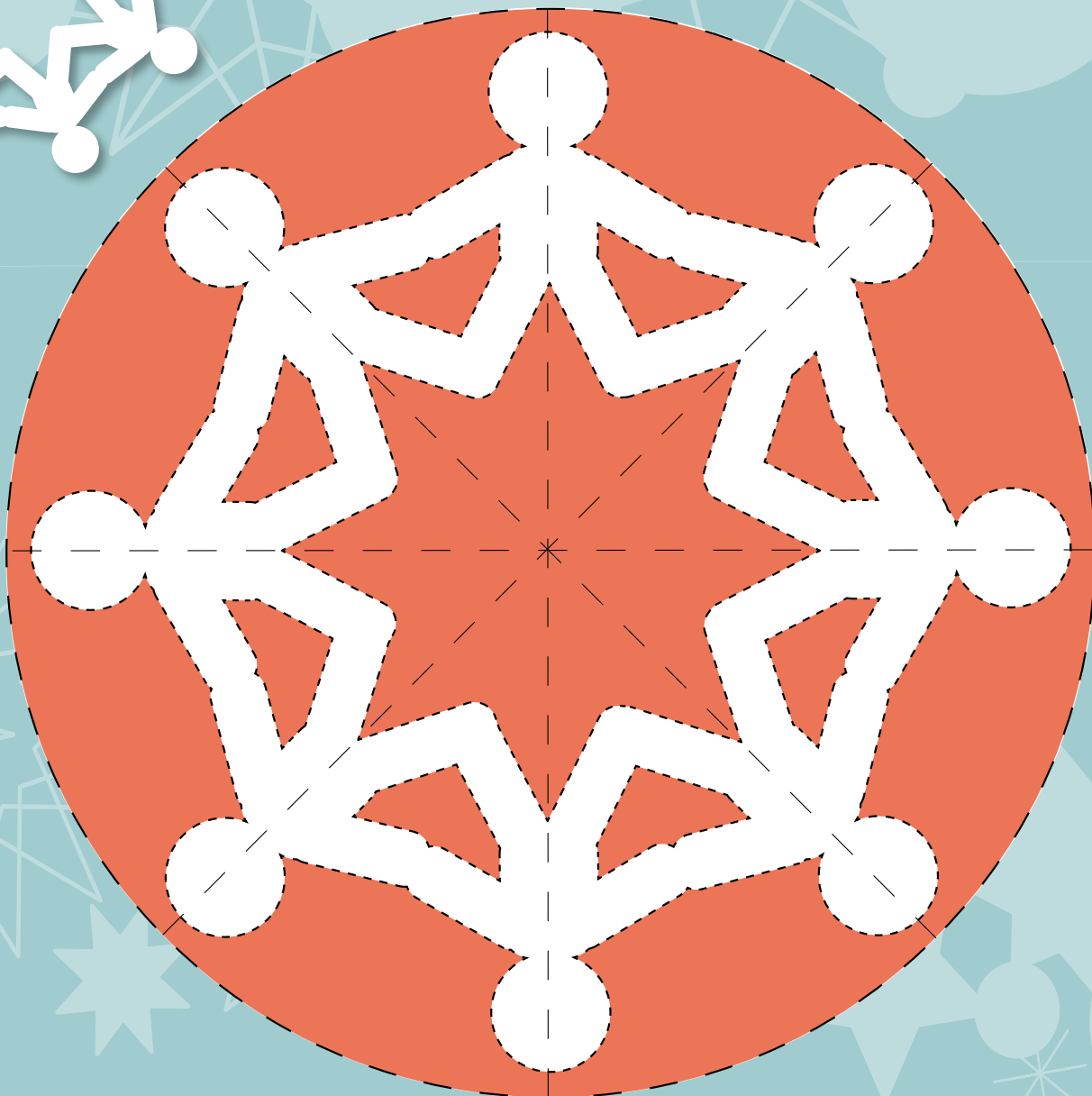

Palvelutyön lumihiutale

Voimme antaa lahjan Jeesukselle palvelemalla muita.

Valmista palvelutyön lumihiutale muistuttamaan sinua siitä, keitä voit palvella.

1. Leikkaa ympyrä irti.
2. Taita ympyrä kahtia viivaa pitkin. Taita se sitten vielä kaksi kertaa puoliksi.
3. Leikkaa ihmishahmot lyhyitä katkoviivoja pitkin. Älä leikkaa jalkojen ja käsien reunoja.
4. Avaa taitokset ja kirjoita kunkin hahmon kohdalle sellaisen henkilön nimi, jota voit palvella.

Täydellinen kuusi

Sydney Squires

kirkon lehdet

(Perustuu tositahtumaan)

"Seimeen kerran syntynyt, loistossansa saapuu nyt"
(MAP-lauluja, 120).

"Äiti, katso tätä!" Joshua osoitti joulukuusta. Se oli
Akorkea ja kapea, ja sen vihreät neulaset olivat
täydellisiä.

Äiti pysähtyi katsomaan hintalappua. Hän pudisti
päättään. "Ei, se ei oikein käy."

Joshua huokaisi ja käveli eteenpäin. Tori oli täynnä
ruokakojuja ja joulukuusia. Se oli täynnä perheitä,
jotka olivat joulukuusiostoksilla sekä hankkimassa
aineksia maukkaisiin herkkuihin kuten *bûche de Noël*
(jouluhalko, eräänlainen kääretorttu). Äiti oli ottanut
Joshuan mukaansa ostaakseen elintarvikkeita, mutta
Joshua ei saanut silmiään irti joulukuusista. Jotkut
kuusista olivat korkeita ja kapeita. Toiset olivat lyhyitä
ja pyöreitä. Joshua näki sellaisenkin, joka oli täsmäl-
leen hänen pituisensa!

Äiti sanoi, ettei heillä ollut paljonkaan rahaa tänä
vuonna. He eivät varmaankaan voisi ostaa kuusta.
Joshuasta se oli vähän surullista. Aina kun hän meni

äidin kanssa torille, hän etsi täydellistä joulukuusta. Jospa he sittenkin voisivat löytää kuusen kotiin vietäväksi.

Joshua piti äitiä kädestä, kun he kävelivät seuraavan kuusirivin luokse. Joshua haukkoi henkeään. Siinä se oli – täydellinen kuusi!

Hän kipaisi edelle ja kosketti kuusta. Se ei ollut ihan vihreä. Siitä puuttui paljon neulasia. Se ei ollut kovin korkea. Itse asiassa se oli taipunut kumaraan kuin kep- piänsä nojaava vanhus.

”Äiti, se on täydellinen!” Joshua sanoi. ”Voimmeko viedä sen kotiin? Jooko?”

Äiti katsoi hintalappua. ”No, se ei maksa montakaan euroa. Ja se taitaa mahtua autoonkin.”

Joshua maltoi tuskin odottaa. Hän hypisteli takin- hihojaan odottaessaan, kun äiti maksoi kuusen. Sitten ystävällinen mies auttoi heitä pakkaamaan kuusen autoon. Kun he pääsivät vihdoin kotiin, hänen veli- puolensa Matthieu ja isä auttoivat ottamaan sen autosta. He kantoivat kuusen sisälle ja asettivat sen olohuo- neen nurkkaan.

”Ensin tarvitaan valot”, Matthieu sanoi.

Valot oli vaikeaa ripustaa, koska kuusi oli niin käyrä. Matthieu laittoi valot latvaan. Joshua laittoi valot alaoksille. Seuraavaksi he ripustivat koristeet. Lopulta isä auttoi Joshuaa laittamaan tähden latvaan.

Isä sytytti valot ja kietoi kätensä äidin ympärille. Joshua hymyili jou- lukuuselle. Joulukuusen valot saivat koko huoneen tuntumaan lämpöi- seltä ja kodikkaalta. Hän istuutui jou- lukuusen juureen ja katseli kirkkaan värisiä koristeita. Kuusi ei enää näyt- tänyt niin kumarylta ja surulliselta. Se oli kaunis. Se oli täydellinen.

”Se on täydellinen Jeesus-kuusi”, Joshua sanoi.

”Miten niin?” äiti kysyi.

”Meidän joulukuusi on ihan kuin Jeesus”, Joshua sanoi. ”Jeesus joutui synnyttyään kurjaan, likaiseen sei- meen. Meidän kuusi oli kurja ja surkea torilla. Mutta nyt joulukuusi on hieno ja upea, ihan niin kuin Jeesuksesta tuli upea kuningas.”

”Meidän täydellinen Jeesus-kuusi”, isä sanoi. ”Pidän siitä kovasti.”

Joshua hymyili. Tästä joulusta tulisi todella erityinen. ●

Tämä kertomus tapahtui Ranskassa. Sivulla Y6 saat tietää lisää tästä maasta.

**Salut!
Me olemme
Margo ja
Paolo.**

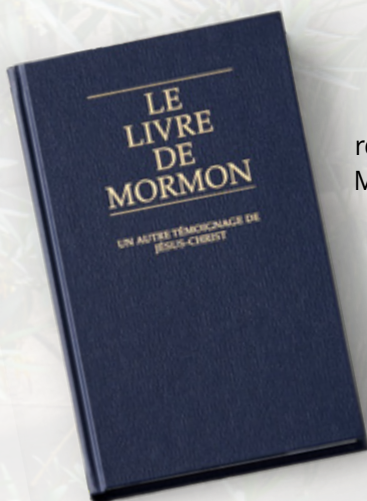
**Matkustamme
ympäri maailmaa
ja saamme tietoa
Jumalan lapsista.
Tule kanssamme
tutustumaan
Ranskaan!**

Terveisiä Ranskasta!

Ranskassa on melkein 40 000 kirkon jäsentä!
Pariisin temppeli valmistui toukokuussa 2017.

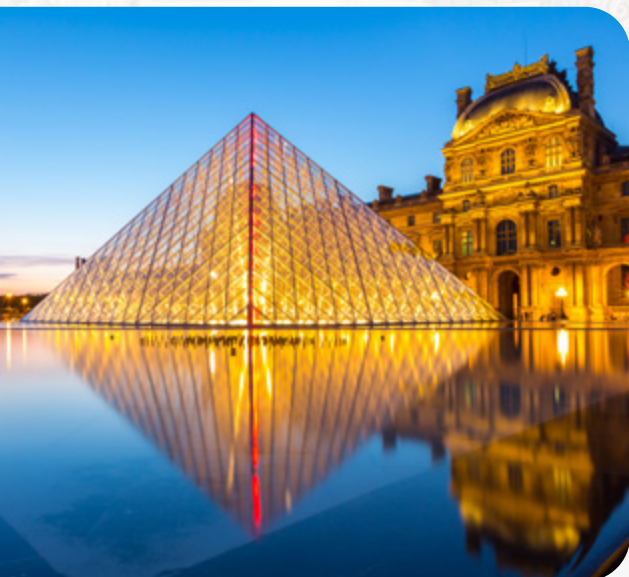

Tämä on
ranskankielinen
Mormonin kirja.

Ranska on kuuluisa
leivistään ja juustoistaan.
Monet ihmiset ostavat
tuoreen patongin
boulangeriasta
(leipomosta) joka päivä.

Etelä-Ranskassa ihmiset valmistautuvat jouluun kokoamalla "crèchen" eli seimiasetelman. Asetelma on täynnä ihmishahmoja, jotka odottavat Jeesuksen Kristuksen syntymää. Jouluaattona seimeen laitetaan pieni Jeesus-lasta kuvaava hahmo.

Pariisissa sijaitseva Louvre on maailman suurin taidemuseo! Siellä on yli 380 000 taideteosta.

Ranskalaiset lapset pitävät kovasti leikistä nimeltä "etana". Siinä hypätään spiraalinmuotoista ruudukkoa pitkin.

Tutustu ranskalaisiin ystäviimme!

Rakastan kaikkea Alkeisyhdistyksessä – lauluja, opettajia, toimintoja ja asioita, joita opin Jeesuksesta Kristuksesta. Pidän erityisesti siitä, kun lapsille lauletaan syntymäpäivälaulua. Odotan innolla Alkeisyhdistystä joka viikko.

**Julien B., 10,
Haute-Garonne, Ranska**

Lempikertomukseni Mormonin kirjassa on se, kun Nefi rakastaa veljiään ja antaa heille anteeksi. Nefin esimerkin ansiosta tämä kohta pyhissä kirjoituksissa auttaa minua pyytämään helpommin veljiltäni anteeksi, kun me riidellään, ja myös antamaan anteeksi.

**Evelyne N., 6,
Île-de-France, Ranska**

**Kiitos,
että tutustuit
kanssamme
Ranskaan!**

**Oletko sinä Ranskasta?
Kirjoita meille! Meistä olisi
mukava kuulla sinusta.**

Jouluyllätys

Jane McBride

(Perustuu
tositapahtumaan)

*"Viettäköö hauska
perhejoulu! – Kietokaa
sydämenne rakkauteen
tänä vuonna"* (Children's
Songbook, s. 51).

Anna harmitti valtavasti,
kun hän asteli huoneeseen ja näki joulukuusen. Heidän kotinsa vedenlämmitin oli hajonnut, ja lattia lainehti vedestä. Isä yritti yhä siivota sotkua. Joulukuusen alla olleet lahjat, joita ei ollut montaa, olivat kaikki läpimärkkiä.

Anna ja hänen pienet veljensä ottivat pyyhkeitä ja yrittivät kuivata lahjoja. Mutta sillä ei juuri ollut vaikutusta. Ne olivat yhtä läpimärkkiä myttyä.

Annan perhe eli vaikeaa aikaa. Isä oli sillä hetkellä työttömänä. Äiti saisi pian vauvan, ja hänellä oli usein pahoinvointia. Eikä heillä nyt olisi lainkaan joululahjoja.

Valmistautuessaan nukkumaan sinä iltana Anna kuuli äidin ja isän puhuvan keittiössä.

"Mitä me oikein teemme?" äiti kysyi. Kuulosti siltä, että hän itki. "Meillä ei ole tarpeeksi rahaa maksaa asuntolainaa, eikä meillä nyt ole edes lahjoja lapsille." Anna tunsivat vatsansa kipristelevän.

"Kyllä me jotakin keksimme", isä sanoi.

Anna meni keittiöön. Äiti kumartui antamaan hänelle ison halauksen. Pitäessään käsiään äidin vatsan ympärillä Anna tunsivat vauvan liikahtavan. Hän hymyili. "Meille on tulossa uusi vauva. Sinä sanot aina, että vauva on ihme."

Äiti hymyili takaisin. "Aivan oikein. Meillä on paljon kiitollisuuden aiheita."

"Meillä on toinen toisemme", isä sanoi. Hän antoi suukon Annan päälle. "Kyllä kaikki järjestyy."

Matkalla huoneeseensa Anna kuuli veljensä itkevän. Hän istahti Davidin vuoteelle.

"Kaikki ovat niin surullisia", David sanoi hiljaa.

"Eikä me saada yhtään lahjoja", Robbie sanoi nyhkyttäen.

"Kyllä kaikki järjestyy", Anna sanoi taas. "Sittenhän näette."

Ennen nukkumaanmenoa Anna polvistui rukoukseen ja kysyi taivaalliselta Isältä, mitä hän voisi tehdä perheensä puolesta. Hänellä ei ollut yhtään rahaa lahjojen ostamiseen, mutta hänellä oli silti lämmin, lohdullinen tunne sydämessään.

Seuraavana aamuna hän jäi muutamaksi minuutiksi vuoteeseensa miettimään ennen kuin valmistautui lähtemään kouluun. Sitten hänen mieleensä tuli ajatus! Sinä iltapäivänä hän kiirehti kotiin tekemään askareensa ja läksynsä. Sen jälkeen hän löysi paperia ja narua sekä syntymäpäivälahjaksi saamiaan huopakyniä ja tarroja. Hän vei ne kaikki huoneeseensa ja sulki oven.

Anna melkein nauroi ajatellessaan, kuinka yllättynyt hänen perheensä olisi. Ensin hän taitteli paperin ja sitoi sen narulla yhteen tehden neljä pientä kirjasta. Hän valitsi tähtitarran äidin kirjaseen ja planeetan isän omaan. Hän laitoi koiran Davidin kirjaseen ja raketin Robbin omaan.

Sitten Anna alkoi piirtää. Äidille hän piirsi kuvan itsestään lakaisemassa lattiaa. Hän piirsi kuvan, jossa hän laitoi ruokaa isän kanssa, toisen, jossa hän pelasi jalkapalloa Davidin kanssa ja yhden, jossa hän luki kirjaa Robbielle. Kesti useita päiviä ennen kuin kaikki kirjaset olivat täynnä kuvia.

Lopulta oli jouluaatto, ja Anna asetti kirjassensa huolella joulukuusen alle.

Seuraavana aamuna hän antoi jokaiselle perheenjäsenelle oman kirjaseen. "Minä tykkään näistä kuvista", David sanoi. "Pidän kovasti jalkapallon pelaamisesta."

"Ne eivät ole pelkkiä kuvia", Anna sanoi silmät säkenöiden. "Ne ovat kuponkeja! Kaikissa kuvissa näkyy asioita, joita aion tehdä teille."

"Tämä on hienoin lahja, minkä olisit voinut meille antaa", äiti sanoi selatessaan kirjastaan. Anna oli kiitollinen siitä, että taivaallinen Isä oli auttanut häntä keksimään joulukuponkien tekemisen. Uusi vauva oli tulossa, ja taivaallisen Isän avulla kaikki todella järjestyisi. ●

Kirjoittaja asuu Coloradossa Yhdysvalloissa.

Ystävyyyden lahja

Lucy Stevenson

kirkon lehdet

(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Englannissa vähän toisen maailmansodan jälkeen.

Hermann Mössner oli hermostunut kävellessään kappeliin. Hän ja hänen ystävänsä vankileiriltä olivat yhä univormuissaan, joihin oli merkitty kirjaimet ”P.O.W”. Kaikki tiesivät noiden kirjainten tarkoittavan sotavankia. Mitä seurakunnan jäsenet ajattelisivat? Pitäisivätkö he häntä vihollisenaan?

Kappeli oli Englannissa lähellä Leedsia. Hermann ei kuitenkaan ollut englantilainen. Hän oli kotoisin Saksasta. Kun Hermann oli pakotettu taistelemaan toisessa maailmansodassa, hän oli joutunut brittisotilaiden vangiksi ja hänet oli lähetetty englantilaiselle

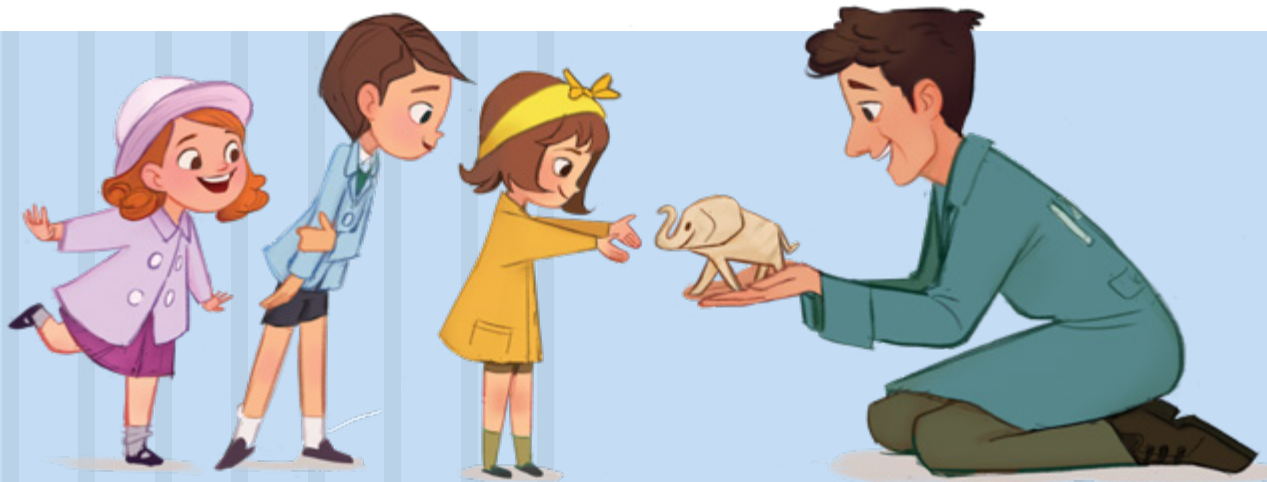
sotavankileirille. Tämä oli ensimmäinen kerta pitkiin aikoihin, kun hän pääsi kirkkoon.

Hermann veti syvään henkeä ja istuutui penkkiin. Hän näki seurakunnanjohtaja George Cammin istuvan edessä. Veli Camm oli Hermannin ystävä. Hermannista tuntui paremmalta, kun hän näki veli Cammin hymyilevän.

Joitakin kuukausia aiemmin veli Camm oli tullut käymään Hermannin luona vankileirillä kuultuaan, että tämä oli ainoa kirkon jäsen siellä. Ensin Hermann oli vähän huolissaan. Vihaisiko veli Camm häntä? Heidän maansa kun olivat taistelleet sodassa toisiaan vastaan.

Mutta kun Hermann ja veli Camm tapasivat, he hymyilivät ja kättelivät. Sitten he rukoilivat yhdessä. He lauloivat lauluja ja juttelivat evankeliumista. He jopa nauttivat sakramentin yhdessä.

”Olet rakas, veljeni”, Hermann sanoi, kun veli Cammin täytyi lähteä. Hän näki kyyneleitä veli Cammin silmissä, kun tämä vilkutti hyvästiksi.

Sen jälkeen veli Camm vieraili Hermannin luona joka lauantai. Lopun viikkoa Hermann teki parhaansa elääkseen evankeliumin mukaan. Hän lausui todistuksensa muille sotavangeille heidän työskennellessään pelloilla. Hän vastasi heidän kysymyksiinsä, kun he veistelivät puuesineitä pitkän työpäivänsä jälkeen. Joskus hän rukoili heidän kanssaan.

”Hei, Hermann”, yksi sotavangeista sanoi eräänä iltana. ”Voisinko liittyä lauantaina sinun ja veli Cammin seuraan?”

Hermann nosti katseensa puukalikasta, jota hän oli veistävässä. Hän hymyili. ”Tietenkin!”

”Entä minä?” toinen vanki kysyi.

Hermann ja veli Camm olivat hyvin innoissaan saadessaan opettaa muitakin vankeja. Pian jotkut heistä halusivat jopa mennä kasteelle!

Nyt, kun Hermann katsoi ympärilleen kappelissa ja näki perheitä odottamassa kirkon kokouksen alkamista, hän tunsu rauhaa. Jotkut jäsenistä olivat aluksi hermostuneita Hermannin seurassa. Mutta pian kaikki alkoivat luottaa häneen. Toisetkin sotavangit, jotka halusivat tietää lisää evankeliumista, saivat luvan lähteä vankileiriltä sunnuntaisin kirkkoon Hermannin kanssa. Myöhemmin Hermann jopa kutsuttiin seurakunnan pyhäkoulun johtajaksi.

Aikaa kului, ja joululäheystyi. Hermann halusi tehdä jotakin kiittääkseen jäseniä, jotka olivat olleet niin ystäväksiä hänelle. Sitten hän sai idean! Seurakunnan joulujuhla

oli hyvin lähellä. Hermann keräsi lisää puukalikoita ja alkoi veistää. Yksi kerrallaan hän veisti kalikoista pieniä autoja, norsuja, lentokoneita, junia ja hevosia.

Viimein koitti joulujuhlan päivä. Kaikki söivät ruokaa ja lauloivat yhdessä joululauluja. Hermann ja hänen ystävänsä vankileiriltä lauloivat joululauluja saksaksi.

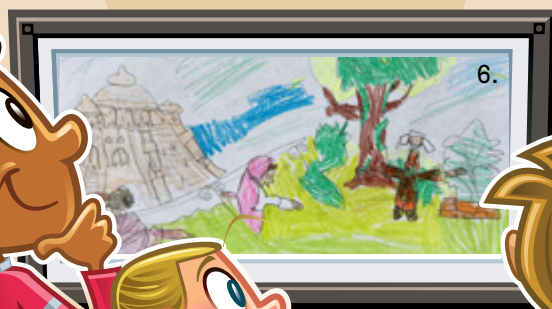
Sitten Hermann otti esiin suuren säkin. Siellä oli 40 puulelua! Hermann antoi yhden jokaiselle Alkeis-yhdistyksen lapselle. Se oli joulu, jota he eivät koskaan unohtaisi. ●

Oltuaan vankileirillä kolme vuotta Hermann palasi perheensä luokse Saksaan. Vuosia myöhemmin Hermann vieraili samassa kappelissa, jossa hän oli käynyt sotavankina ollessaan. Jotkut siellä olevista aikuisista sanoivat, että heillä oli yhä ne puulelut, jotka hän oli veistänyt heille, kun he olivat lapsia!

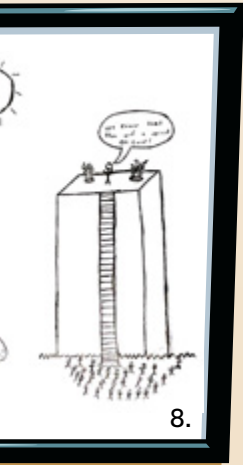

**Mormonin
kirja
-aiheinen
taide-
näyttely!**

KUVITUS LAPSISTA JA KEHYSKISTÄ GARY LACOSTE

Kiitos teille, jotka olette lähettäneet Mormonin kirjan innoittamia taideteoksianne tänä vuonna!

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

1. Felipe L., 8,
São Paulo, Brazil	9. Lauren S., 9,
Washington, USA
2. Chloe D., 8,
Queensland, Australia	10. Anahí F., 8,
Canelones, Uruguay
3. Fernanda A., 10,
Chihuahua, Meksiko	11. Martin S., 5,
Jujuy, Argentiina
4. Slade A., 9,
Idaho, USA	12. Will B., 8,
Utah, USA
5. Lizzie P., 8,
Pennsylvania, USA	13. Johannes H., 10,
Florida, USA
6. Charlotte B., 7,
Tennessee, USA	14. Andie S., 7,
Nevada, USA
7. Emma S., 8,
Anzoátegui, Venezuela	15. Inês S., 9,
Viseu, Portugali
8. Jacob A., 10,
Alberta, Kanada	16. Kayla S., 9,
Kalifornia, USA

Vanhin

W. Mark Bassett

seitsemänkymmenen
koorumiasta

Rukoilimme Maxin puolesta

Kun olin 6-vuotias, eräs vanhempi pariskunta seurakunnastamme halusi löytää hyvän kodin koiralleen Maxille. He tiesivät, että meidän perheemme rakastaisi Maxia. Niinpä adoptoimme sen!

Muutama viikko myöhemmin joitakin ystäviä tuli käymään muutamaksi päiväksi. Kotimme oli täynnä leikkiviä lapsia, jotka juoksivat ympäriinsä.

Max oli kuitenkin tottunut hiljaiseen ja rauhalliseen kotiin. Oleminen talossa, joka oli täynnä meluisia lapsia, sai sen hermostumaan kovasti. Eräänä päivänä leikkiesämme ja nauraessamme tajusimme yhtäkkiä, että Max oli poissa!

Etsimme Maxia kaikkialta. Melkein itkin äidin ajaessa kanssamme ympäri naapurustoa. Kävimme jopa Maxin

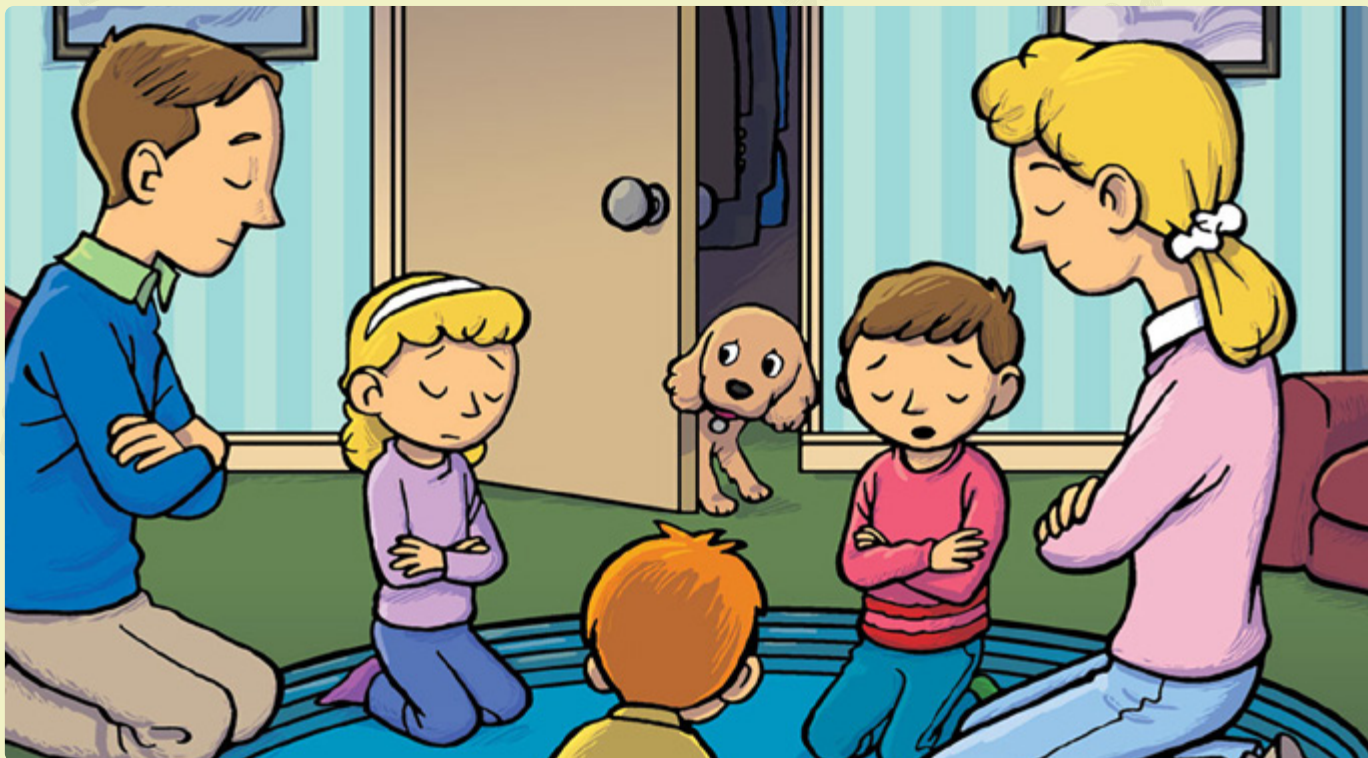
ensimmäisten omistajien luona. Mutta sitä ei löytynyt mistään.

Kun tulimme kotiin, joku sanoi: ”Rukoilaan Maxin puolesta!” Me polvistuimme piiriin ja pidimme yksinkertaisen rukouksen. Pyysimme taivaalliselta Isältä ajatuksia siitä, mistä etsisimme Maxia.

Heti kun olimme sanoneet ”aamen”, komerosta kuului haukahdus! Se oli Max!

Taivaallinen Isä tuntee meidät jokaisen ja rakastaa meitä. Vastaukset rukouksiimme eivät ehkä aina tule heti. Eikä taivaallinen Isä aina vastaa rukouksiimme aivan niin kuin me haluamme. Sillä tavoin kuitenkin kasvatamme uskoa ja kärsivällisyyttä.

Jos sinulla on ongelmia tai haluat vain jutella, taivaallinen Isä kuuntelee sinua aina! ●

Valoa maailmaan

Jeesus toi valoa ja rakkautta koko maailmaan. Tässä on toimintoja, jotka auttavat sinua tuntemaan Hänen valoaan ja jakamaan sitä. Väritä numeroidut kohdat sen jälkeen, kun olet suorittanut vastaavan toiminnan.

1

Lue Luuk. 1:26–31 ja laula "Marian kehtolaulu" (Lasten laulukirja, s. 28–29).

2

Tee jollekulle joulukortti ja laula "Tuo pienoinen Jeesus" (MAP-lauluja, 129).

3

Lue Luuk. 2:4–7 ja laula "Kun Betlehemiin Joosef lähti" (Lasten laulukirja, s. 22–23).

4

Tee jollekulle jotakin ystävällistä ja laula "Hän antoi Poikansa" (Lasten laulukirja, s. 20–21).

5

Lue Luuk. 2:8–18 ja laula "Kuule, laulu enkelten" (MAP-lauluja, 131).

6

Lue Matt. 2:1–11 ja laula "Ihmeissään näki tietäjät" (MAP-lauluja, 132).

7

Kerro ajatuksiasi Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja laula "Jouluyö, juhlayö" (MAP-lauluja, 128).

Naapurusten joulunäytelmä

Lorraine Starks

(Perustuu tositahtumaan)

"Sillä lapsi on syntynyt meille" (2. Nefi 19:6).

Rose ei malttanut seisoa paikoillaan kurkistaessaan ulos ikkunasta. Heidän ystävänsä olisivat siellä minä hetkenä tahansa!

Joka joulukuussa Rose ja hänen perheensä esittivät joulukuvaelman. He pysyivät aina ihmisiä kotiinsa esiintymään kanssaan. Tällä kerralla he olivat kutsuneet naapuriperheen ja lähetyssaarnaajat! Rose oli innoissaan, koska naapureilla oli vauva, joka voisi esittää Jeesus-lasta.

Kaikki oli melkein valmista. Äiti oli ottamassa herkuja uunista. Rosen pikkuveljet olivat keränneet pois kaikki lelunsa. Ellen oli hakemassa rooliasuja. Ja Rose oli jopa kiinnittänyt suuren, keltaisen tähden seinälle koristeeksi.

"Rose", äiti huusi keittiöstä. "Voisitko auttaa Elleniä rooliasujen kanssa?"

"Selvä, äiti!" Rose kävi auttamaan sisartaan, joka kantoi sylillistä huopia.

"Tässä ovat huovat, pyyheliinat ja rooliasut kome-rosta", Ellen sanoi. "Tämä kori voisi leikisti olla seimi." Hän antoi Roselle suuren korin. Rose laittoi koriin pehmeän huovan vauvaa varten.

"Täydellistä", Rose sanoi.

Rosen pikkuveli Jack veti harmaan huovan päänsä yli ja irvisteli hassusti. "Voinko minä olla se aasi?"

Rose nauroi. "Et, höpsö! Sinähän halusit olla tietäjä, muistatko?"

"Ai niin!" Jack sanoi. Hän otti leikkikruunun ja laittoi sen päähänsä.

Sitten ovelta kuului koputus.

"He tulivat!" Rose sanoi. "Minä menen avaamaan oven."

Pian talo oli täynnä iloisia ihmisiä. Rose auttoi kaikkia pukeutumaan rooliasuihinsa. Lähetysaarnajasisaret olivat paimenia. Hänen veljensä ja siskonsa olivat tietäjiä. Suloinen vauva oli Jeesus-lapsi, ja hänen vanhempansa olivat Maria ja Joosef.

Rose laittoi päähänsä pehmeän, valkoisen hatun. Hän oli lammas.

Lopulta kaikki olivat pukeutuneina ja valmiina aloittamaan. Vanhin ja sisar Yancey, lähetysaarnaja-aviopari heidän seurakunnastaan, avasivat Uudesta testamentista jouluevankeliumin. He lukivat jakeet ääneen. Jokainen näytteli oman osansa.

Kertomuksen lopussa kaikki lauloivat laulun "Jouluyö, juhlayö". Rose tunsi olonsa lämpimäksi ja onnelliseksi. Hän tiesi, että se oli Pyhä Henki. Tuntui aivan kuin Jeesus olisi lähellä hänen sydäntään.

Laulun jälkeen äiti näytti videon "Samuel and the Star" [Samuel ja tähti]. Ellen piti rukouksen. Sitten he ottivat herkut esiin. Kaikilla oli hauskaa jutellessaan yhdessä.

"No, mistä sinä pidit eniten?" sisar Yancey kysyi.

"Minä pidin laulamisesta", Ellen sanoi. "Ja Jeesus-lapsen kanssa leikkimisestä." Ellen hyppyytti vauvaa sylissään. Hän oli leikkinyt vauvan kanssa siitä saakka, kun laulu päättyi.

"Minä pidin lahjojen tuomisesta Jeesukselle", Jack sanoi. Hänellä oli yhä leikkikruunu päässään.

"Entä sinä, Rose?"

Rose levitti kätensä. "Minä pidin kaikesta", hän sanoi kovalla äänellä. "Mutta kaikkein eniten pidin siitä, että kaikki ovat täällä juhlimassa Jeesuksen syntymää. Siitä hän juuri joulussa on kyse." ●

Kirjoittaja asuu Teksasissa Yhdysvalloissa.

Keitä te voisitte kutsua juhlistamaan Jeesuksen syntymää kanssanne tänä vuonna?

Samuel ja tähti

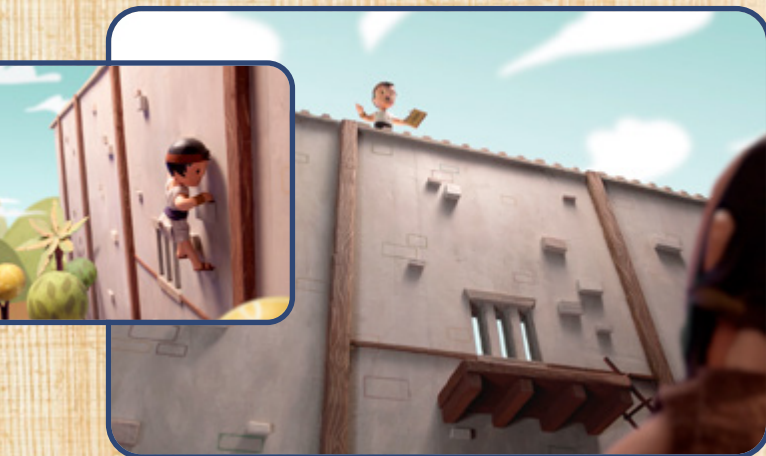
Kauan, kauan sitten ja aika
kaukana Samuel, tuo profeetta,
hän kertoi joulusta.

Hän kertoi, kuinka syntyi tuo Jeesus pienoinen,
ja että luokseen enkeli veis joukon paimenten.

Ei ihmiset nyt kuunnelleet, vaan sydämen kovetti.
He Samuelin kaupungista ulos raahasi.

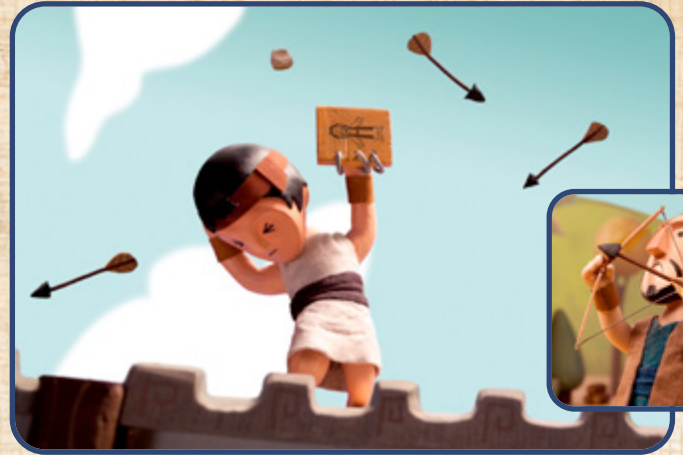
Samuel ei voinut luovuttaa, jotta kaikki sen
kuulisi. Hän kaupungin muurille kiipesi,
ja sieltä hän kuulutti:

"Tulee Herra yönä kirkkaana, viisi vuotta kun
jäänyt on taa. Hän kaikille tuo valonsa, kaikki
syynnistä pelastaa.

Ja vaikka aikaa siihen on monta vuotta vielä, kun silloin laskee aurinko, ei yötä saavu siellä.”

Ihmiset aivan hermostui ja väitti: ”Noin käy ei.”
Vaan kivensä ja nuolensa osuneetkaan ei.

Uskolliset odotti, ett nähdä saisi sen, kun tulis tähti,
valon yö, mikä täyttäis lupauksen.

Betlehemissä lapsone sai seimessä nukkua, mutta
valo näkyi taivaalla, oli syntynyt Vapahtaja.

Ja niin kuin aina tapahtuu,
kun profeetta julistaa, täytti
Herra lupauksensa, ja Häntä
kiittää maa. ●

**Voit katsoa tämän videon osoitteessa
bit.ly/3cz7F2j. Tai voit lukea kertomuksen
kohdista Hel. 13–15; 3. Nefi 1:13–15, 21.**

Moroni säilytti pyhät kirjoitukset meitä varten

Profeetta Mormon kokosi kirjan Jeesuksesta. Hän kirjoitti sen kultalevyille. Ennen kuin Mormon kuoli, hän pyysi poikaansa Moronia pitämään huolta kirjasta.

Moroni teki niin kuin hänen isänsä pyysi. Hän piti levyt turvassa. Joskus hänen täytyi piiloutua pahoilta ihmisiltä. Hän oli usein yksinäinen. Mutta hän tiesi, että kirja oli todella tärkeä.

Jeesus kävi Moronin luona! Hän näytti Moronille, kuinka tuo kirja auttaisi monia ihmisiä, sellaisia kuin sinä ja minä. Moroni lisäsi levyihin oman todistuksensa. Hän kirjoitti meille ihan kuin olisimme olleet hänen kanssaan.

Jumala käski Moronia hautaamaan levyt maahan, jotta ne pysyisivät turvassa. Monta vuotta myöhemmin Joseph Smith käänsi ne. Nyt ne on painettu Mormonin kirjaksi.

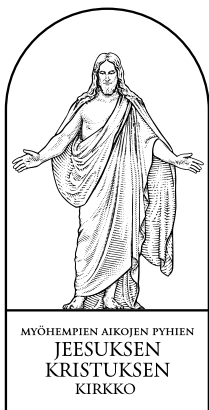
Mormonin kirja on kirjoitettu minua varten! Se voi auttaa minua kaikenlaisissa ongelmissa. Se on lahja Jumalalta. ●

Voit lukea tästä aiheesta luvussa Morm. 8 ja Mormonin kirjan johdannossa.

Mormonin kirja on minua varten!

Mitä opit Mormonin kirjasta tänä vuonna?

Hyvät vanhemmat

Tämän kuukauden lehdessä puhutaan lahjoista. Yksi sellainen lahja annettavaksi perheellesi, jonka parissa me olemme työskennelleet, on erillinen *Ystävä*-lehti omalla kielelläsi!

Tässä on vain muutamia niistä asioista, joita voit odottaa innolla näkeväsi *Ystävä*-lehdessä vuonna 2021:

- kuukausittainen haaste, jonka lapset kaikkialla maailmassa voivat tehdä yhdessä seuratakseen Jeesusta
- kertomuksia monien maiden pioneereista
- kirkon historia -kortteja
- vielä enemmän kertomuksia lapsilta eri puolilta maailmaa!

Koska uuteen *Liahona*-lehteen ei sisälly *Ystävä*-lehteä, voit tilata *Ystävä*-lehden osoitteesta store.churchofjesuschrist.org tai paikallisesta kirkon jakelukeskuksesta. *Liahona*-lehden tilauksesi jatkuu automaattisesti uutena *Liahona*-lehtenä nykyisen tilauksen päättymiseen asti.

Rakkain terveisin
Ystävä

SISÄLLYS

- Y2** Ensimmäiseltä presidenttikunnalta: Rakkauden lahjoja Jeesukselle
- Y4** Täydellinen kuusi
- Y6** Terveisiä Ranskasta!
- Y8** Jouluyllätys
- Y10** Rohkeita esimerkkejä: Ystävyden lahja
- Y12** Mormonin kirja -aiheinen taidenäyttely!
- Y14** Ystävien kesken: Rukoilimme Maxin puolesta
- Y15** Hauskaa tekemistä: Valoa maailmaan
- Y16** Naapurusten joulunäytelmä
- Y18** Samuel ja tähti
- Y20** Pyhien kirjoitusten kertomuksia: Moroni säilytti pyhät kirjoitukset meitä varten
- Y23** Väriyssivu: Mormonin kirja on minua varten!

Etsi piilossa oleva Liahona!

YSTÄVÄ-LEHDEN KANNESSA
Kuvitus Kathleen Peterson

© 2020 INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

